

I-1409

UČEBNICE ZEMĚPISU PRO ÚSTAVY UČITELSKÉ.

SEPSAL

Dr. ANTONÍN TILLE.

Prof. Knihovny
Inv. č. 2146, kat. č. 253
DÍL I.

(Pro první ročník.)

S 15 výkresy.

Cena 65 kr., váz. vr.-platně 85 kr.

V PRAZE.

NAKLADATEL I. L. KOBER KNIHKUPECTVÍ.
1890.

2760

ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA
PEDAGOGICKÉ FAKULTY
HUGO BOULOVÉ

Signatura U 1030/1

Inventář. č. 201571

Předmluva.

Toto vydání učebnice zeměpisu upraveno jest pro učitelské ústavy dle nové osnovy učebné k čestnému vyzvání, jehož se mi v té příčině dostalo vysokým c. k. ministerstvem kultu a vyučování. Ostatní svazky učebnice této následovati budou v čas, tak aby chovanci, kteří by se v prvním ročníku dle toho vydání učiti počali, mohli dle něho pokračovati.

Za vhodné přispění, jehož se mi k tomuto spracování dostalo od pp. professorů Josefa Letošníka v Králové Hradci a Dra. Jindřicha Metelky v Praze, upřímné vzdávám díky.

V Praze v měsíci březnu 1890.

A. T.

Seznam skratků.

h. = hora.	o. = ostrov.
hl. m. = hlavní město.	ř. = řeka.
m. = město.	st. = starý (starověk).
mill. = million.	t. = tisíc.
n. = neboli.	

světové strany: s., j., z., v., sv. atd.

Opravy.

- Str. 18 ř. 16. místo vysočinou čti vysočinu.
" 15 k výkresu 9. přidej „průřez ledovce“.
" 17 " 10. " Tundra.
" 21 ř. 35. místo dvojnásobnou čti dvojstotinásobnou.
" 28 " 21. " místa ... památná" čti „míst ... památných.“
" 26 " 4. vynech vm.
" 27 " 8. před slovo „dubové“ polož „výše.“
" — " místo „výše jehličnaté,“ čti „ještě výše jehličnaté;“.
" 30 " 18. za 1. vlož (C = s).
" 32 " 38. Tybet polož „(i=y) Tibet.“
" 38 " 14. vynech „½ mill.“
" 41 " 10. místo „vysočiny Abesinské“ polož „s vysočinou Abessinské.“
" 43 " předposlední za „jsou“ vlož „od,“ a 5. od dolu místo „podaných“ čti „poddaných.“
" 59 " 5. (z dolu) místo „se rozepíná do výše, stoupá“ čti „se rozepíná, do výše stoupá.“
" 78 " 5 (z dolu) místo (Söcörk) čti (Saucverk).
" 79 " 12. před slovo „Washem“ vlož (Uoš-em).
" 80 " 5. Belfast " (a = e).
" 98 " 6. místo 18. čti 15.
" — " 4 (z dolu) přidej „podobně Černá Hora.“
-

Zeměkoule a její sít.

Země všecka jest *koule* poněkud *sploštělá* neboli *kulovník* mající v objemu 40.000 km. Ač země není koulí dokonalou, říkáme jí přece *zeměkoule* a vyobrazujeme si ji *koulí strojenou*, které po latinsku říkáme *globus* [výkres 1.].

My bydlíme na povrchu zeměkoule a *krajina*, v níž jsme, jest částečkou povrchu zemského.

Obzor.

Stojím-li na moři nebo na jiné širé rovině, vidím asi 7 km daleko, a ohlížím-li se na všecky strany neboli *obzíram-li*, přehlédnu *krajinu* kolem *zaokrouhlenou*, které obzor říkáme. — Vystoupím-li na *kopec* 100 m nad rovinou vyvýšený, rozšíří se mi obzor, že vidím 40 km daleko. Se Snejžky, nejvyšší to hory v Čechách, viděti lze asi 120 km daleko.

Obzor říkám krajině, kterou z jednoho místa *obzíráje* přehlednou. Obzor bývá *okrouhlý*, zvláště pod širým nebem, i bývá tím větší, čím výše jsme nad okolím; ale i největší náš obzor jest jen velmi malou částečkou povrchu zeměkoule.

Nad obzorem jeví se *nebeská obloha* jako klenba, která stýká se s ním na kraji čarou kruhovou, řečenou *obzorník*.

§. 1.

Výkres 1.

§. 2.

Příklady:

Výbec.

Obloha.

Obzorník.

§. 3.

Světové strany.

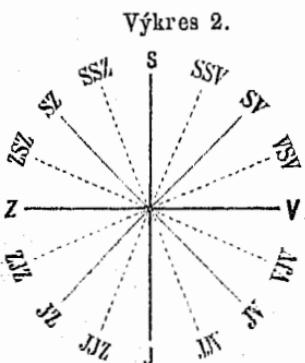
A) Hlavní.
Jak určiti.

Hlavní světové strany lze určiti takto: Postavíme-li se o 12. hodině *polední* na rovinu (na výkresu 2. v průsečný bod), a

svítí-li na mne slunce, postava má vrhá *stín* na stranu půlnocní (S), a stojím-li (na stín ten pohlížeje) obličejem ke straně půlnocní, mám za sebou stranu *polední* (J), po pravé ruce stranu *východní* (V), po levé ruce stranu *západní* (Z).

Jinak určujeme světové strany *magnetkou*, jež ukazuje vždy jedním koncem na stranu *půlnocní*, druhým na stranu *polední* (deklinace v Praze asi 10° záp.).

1. Půlnocní.
 2. Polední.
 3. Východní.
 4. Západní.
- Jinak určiti.*

Jiná jména.

Straně půlnocní říkáme jináč <i>půlnoc</i> neboli <i>sever</i> (s.),
" polední " " <i>poledne</i> " <i>jih</i> (j.),
" západní " " <i>západ</i> " (z.),
" východní " " <i>východ</i> " (v.).

B) Vedlejší.

Stranu mezi s. a z. uprostřed ležící nazýváme **severo-západ** (sz.) atd.

Názvy.

V názvech zachováváme *pořádek* (na výkresu 1. vyznačený), a neříkáme tedy *nikdy západosever* ani *východojih* atd. Kdybychom řečený pořádek změnili, pochybili bychom proti *obyčejí* všeobecnému.

Úlohy.

1. Načrtněme (vyměřivše délku a šířku) *půdorys* učebny. 2. Udejme okolí své školní budovy. 3. Načrtněme *půdorys budovy školní* a jejího okolí. 4. Načrtněme si do *půdorysu učebny* dvě křížující se přímky, ukazující náležitě ke čtyřem hlavním stranám světovým. 5. Narýsujme dvě křížující se přímky, které naznačí 4 hlavní světové strany, do průsečného bodu *své město* a kolem něho místa svého okolí. 6. Jak velká jest *plocha* obzoru, jehož poloměr = 7 km.

§. 4.

Osa a točny.

Podobenství.

Prostrčíme-li středem nějaké koule prut a otáčíme ji okolo něho, nazýváme *prut* ten *osou* té koule a *konce* jeho, na povrch koule vyčnívající, *točny* neboli *póly*. Pozorujeme pak, že sice celá koule se točí, ale *osa a točny se netočí*.

Osa zemská.

Myšlená *přímá čára*, o kterou zeměkoule se otáčí, sluje *osa zemská*. Osa zemská jde *středem* zeměkoule, od *povrchu* k *povrchu* zemskému právě tam, kde jest nejvíce *sploštělý*; jest tedy osa nejkratším *průměrem* zemským.

Osa zemská jest kratší než $\frac{1}{3}$ objemu zemského.

Konečné body osy zemské [na výkresu 3. S a J] slují Točny zemské. točny neboli pôly zemské, i rozeznáváme točnu severnú a južnú.

Poledníky.

§. 5.

Na povrchu zeměkoule kreslíme od točny k točné *polo-kruhy*, jímž říkáme poledníky, dvěma protějším dohromady kruh *polední*.

Poledník běžící mimo ostrov *Ferro* neboli poledník *Ferr-Hlavní poledník-ský* pokládáme za hlavní.

Jak poledníky číslujeme?

Poledníky číslujeme:

a) Od hlavního na v. až do 180 a

" " " 180;

poledník *hlavní* jest pak nultým.

b) Od hlavního na v. až do 360. Poledník *hlavní* jest pak 360tým i nultým.

Francouzové pokládají poledník běžící přes hvězdárnu *pařížskou* Francouzové, za hlavní, a ten jest od Ferrského na v. 20tý.

Angličané pokládají poledník běžící hvězdárnou (*grýničskou*) greenwich-skou u Londýna za hlavní, a ten jest od Ferrského skoro 18tý.

Angličané.

Rusové pokládají poledník běžící přes hvězdárnu v *Pulkově* (u Petrohradu) za hlavní, a ten jest od Ferrského na v. 48tý.

Rusové.

Každý poledník *dělíme* ve dva čtvrtkruhy neboli (po latinskou) kvadranty, každý kvadrant v 90 rovných dílů, kterým říkáme poledníkové stupně.

Kvadranty.

Poledníkový kruh drží km 40.000

Stupně.

" kvadrant " " 10.000

Míry.

" stupeň " " 10.000 : 90 = km 111.

Rovník.

§. 6.

Kruhu, jejž na povrchu zeměkoule kreslíme od obou točen rovně daleko, tak že všecky poledníky půlí, říkáme rovník.

Rovník běží právě tudy, kde země *největší průměr* má, i jest o 70 km delší než kruh poledníkový, 40.000 km dlouhý. *Průměr rovníkový* jest o $\frac{1}{300}$ delší než osa. Globus o průměru 300 mm měl by býti o 1 mm sploštělý.

Stupně.

Rovník *rozdělen* jest poledníky ve 360 rovných dílů, kterým říkáme rovníkové stupně. Rovníkové stupně jsou o poznání delší než poledníkové.

Každý rovníkový stupeň *dělíme* v 15 rovných dílů, kterým říkáme zeměpisné míle.

§. 7.

Rovnoběžné kruhy.

Na povrchu zeměkoule kreslíme *kruhy s rovníkem rovnoběžné tak, aby rozdělily každý poledníkový kvadrant v 90 poledníkových stupňů.*

Jak je čísloujeme.

Rovnoběžné kruhy čísloujeme:

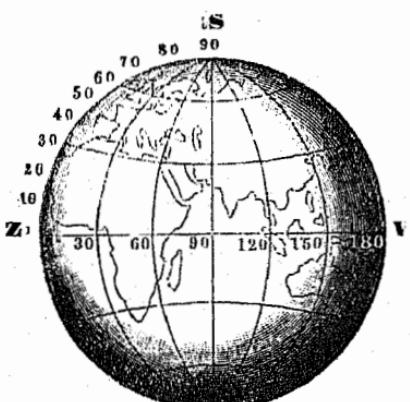
a) od rovníku na s. do 89, a 90tý jest severní točna,

b) " " " j. " 89, a 90tý jest jižní " "

rovník pak čísloujeme 0.

Stupeň.

Výkres 3.

§. 8.

Zeměpisná délka

šířka,
poloha.

Stupeň.

Minuty.

Sekundy.

§. 9.

1. Dle rovníku:

1. Rovníkem dělíme zeměkouli na polokouli severní a polokouli jižní.

Polokoule vyobrazujeme obyčejně na rovný papír i na-

Každý rovnoběžný kruh dělíme 360 poledníky ve 360 stejných dílů, kterým říkáme stupně rovnoběžkové.

Každý rovnoběžný kruh jest menší než rovník a to tím menší, čím dalej jest od rovníku; místo obou 90tých jsou točny a tedy pouhé body. Čím menší jest kruh rovnoběžný, tím menší jsou i jeho stupně.

Zeměpisná poloha.

Určíme-li o nějakém místě na zemi:

1. kolik stupňů od *hlavního poledníku* (na v. do 180 a na z. do 180, neb na v. do 360) jest vzdáleno, určíme jeho vzdálenost délkovou neboli zeměpisnou délku;

2. určíme-li, kolik stupňů od *rovníku* (na s. do 90. nebo na jih do 90.) jest vzdáleno, určíme jeho vzdálenost šířkovou neboli zeměpisnou šířku, a to severní neb jižní.

Určivše nějakého místa na zemi zeměpisnou délku i šířku, určili jsme jeho zeměpisnou polohu.

Stupně rovníkové a stupně kruhů rovnoběžných jsou stupni délkovými, stupně poledníkové jsou stupni šířkovými.

Každý stupeň kruhový dělíme zevrubněji v 60 rovných dílů neboli 60 minut, každou minutu kruhovou v 60 rovných dílů neboli 60 sekund (vteřin).

Polokoule.

1. Rovníkem dělíme zeměkouli na polokouli severní a polokouli jižní.

zýváme pak výkres polokoule též **polokouli** nebo **plani-globem**.

- a) *Na polokouli severní* jest sev. točna *uprostřed*, a) *Severní.*
 b) " " *jižní* " *jižní* " b) *Jižní.*
 2. *Hlavním poledníkovým kruhem*, jenž složen jest z po-^{2.} *poledníku*:
 ledníku Oho a 180ho, dělíme zeměkouli na polokouli **západní** a polokouli **východní**.

Na polokouli západní i na polokouli východní jest severní točna nahoře, jižní točna dole. a) *Západní.*
 b) *Východní.*

(Výkres 3. zobrazuje polokouli východní.) 1. Na které polokouli my bydlíme? 2. Kde na které polokouli jest rovník, kde hlavní poledník?

Úlohy.

Obratníky a točnové kruhy.

§. 10.

Rovnoběžný kruh od rovníku vzdálený:

Obratníky.

1. na s. $23\frac{1}{2}^{\circ}$ sluje obratník *severní n. raka*,
2. " j. $23\frac{1}{2}^{\circ}$ " " *jižní " kozoroha*,
3. " s. $66\frac{1}{2}^{\circ}$ " *pólový kruh severní " arktický*,
4. " j. $66\frac{1}{2}^{\circ}$ " " *jižní " antarktický*.

Kruhy točnové (polární).

Zemské pásy.

§. 11.

Obratníky a pólovými kruhy povrch zemský rozdělen jest v 5 pásoù, kteréž jsou:

1. Oba obratníky, řeckým jménem *tropy*, uzavírají na zemi *pás*, ve kterém paprsky sluneční na každé místo dvakrát do roka padají *kolmo* a tam po celý rok způsobují *horko*; zemský pás ten *moziobratníkový* nebo *tropický* sluje též *horký*.

1. Horký.

2. Do zemského pásu *mezi severním obratníkem a severním pólovým n. točnovým kruhem*, a do zemského pásu *mezi jižním obratníkem a jižním točnovým kruhem* paprsky sluneční nikdy nedopadají kolmo, způsobují tam méně horka než v páse horkém a *počasí: jaro, léto, podzim, zimu*, i slují pásy ty mírné. V severním páse mírném my bydlíme.

2. Mírné.

3. Do zemského pásu od *sev. točn. kruhu na sever a " " " " již* " " " " *jih* padají paprsky sluneční jen velmi šikmo a způsobují jen dvě *počasí: krátké léto a dlouhou zimu*, i slují pásy okolo obou točen až k točnovým kruhům pásy studené.

3. Studené.

Míry.

§. 12.

Kvadrant poledníkový rozdělen byl na 10 mill. rovných dflù, a 1 ten dfl nazván *metr*. (Ale pozdějším měřením shledáno bylo, že první měření bylo chybné a že poledníkový kvadrant drží 10.000.856 m.)

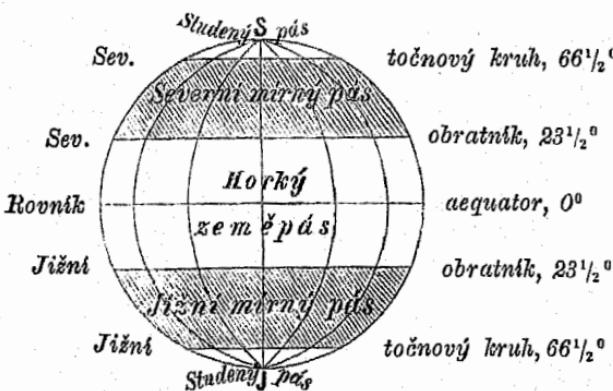
Poledníkový kruh drží 40.000 km ,
rovník jest o 70 km delší,
osa zemská drží 12718 km ,
největší průměr jest o $\frac{1}{300}$ delší než osa.

Stupně.

Délka jednotlivých stupňů na:

rovníku	$km 111\cdot3$	rovnoběžce 50°	$km 71$
rovnoběžce 10°	$" 110$	"	$60^\circ " 56 (= \frac{1}{2} \text{ rovn.})$
" 20°	$" 105$	"	$70^\circ " 38$
" 30°	$" 97$	"	$80^\circ " 19$
" 40°	$" 85$	"	$90^\circ " 0$

Výkres 4.

Mile.

1° rovníkový = 15 zeměp. mil, = 60 námořských neboli italských mil.

1 zeměpisná míle = $7\cdot42\text{ km}$ 1 anglická míle = $1\cdot609\text{ km}$

1 rakouská " = $7\cdot586\text{ km}$ 1 ruská versta = $1\cdot067$ "

1 zeměp. mile = $55\cdot063\text{ km}^2$.

Stopy.

1000 vídeňských stop = $316\cdot1\text{ m}$ 1000 anglických stop = $304\cdot8\text{ m}$

1000 pařížských stop = $324\cdot9\text{ m}$ 1000 ruských " = $304\cdot8\text{ m}$

1000 kroků = 750 m .

Pražská hvězdárna.

Zeměpisná poloha pražské hvězdárny: Vých. délka $32^\circ 39' 38''$ od Ferra, sev. šířka $50^\circ 5' 19''$.

Greenwichské hvězdárny: vých. délka $17^\circ 39' 37''$.

Horký pás zabírá skoro $0\cdot4$ všeho povrchu zemského.

Pás mírný každý pro sebe zabírá plochu menší než pás horký, ale oba zavírají více než $0\cdot5$ všeho povrchu zemského.

Horký.

Pás studené oba dohromady zavírají méně než $0\cdot1$ všeho povrchu zemského.

Mírné.

Vypočteme a) kolik m drží 1 poledníková minuta a kolik 1 poledníková vteřina, b) kolik kroků jednakaždá drží, c) východní délku Prahy od Greenwicha.

Studené.

Úlohy.

Rozdělení souše a vody na povrchu zemském.

Povrch zemský jest na díle *suchou zemí* neboli *souší*, na díle *vodou*, a to hlavně *mořem*. Povrch zemský drží 510 mill. km^2 (Čechy nad 51 tisíc km^2), z nich souš dobrou $\frac{1}{4}$, moře skoro $\frac{3}{4}$.

§. 13.

Polokoule východní má *souše více* než západní,

Na polokoulech.

severní " " " jižní,

severní polovice polokoule východní má *souše nejvíce*,

jižní " " západní " " *nejméně*.

Souš.

§. 14.

Souš rozdělena jest mořem v přemnophé části, z nichž tři největší nazýváme *pevniny*, ostatní menší *ostrovy*.

Největší pevnina, *Starý svět* řečená, rozkládá se na polokouli východní, téměř od poledníku Ferrského na sv. až na polokouli západní, ze severního studeného zemského pásu až do jižního mírného.

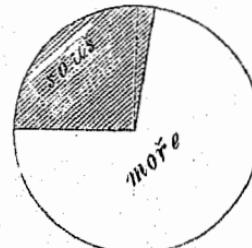
Pevniny.

Prostředně velká pevnina, *Novy svět* řečená, rozkládá se na polokouli západní v týchž čtyřech zemských pásech jako Starý svět. Nový svět v prostřed své délky se úží, nejvíce úžinou neboli šíji *Panamskou* a tím liší se v pevninu severní a v pevninu jižní.

Na východní polokouli od Starého světa na jv. rozkládá se nejmenší z pevnin, *Australská*, v páse horkém a jižním mírném.

Ostrovů *nejvíce* jest na v. a na s. od pevniny Australské v okeaně Tichém a Indickém. Z ostrovů *největší* jsou *Grönland* (=zelená země) od Nového světa na s., pak *Nová Guinea* od pevniny australské na s., pak *Borneo* od Starého světa na jv. Každý z nich jest větší než mocnářství Rakousko-uherské (kteréž drží nad 622 tisíc km^2).

Ostrovy.

Výkres 5.

§. 15.

Voda.

Vodstvo suchozemské.

Voda jest hlavně *v moři*, ale také *na souši*. Voda na souši sluje úhrnem vodstvo *suchozemské* a to *tekoucí* zvláště v pramenech, potocích a řekách, a *stojaté* v rybnících a jezerech.

Moře.

Moře veškeré neboli *Světové* dělí se v pět velkých dílů, kterým též moře neboli po řecku *oceanus* říkáme, a ty dělí se zase v menší mořské členy.

§. 16.

Vzduch.

Vzduch vznáší se *nad veškerým povrchem zemským* do výše asi 100 km (délka 1° poledníkového 111 km), neboli vzduch celkem obaluje zeměkouli jako dutá koule asi 100 km tlustá, i sluje *vzdušný obor* neboli řeckým jménem *atmosféra*.

Vzduch jest, čím od země vzdálenější, tím *řidší*, a čím řidší, tím *chladnější*.

Do *vzduchu* vystupují vodní páry, hlavně z moří, a tvorí *mlhu* neb *mračna*. Když páry ty stoupají ve vzduchu do vyšších, chladnějších pater, neb vanou větrem do krajin od rovníka vzdálenějších, chladnějších, ochlazují se, srázejí a prší na zemi jako *děšť*, *sníh* neb *kroupy*. *Pršky* na souš padající ovlažují půdu a napájejí prameny její.

§. 17.

Díly světa a moře Světové dle hranic a velikosti.

Pevniny i s ostrový rozdělujeme si v pět dílů, kterým říkáme *díly světa*, a to Starý svět ve 3 díly, totiž *Evropu*, *Asii* a *Afriku*; ostatní dvě pevniny činí dva ostatní díly světa, *Ameriku* a *Australii*.

§. 18.

Australie.

a) Pevnina.

a) Pevnina *Australská* rozkládá se skoro mezi 10. a 40. jižní rovnoběžkou.

b) Ostrovy.

b) Ostrovy australské od ní na v. a sv. v Tichém oceánu velmi obšírně a četně rozložené; největší *Nová Guinea*, od pevniny oddělená úžinou mořskou neboli *průlivem Torresovým*, který spojuje oceán *Tichý* s *Indickým*.

Amerika.

§. 19.

a) Nový svět neboli pevnina Americká, oddělená od Asie a) Pevnina. průlivem Beringovým, pouze 111 km (= 1° poledníkový) širokým, jenž oceán Tichý spojuje se Severním Ledovým., sahá na s. až za 72.⁰ s. š., na j. až k 56.⁰ j. š. myssem Hornským, jenž oceán Tichý liší od Atlantského.

b) Ostrovy: na s. Grönland a jiné ostrovy veliké a četné, kterým dohromady říkáme souostroví Arktické. Mezi severní a jižní pevninou Americkou souostroví Západní Indie řečené. b) Ostrovy.

Afrika.

§. 20.

a) Pevnina africká, Starého světa část jihozápadní, jako veliký polouostrov s ostatní pevninou jen šíjí Suezskou jest spojena; na s. nejdále vybíhá mys (c = k) Blanco (= bílý) k sev. rovnoběžce 37té, na jih nejdále mys Střelkový, k 35.⁰ j. š., jenž liší oceán Atlantský od Indického. a) Pevnina.

b) Ostrovy: Na sz. ostrov Ferro, od hlavního poledníku na z.; na v. Madagaskar a j. ostrovy. b) Ostrovy.

Eropa.

§. 21.

a) Pevnina evropská zabírá Starého světa část severozápadní, od africké pevniny oddělena jsouc mořem Středozemským; na s. nejdále vybíhá mysem Severním za 71tou rovnoběžkou. a) Pevnina.

b) Ostrovy: Od 50. rovnoběžky na s. Veliká Britanie, největší evropský ostrov, a Irsko. b) Ostrovy.

Asie.

§. 22.

a) Pevnina asijská zabírá Starého světa část severovýchodní, od šíje Suezské na sv. až ku průlivu Beringovu; na s. nejdále vybíhá mys Čeljuskin k 78⁰ s. š., na jih mys Buru k 1⁰ s. š. a) Pevnina.

b) Ostrovy: Mezi pevninou asijskou a australskou Indické souostroví, v něm ostrov Borneo, a na sv. od něho ostrovy Filipiny, jež odděluje oceán Indický od Tichého. Od nich na s. Japonské souostroví. b) Ostrovy.

§. 23.

Měry.

Délky světa.

Evropa drží km skoro 10 mill.,
 Australie méně než Evropa,
 Afrika . . jako 3 Evropy,
 Amerika více než 4
 Asie " " $4\frac{1}{2}$ "

Sous.

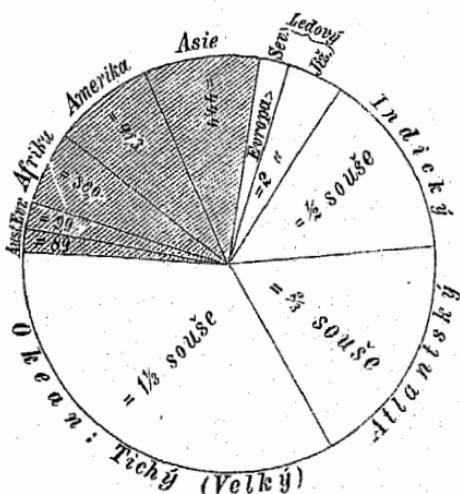
Všecka souš jako $13\frac{1}{2}$ Evropy neboli km² 136 mill.

Ze všech oceánů nejmenší jest severní Ledový, ale přece o

$\frac{1}{2}$ větší než Evropa, pak následuje Jižní Ledový (= 2 Evropy), Indický (skoro = 2 Ameriky), pak Atlantský (= 2 Asie), největší Tichý, větší jest než všecka souš. Všecko moře světové 374 mill. km.

Úlohy. Z mapy: 1. *Opačujme* dle jednotlivých dílů světa a) ostrovy a souostroví, pak b) šíje, c) mysy. — 2. Vyjmenujme, kterými oceány který díl světa jest otočen. — 3. Které části dílů světa a oceánů zabírají a) jednotlivé zemské pásy, b) polokoule západní, pak východní, c) polokoule severní, pak jižní.

Výkres 6.

§. 24.

Asie.

Úloha.

Poloha a velikost v §. 2. $78^{\circ} - 1^{\circ} = 77^{\circ}$ poledníkových; $77^{\circ} \times 111 = ? \text{ km}^2$. Pevninský nejzáp. mys. Baba v Malé Asii 44° v. d., nejvýchod. mys Východní u Beringova průlivu 208° v. d., délka Asie?

§. 25.

Členy.

Polouostrov: Na z.: *Malá Asie*. — Na j.: *Arabie, Indie Přední a Zadní* s Malakou. Na v.: *Korea a Kamčadka*.

Pevnína.

Pevnína asijská rozčleňuje se nejvíce na stranu jižní, nejteplejší. Na tuto stranu vybíhají tři největší polouostrovy do horkého zemského pásu; z nich nejzápadnější (Arabie) jest rozčleněn nejméně, nejvýchodnější (Zadní Indie) nejvíce.

Trup.

Od šíje Suezské šíří se trup asijský na sv. až do prostřed pevniny, pak se úží týmž směrem k mysu *Východnímu*.

Ostrovy: 1. Atlantské: *Kypr*.

2. V Indickém oceánu: *Cejlon*, *Veliké Sundy* (Sumatra, Java, Borneo a Celebes), *Malé Sundy* (Timor), *Molučky* (Džilolo), *Filipiny* (Luzon), *Hajnan*, *Formosa*.

3. V Tichém oceánu: *Japonské* (Nipon), *Kurily*.

4. V Severním Ledovém moři: *Sibiřské*.

Z ostrovů asijských leží:

Nejseverněji *Nová Sibiř*, nejjižněji *Malé Sundy*, nejzápadněji ostrovy v *Egejském moři*, nejvýchodněji ostrovy v *Beringové moři*.

Ostrovy asijské obléhají pevninu nejčetněji na straně *jihovýchodní*, to velkým souostrovím; pak na straně *východní*, kdež dlouhou řadou druhí se k pevnině.

Fotoha.

Výkres 7. Jižní končina pevniny Asijské. *M(ys) B(uru)*, *M(ys) R(omania)*, *S(ingapur)* město a ostrov.

O. *Nipon* drží km^2 nad 223 t. (*Veliká Britanie* km^2 nad 280 t.), největší asijský o. *Borneo* větší jest než naše říše (RUh. 325 t. km^2).

Z polouostrovu *Arabie* (km^2 3 mill.) drží více než všecky ostrovy dohromady i jest z polouostrovů největší.

Dohromady drží asijské členy:

ostrovy . skoro jako *Arabie* (km^2 nad 3 mill.)

polouostrovy " 3krát tolík (" asi 9 ")

oboje členy " 4 " " (" " 12 ")

trup skoro 11 " " (" " 83 ")

všecka Asie . . . " " 45 ")

Asie rozčleňuje se na všecky čtyři hlavní strany světové; na jv. nejhojněji; úhrnem do $\frac{1}{4}$ svého povrchu.

Úlohy.

1. Opakujme, ke kterým *polouostrovům* které ostrovy se druží.
2. Které členy asijské jsou a) podlouhlé a kterým *smerem*, b) které jsou *okrouhlé*.
3. *Seráďme* asijské polouostrovy dle *velikosti*.
4. *Vyměřme* délku o. *Javy* a vzdálenost o. *Timora* od pevniny.

§. 26.

Půda.

Nížina Sibiřská
a Turanská.

Pevnina asijská vyniká ze Severního Ledového moře půdou *nízkou* (asi do 200 m nad hladinu mořskou) neboli *nížinou*,

Výkres 8. Vodopisná mapka pevniny Asijské. Mysy: Čeljuskin, Baiba, Bu(ru), Východní) --- hranice omoří - - - hranice asijská.

která sluje *Sibiřskou*, a daleko do nitra pevniny se šíří. Na straně jihozápadní druží se k ní *nížina Turanská*, jež na jih až za 40. rovnoběžku sahá a k jezeru *Kaspickému* tak se svahuje, že z části níže než hladina moře Světového leží neboli jest proláklá, prečež části té říkáme *proláklina*.

Nížina Turanská bývala dnem moře, jež pojilo se s mořem *Černým*; ale v době diluvialní zdvihla se znenáhla tak, že zbyla jen jezera *Kaspické* a *Aralské*. Vypařováním pak klesalo je-

zero Kaspické, až hladina jeho jest nyní o 26 m níže hladiny moře Světového.

Od níziny Sibiřské na jv. stoupá půda horami a šíří se *Vysoká Asie*, dale vysočinou velerozsáhlou, která *Vysokou Asií* se nazývá, kromě Čínské nížiny až k pobřeží Tichého okeanu zasabuje, a větší jest než všecka Evropa (ta skoro 10 mill. km). Vysoká Asie rozkládá se po krajích horami, uvnitř vše rovinami, vypíná se nejvíce na kraji jižním pásmitym horstvem, kteréž *Himalaja* (= obydli sněhu) sluje a hřbetem svým výše strmí než nejvyšší evropská hora (Mont-Blanc 4800 m); nejvyšší hora himalajská (ivrist) *Everest* 8840 m nad hladinou mořskou vyčnívající, jest nejvyšší vyvýšeninou na zeměkouli.

Od níziny Turanské na j. vypíná se rovinatá vysočina *Iran* nazvaná, která s Vysokou Asií spojena jest velehorským pohořím *Hindukušem* (= indickým pohořím) a na z. přechází v hornatou vysočinou *Arménskou*, s velehorou *Araratem* (na něm Noemova archa), od níž na s. ční pásmité velehorskvo *Kavkaz* řečené.

Půda polouostrovů asijských vypíná se hlavně vysočinami. Vysočina polouostrova *Arabie* spojena jest vysočinou *Syrskou* s vysočinou *Malé Asie* a s *Arménskou*, od Irana oddělena nížinou *Mesopotamskou*; vysočina v Přední Indii, *Dekan* nazvaná, oddělena jest od Himalají nížinou *Hindustánskou*.

Cetné ostrovy jihovýchodní bývaly částí asijské pevniny, která na jv. v době třetihorní klesala, až pokryta jest nehlubokým mořem Čínským a jinými mořskými zálivy, tak že pozůstaly po níjen největší její výšiny, které nyní jako hornaté ostrovy vynikají z moře. Některé jejich hory soptí ze sebe sopouchem neboli jícnem žhavou lávu, popel, kamení nebo bahno, a slují proto hory *sopečné* neboli *sopky*. Sopky v Asii vyskýtají se od nejjižnejších ostrovů řadou na s. až do polostrova *Kamčadky*.

Půda asijská vypíná se většinou vysočinami, to namuze uvnitř plošnými, na pokrajích hornatými; jest více rovinatou než hornatou.

Vodstvo.

§. 27.

I. Okean Atlantský.

Jednotlivé.
I. Okean Atlant-
ský.

M. Černé: ř. Kyzyl Yrmak. — Průliv Cařhradský. — M. Marmarské. — Průliv Dardanellský. — M. Egejské jest částí m. Středozemského.

II. Okean Indický.

M. *Arabské*: M. *Rudé*, Průliv *Bab el Mandeb*. Záliv *Adenský*.
 Průliv *Hormuzský*. Záliv *Perský*: ř. *Eufrat* a *Tigris*. Ř. *Ind*.
 Záliv *Bengalský*: ř. *Ganges*, *Brahmaputra*; záliv *Martabanský*:
 ř. *Iravady*. — Průliv *Malacký*. — M. *Jižní Čínské*: ř. *Mekong*; záliv
Siamský. — M. *Sundské*.

III. Okean Tichý.

III. Okean Tichý.
 M. *Žluté*: ř. *Jang-tse*; ř. *Hoang-ho*.
 M. *Japonské*. M. *Ochotské*: ř. *Amur*.
 M. *Beringovo*. Průliv *Beringův*.

IV. Moře Sev. Ledové.

IV. Okean Severní Ledový.
 M. *Karské*: chobot *Obský*: ř. *Ob* (*Irtyš* s *Tobolem*), poříčí km^2
 3 mill.; ř. *Jenisej* (horní *Tunguska* s jez. *Bajkalským*, *Tunguska* střední
 a dolní). Ř. *Lena*.

V. Vodstvo vnitrozemské.

V. Okres vod vnitrozemských.
 Pleso: *Mrtvé Moře*: ř. *Jordan*.
 „ *Kaspické*: ř. *Terek*, ř. *Ural*.
 „ *Aralské*: ř. *Amu*, ř. *Syr*.
 „ *Balkaš*: ř. *Ili*.
 „ *Lob*: ř. *Tarim*.

Úhrnem. Moře.

Asii oblévají oceany *Atlantský*, *Indický*, *Tichý* a *Severní Ledový*, tedy všecky kromě Jižního Ledového; z nich *Atlantský* měrou nejkratší, *Indický* nejdelší.

Ob.

Z řek asijských největší jest *Ob*. Ob pramení se na severním okraji Vysoké Asie v horách Altajských, *pije* v nížině Sibiřské na levém boku pobočnou řeku *Irtyš* asi jako evropský Dunaj mocnou, a mimo ni jiné pobočky po obou bocích a *vlévá se* do zálivu *Obského*. Území, ze kterého Ob své vody sbírá, neboli *poříčí Obské*, jedním slovem *Poobí*, jest v Asii největší. Čára, jež poříčí Obské ohraničuje a od poříčí Jenisejského a jiných poříčí liší, sluje jeho *vodní předěl*.

Jangtsekiang.

Ač Ob jest v Asii řeka poříčím největší a vodstvem nejmocnější, *vyvíjí* se řeka Jangtsekiang *tokem* delším, neboli má delší *vývoj*, totiž skoro dvakrát tak dlouhý jak jest přímá vzdálenost jejího ústí od pramene neboli její *přímka*, jež jest též delší než přímka ř. *Oba*.

Mirý.

Přímka Jangtsekianga $3000\ km$, vývoj $5200\ km$, poříčí Obské 3 mill. km^2 (= Arabie).

Z jezer největší jest *Kaspické* $440\ t.\ km^2$.

Přívod řek.

S okrajujících hor Vysoké Asie stékají na s. do nížiny Sibiřské a pak v Sev. Ledové moře *Ob*, *Jenisej* a *Lena*, na v. do oceánu Tichého *Amur*, *Hoangho* (= žlutá řeka) a *Jangtse*, na jih *Mekong*, *Brahmaputra* (= Brahmuv syn), *Ganges* a

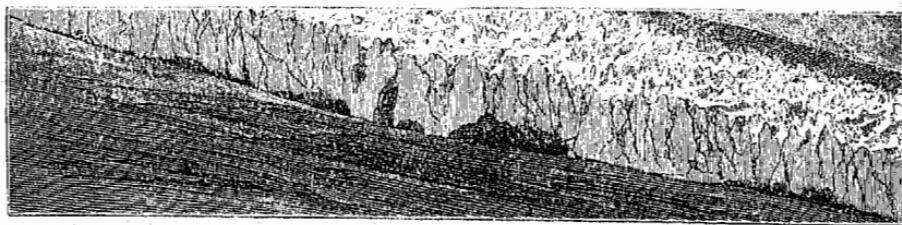
Indus, na z. do Aralského plesa *Amu* a *Syr*, s vysočiny Arménské do nížiny Mesopotamské a tou do zálivu Perského *Eufrat* a *Tigris*.

Řeky asijské stékají hlavně s velehor, na něž nejvíce prší, a to níže deštěm a výše sněhem. Sníh na širších horšských výšinách, kde ani v létě neroztaje, tvoří *sněhová pole*, sléhá se v tuhou hmotu ledovitou *ledovce* řečenou, která tlačena jsouc sněhem nově padajícím smýká se v prohybech strání jako zmrzlá řeka v patra nižší, tam rozmrzá a řekám původ dává.

Vodstvo suchozemské rozeznáváme dvojí, a) vodstvo do okeanů odtekající neboli vodstvo *okeanské*, totiž jezera řečená *řičná* a řeky, jejichž voda do okeanů odteká a b) vodstvo

Vodstvo suchozemské.

Výkres 9.

vnitrozemské, totiž plesa a řeky, z nichž voda do okeanů neodteká, nýbrž uvnitř souše ostává tak že jí ubývá pouze vypařování.

1. Vytkněme u jednotlivých řek, kam jejich *přímky* směrují, kterými *vysočinami* a *nížinami* která protéká. — 2. Vyměřme přímky řek *Eufrata*, *Ganga*, *Hoang-ha*, *Anura*, *Leny* a *Obi*. — 3. Vytkněme *vodní předěl* mezi jednotlivými omořími a oblastí vod vnitrozemských.

títo řeky.

Vzduch.

§. 28.

1. Pásy.

Z Asie zasahuje do studeného zemského pásu jen severní menšina nížiny *Sibiřské*, do horkého skoro všecka *Indie* a jižní *Arabie*, do mírného všecka ostatní Asie (asi $\frac{3}{4}$ Asie).

Dle těchto zemských pásů pak a protože suchá země teplem mnohem snáze se rozechřívá než voda, a z jiných ještě příčin dělí se Asie ve tři *podnebné okresy*: okres severozápadní, okres asijských planin a okres indických polouostrovů s Čínskou nížinou neboli okres (monsúnu) monsunů.

I. Okres monsunů. V létě rozechřívá se souš mnohem rychleji a více než přiléhající k ní moře. Vzduch nad souší

1. Okres monsunů.

toutéž více se ohřívá a tím řidne, načež vzduch chladnější, hustejší a těžší z moře na souš se tlačí neboli proudí. Proto vane v létě v jihovýchodní Asii, k níž širé okeany Indický a Tichý přiléhají, vítr *z moře na pevninu*. V zimě naopak ochlazuje se souš rychleji než moře, chladnější vzduch vane *ze souše na moře*. Oba ty větry střídají se každého roku pravidelně a slují *monsuny*.

Vzduch z moře vanoucí přináší hojně par, které *se srážejí*, když vzduch s nimi nad souší stoupá do výše, do chladnějších vrstev, jako mračna v pršky, zvláště tam, kde se vzduchem tlačí se na horské stráně. Proto v nížinách i na horských stráních jihovýchodní Asie v létě velmi mnoho pršek se spouští, které spolu s letním vedrem velmi bujně rostlinstvo způsobují.

2. Okres asijských planin.

Když v létě vzduch od moře vanoucí v nížinách, a zvláště v okrajních horách vysočin asijských, pozbyl mnoho vláhy, vane na roviny vysočin suchý, bez mračen a zůstavuje je neúrodnými, planými, to suchopárnými stepami neb i pouhými pouštěmi, ze kterých *Gobi* (= poušť) jest nejrozsáhlější. V zimě pak, když vysoké ty roviny rychle se ochlazují, suchý a jasný vzduch jejich ještě více se ochlazuje. Střídají se tam tedy velmi horká léta s velmi tuhými zimami či veliké jsou tam teplotné protivy. Podnebí s těmito velikými protivami říkáme *podnebí vnitrozemské* a rozeznáváme je od podnebí přímořského, v němž léto jest méně horké a zima méně tuhá.

Okres *severozápadní*, k studenému severu snížený a otevřený, proti teplému jihu velmi vyvýšený a severními horami Vysoké Asie na jv. ohrazený, strádá zimami velmi dlouhými a tuhými. V krajině *Jakutské* u ř. Leny nejtužší mrazy dosud na zemi pozorované (až -60°).

§. 29.

Příroda.

Dle podnebných okresů liší se i rostlinstvo i zvířectvo.

1. V okrese severozápadním v nejchladnějších krajinách někde půda ani nerozmrázá, dále na jih v širých močálovitých bezlesých krajinách, jež *tundry* slují, v létě půda rozmrázá, ale na ní jen mechy, lišejníky a chudé traviny rostou a z domácích zvířat jen sob dostatečnou potravu nalézá, dále k j. šíři se travnaté bezlesé krajiny, *stepi* řečené a ještě dále *lesy*. 2. V suchém okrese planinském suchopárné *stepi* převládají a *pouště*, je tam tedy rostlinstva i živočišstva velmi skrovně. V nich velbloud,

1. V okrese severozápadní.

2. V okrese planinském.

to od Eufrata na z. jednohrbý, a na v. dvouhrbý obchodu slouží. 3. V okrese ^{3. V okrese jihovýchodním.} jihovýchodním velmi teplém a v létě velmi ovlaženém je rostlinstvo i živočišstvo velmi rozmanité, zvláště mnoho rostlin živných (rýže, palma, obilí a j.) i obchodních (bavlna, bambus, guma, vzácné dříví a j.), v okrese tom žije největší sasavec slon, a nejukrutnější šelma, tigr, a vůbec rozmanité živočišstvo.

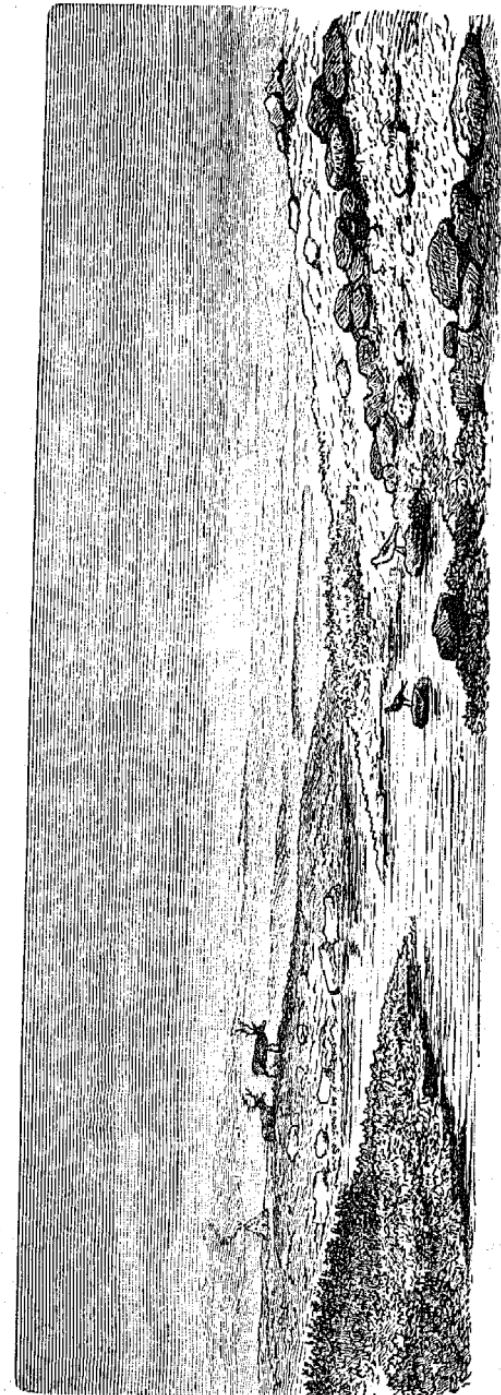
Lid.

§. 30.

Lid obývá v Asii nad 800 mill., většina to všeho lidstva, a to z $\frac{9}{10}$ v zemích monsuny ovlažovaných, (indických a v Čině), ač země ty zabírají sotva $\frac{1}{3}$ Asie; na vysočinách a v Asii severozápadní bydlí lidé velmi řídce.

Obyvatelé Asie náležejí třem *plemenům*: v Přední Indii a na z. až ke Středozemskému moři je plémě *středomojské*

Plemena.

(neboli bílé); ostatní Asie vyjma některé Indické ostrovy, na nichž *Malajové* (hnědf) obývají, náleží plemeni *žlutému* (mongolskému).

Státy.

1. *Evropské.*

Občanský neboli politicky patří dobrá polovice státům evropským, ostatní má státy domácí. 1. Z evropských států drží a) pohraničné: *Rusko* Asii severozápadní a Kavkazsko, *Turecko* Asii od moře Středozemského do Arménské vysociny; b) ze západoevropských států drží: nejvíce *Britsko*, totiž skoro celou Přední a část Zadní Indie, pak *Hollandsko* mnohé Indické ostrovy. 2. Z domácích států největší jest *císařství Čínské*, obsahující skoro polovici všeho obyvatelstva asijského.

2. *Domácí.*

Dle polohy.

Dle polohy dělíme Asii ve 4 čtvrti, kteréž jsou: 1. *Přední Asie* od Středozemského a Rudého moře k řece Indu; 2. *Indická Asie* obsahuje Přední a Zadní Indii a Indické souostroví; 3. *Mongolská Asie* Čínskou a Japonskou říší; 2. *Severozápadní Asie* obsahuje Sibiř a Turan.

§. 31.

Kavkazsko.

Země.

Kavkaz postupuje jako horstvo pásmité od průlivu *Kerčského* (od 55° poledníku) na jv. až k jezeru *Kaspickému*, do něhož vysílá krátký polouostrov. Kavkaz pac se hřbetem *velehorským* neširokým a příkře se svažuje bez hlubších prohybů neboli přesmyků, vysílá jen krátké horské větve neboli *rozsochy*, pročež nesnadno přechodný jsa odlučuje jako závora Evropu od Asie. Nejvyšší z jeho vrcholů, *Elbrus*, strmí 5600 m (M. Blanc 4800 m) nad hladinou mořskou.

Vzduch.

Kavkaz v létě rychleji se ohřívá než moře, i proudí na něj vlnký vzduch z Černého moře, to zvláště na jeho jižní svah, jenž od severního chladna jest chráněn, a způsobuje mu hojně vláhy, takže se tam daří *lesy* ořechové a jiné listnaté, vinná *réva*, výše lesy jehličnaté. Ke Kavkazsku náleží též na j. stepnatá rovina ř. *Kura* a severní část *Arménské hornatiny*, na s. stepnatá část nížiny *Ruské*.

Lid.

Původními obyvateli jsou v *Arménii* Arméni, v horstvu *Kavkazském* několik národů horalských (Čerkesové, Gruziinci a j.), na s. od Kavkaza ve stepích kočovní žlutí Tataři; mezi ně přistěhovali se z Asie Persové jako pilní řemeslníci do měst, z Evropy panující Rusové a někteří jiní osadníci.

Města.

A) *Od Kavkaza* na s.: U řeky *Kubaně*, na úpatí nejzápadnějšího *Jekaterinodar*. Kavkaza, kde leporostlí horalé Čerkesové obývají, Jekaterinodar. —

Na v. město *Stavropol*, největší na s. od Kavkaža. — U horního *Tereka* Vladikavkaz, ruská pevnost v údolí horském, v krajině udatných horalů Čečenců; z něho jde silnice přes nejpohodlnější přesmyk do vnitř Asie.

Vladikavkaz.

B) Od Kavkaza na jih: U ř. *Kura*, v údolí mezi horstvem *Kavkazským* a *Arménským*, *Tiflis* **, u silnice *Vladikavkazské* a u nejpohodlnější cesty od jezera Kaspického k moři Černému; největší a a hlavní město kavkazské. Obyvatelé náležejí sedmero různým národnostem, a to: *Rusové* panují, *Arméni* vedou obchod, *Němci* jako osadníci v okolí pole vzdělávají, *Peršané* remeslem se živí, k nim rozdílní kavkazští národkové se druží. — Na břehu Černého moře přístavní město *Batum*. — Na břehu Kaspickém *Baku* válečný přístav pro ruské kaspické loďstvo, středisko těžení petroleje ze širého okolí, v němž šlehají ze země plameny hořící nafty. Vyznavači víry *Zoroastrovy* putují ku plamenům těm četně jako k ohňům posvátným. — Na severním úpatí nejvyšší arménské velehory, sopečného *Ararata*, jenž strmí jak obrovský *mcenik* na hranici říše Ruské, Turecké a Perské, *Eriwan*, hlavní město Armenie ruské, sídlo prvního *arménského patriarchy*.

Tiflis.

Batum.
Baku.

Eriwan.

Turecké země.

§. 32.

Císaři Tureckému, jenž v Cařihradě v Evropě sídlí, poddány jsou v Asii země: Malá Asie, Syrie s Palestinou, Arménie, Mesopotamie a západní pobřeží Arabie.

Malá Asie.

§. 33.

Úloha:
Země.

Polohu (krajní poledníky a rovnoběžky) a moře z mapy.

Malá Asie (neboli *Anatolie*), jediný západní polouostrov pevniny asijské, značně menší než naše říše (R.-Uh. 622 t. km^2), rozčleněuje se na z., ostatně podobá se obdélníku, vypíná se skoro všecken vysočinou namnoze rovinatou, průměrně asi 1000 m vysokou, na jihu ohrazenou okrajným pohořím, velehorákým *Tarem*. Uvnitř strmí vyhaslá sopečná homole *Ardžiš* do patra věčného sněhu, vysoká jako nejvyšší hora uvnitř naší říše (Velký Glockner 3800 m). Největší řeka *Kyzyl Yrmak* (= červená řeka, nosí červený písek), vtéká průlomem sev. okrajného pohoří do Černého moře. Na západním pobřeží jsou četné polouostrovy a ostrovů, jež zůstaly při vzniku Egejského moře jako zbytky pohoří a bývalé souše, která klesnutím přišla pod hladinu mořskou.

* Město mající nad 50.000 obyvatelů

** " " 100.000

Vzduch.

Na ostrovech a nižších pobřežích vane teplý a vlhký vzduch přímořský, i daří se tam víno, bavlna, mák a jiných užitečných rostlin hojně, i lesy. Na vysočinu zalétá méně mračen, i vane tam vzduch suchý, v létě horký, v zimě značně studený; před ním tamější koza i velbloud chráněni jsou srstí dlouhou a hustou.

Lid.

Na ostrovech a na pobřeží obývají Řekové víry křesťanské i živí se hlavně obchodem; na vysočině Turci, víry mohamédánské, živí se hlavně zemědělstvím. Malá Asie jest 10krát tak veliká jako Čechy, ale obyvatelů má méně než Čechy (Čechy nad $5\frac{1}{2}$ mill.).

a) Pobřeží.

Trapezunt.

1. Na polouostrovém pobřeží: V jihozápadním cípu Černého moře Trapezunt, vede obchod karavanský do Persie a námorský do východní Evropy. — Uprostřed severního břehu přístavné město Sinope. — Při úzkém Bosporu, naproti Cařihradu, v krajině velekrásné, Skutari, pohřebiště cařihradských mořemáňů. — Na j., nedaleko Marmary, Brusa*, na severním úpatí hory Olympa, v níž lomy na mořskou pěnu. U říčky Skamandra, která na hoře Idě (Diu libé) se pramení a naproti jižnímu cípu Thráckého polouostrova do Dardanelského průlivu (st. Hellespont) se vlévá, zřícení starověké Troje. — Skoro uprostřed západního pobřeží Smyrna **, u chobotu, jenž po ní jméno má, na z. od zlatonosného pohoří Tmola, největší přístavné město maloasijské; do něho i rakouské lodi často jezdí. — Nedaleko jižního břehu, na úpatí velehorského Taura, naproti ostrovu Kypru, Tarsus, rodiště sv. Pavla apoštola.

Troja.

Smyrna.

190.000.

Tarsus.

Kjutahia.

Angora.

Kaisarie.

2. Uvnitř polouostrova: Od Brusy na jv., na planině, Kjutahia, v ní živí se mnoho lidí vyráběním dýmek a jiných drobotin z mořské pěny, již na blízku těží. — Od říčky Kyzyla na z. Angora, na planině, kde chovají hebkosrstné kozy. — Na severním úpatí věčnosněžného Ardzíše Kaisarie* (st. Caesarea).

c) Ostrovy.

Ostrovy: a) Na s.: V moři Marmarském ostrov Marmara.

3. Na z.: V moři Egejském nejseverněji Mitilini (ve st. Lesbos) a téměř u středu západního břehu Chios, rodí hojně vína a fíků, ale žádné obilí;

na jv. Samo, velmi úrodný, ale trpí nedostatkem pitné vody; jest knížetstvím sultánu tureckému poplatným;

jižněji Rhodos, slyne čilým obchodem, proti pevnině město Rhodos, má od starověku výborný přístav.

4. Na jihu: Kypr (= mědný) v nejvýchodnější krajině Středozemského moře samojediný, hornatý (hora Olymp), úrodný, ale zanedbaný, jako téměř všecky země pod vládou tureckou; nyní jej spravuje Britsko.

Arménie.

§. 34.

Země.

Arménie, vysočina spojující plošné a skoro stejně (průměrně 1000 m) vysoké vysočiny Maloasijskou a Iran, vypíná se značně výše, namnoze velehorami, na něž vzduchové páry hojně v sněh se srázejí, tak velkým řekám *Eufratu* a *Tigridu*, *Kuru* a jeho mocné pobočce *Arasu* původ dávají a plesa napájejí, největší *Vanské*. Nejvíše strmí vyhaslá sněžná sopka *Ararat* (Noe), vyšší než nejvyšší hora evropská (M. Blanc 4800 m).

Obyvatelé jsou *Arméni* národní čeledi areitské. Arménský národ spojuje Rusy a ostatní evropské národy areitské s iranskými a ostatními asijskými (až do Přední Indie), zachoval křesťanskou víru v bojích s mohamedány. Arméni častečně jako Israelité rozptýlili se po východní Evropě a živí se tam obchodem. Blíže hranice perské obývají *Kurdové*, národ iranský, jenž kočuje v horách se svými stády a někdy loupežné výpady činí.

Lid.

Arménie rozdělena jest politicky mezi 3 sousedící říše: *Tureckou*, *Ruskou* a *Perskou*, jejichž hranice stýkají se u Ararata.

Na prameništi enfratském největší arménské město *Erzerum* stanice karavan mezi Trapezuntem a Persíí; u jezera Vanského *Van*. Na prameništi Tigridském *Diarbekr*, největší město v zemi Kurďů na severní hranici jazyka arabského.

Města.
*Erzerum.**Mesopotamie.*

§. 35.

Země.

Od Arménské hornatiny na j. svažuje se povlovně země Mesopotamie k zálivu *Perskému*. Umístěna jsouc mezi zeměmi vyššími jest téměř bezdeštná, v horní části, *El Džesirah*, mimo pobřeží řek stepnatá, v části dolní, *Irak Arabi* (= země arabská), nyní pod neblahou vládou tureckou dílem nezdravými močály, dílem vyprahlými lamy obyvatele odstrašuje a dravé šelmy hostí; ale ve starém věku, dokud *Babylonané* vláhu struhami pečlivě upravovali, Mesopotamie, ač mezi pouštěmi ležící a proto bezdeštná, plodila jako Nilské údolí výborných datlí hojně, pšenici a jiné plodiny i dávala úrodu až dvojnásobnou.

Země jest od pradávna obydlena národy *semitskými*, nyní tam převládá jazyk *arabský* a s ním víra *Mohamedova*.

Lid.

Mista,
Mosul.

Na pravém břehu ř. *Tigrida* Mosul*, průmyslné město, bývalo větším, dokud prodávalo svůj „mušelín“ nejen do Přední Asie, nýbrž i do Evropy. U něho na levém břehu vykopávají ze ssutin starověkého veleměsta *Ninive* pěkné assyrské starožitnosti (sochy, vypukliny, desky s písmem klínovým a j.).

Bagdad. U řeky *Tigrida*, tam kde *Eufrat* se mu blíží a kde se tedy obchod pořádá s karavanskými cestami křižuje, obchodní m. *Bagdad**. (Dokud bylo sídlem velmočných kalifů arabských, mělo asi 1 mill. obyvatelů a skvělo se velkolepými stavbami, nádherným orientalským přepychem i učeností.) Ve krajině té pro obchod výhodně položené stojí u *Eufratu* sříceniny *Babylona* a jiných jindy velemočných měst.

§. 36.

Syrie (s Palestinou).

Země.

Země Syrie, od Středozemského moře na v., jest vápenková vysočina, *Syrská* řečená, spojená na s. s vysočinou Maloasijskou, na jihu s Arabskou, na v. svažuje se povlovně k Eufratu. Na ní vypínají se velehorští rovnoběžní pohoří *Libanon* (= bílé pohoří) a *Antilibanon* a do ní prohýbá se *proláklinou Jordánská*, kterou s Antilibanona teče řeka *Jordán* skrz jezero *Genezaretské* do jezera *Mrtvé moře* řečeného, jehož hladina jsouc o 400 m níže než hladina mořská, nejhlubší jest proláklinou na povrchu zeměkoule. Údolí mezi oběma pohořími svažuje se většinou k s., i vytéká jím ř. *Orontes*, jež pak do moře se vlévá údolím přísným. Mračna od moře přilétajíce srážejí se na pohořích, pročež krajina od nich na v. ostává suchou, namnoze pouští.

Jižní polovice Syrské vysočiny, Palestiua, jest pouštěmi a Středozemským mořem, přiléhajícím k ní bez přístavů, odložena téměř od jiných živných zemí. Na ní žil ve starém věku izraelský národ dlouho odloučen od národů jiných.

V S. rll.

Na cestě od moře *Středozemského* ku blízké splavné řece *Eufratu* a do nitra asijského prospívá karavanským obchodem mezi Evropou a nitrem asijským město *Haleb** (*Aleppo*) podobně jako *Trapezunt* na moři Černém.

Haleb.
Bejrut. Na západním úpatí libanonském *Beirut** (= studna), v bývalé Foinikii, má dobrý přístav, jichž na tomto vých. břehu středomořském jest málo.

Damašek
150.000.

Na východním úpatí antilibanonském *Damaske***, nedaleko pouště, v krajině mezi pouštěmi neboli v *oase* zelenými vinicemi a sady lisezné (pročež „okem východů“ sluje), průmyslné veleměsto (látky damašek a meče damascenské slynnou), s Bejrutem silnicí spojené.

V Palestine:
A) V Galilei,
Saida.

A) Od Antilibanona na jih až ku pohoří *Karmelskému*, jež vybíhá, mysem *Karmelským* do moře *Galilea*. U moře, u paty libanonské, *Saida*

(Sidon) a Sur ('Tyros), ve starověku nejbohatší obchodní města foinická, mají nyní přístavy půskem zanesené. — Od hory *Karmela* na s. Aka (také Akre, Ptolemais), přístav. — Uvnitř vysočiny *Galilejské* nedaleko hory *Tabora* Nazaret (n. Nasariah), domovina Kristova, nyní malé město. — Na záp. břehu jezera *Genesaretského* (n. Tiberiadského) Tiberias (n. Tabarijeh). Okolí jezera *Genesaretského*, jsouc hlubokým údolím, bujně plodí rostlinstvo, i horkopásmové; Kristu bylo krajinou velmi milou, v ní první vybral si apoštoly; nyní za tureckého panství jsouc zanedbáno stkví se jen přírodními krásami.

Sur.

Aka.

Nazaret.

Tiberias.

B) Střední krajina palestinská *Samaria*.B) V Samarii.
Samaria.

C) *Judea*: Nedaleko břehu mořského *Gaza*, obchodní stanice na karavanské cestě mezi Palestinou a Egyptem (v krajině bývalého bojovného národa slištinského). Na vysočině, od *Mrtvého Moře* na z., Betlem (= domov chleba); na místě, kde *Kristus* se narodil, stojí krásný křesťanský kostel.

C) V Judel.

Na vysočině, od sev. cípu *Mrtvého Moře* na z., *Jerusalem* (= obydlí míru), v krajině málo úrodné, na skalnaté výšině, se tři stran hlubokými údolími (na v. *Josafatským*) otočené, bývalo vysokými hradbami ohrazené, proti nepřátelům velmi pevné, ná pěs 30 t. obyv. (ve starověku nad 100.000). Tam jako i do Betlema pntují mnozí křesťanští poutníci navštívít místa životem a smrtí Kristovou památná, namnoze chrámy ozdobená. *Obývají* tam křesťané různých vyznání, ale i židé a mořmedáni. Podobně i co do národnosti obyvatel jsou smíšeni.

Betlem.

Jerusalem.

(O turecké části arabské u „Arabie“.)

Turecké území úhrnem.

§. 37.

Turecké území v Asii jest 3krát tak veliké jako naše říše (Rak.-Uh. 622 t. km²), ale obyvatelů má jen málo více než $\frac{1}{3}$ její (R.-Uh. 38 mill.). Skrovna ta liduatosť způsobena jest nejen tím, že mnohé krajiuy jsou suché stepi neb i pouště, nýbrž i špatnou správou tureckou.

§. 38.

Arabie.
(Polohu a moře z mapy.)

Úloha.

Arabie podobá se obdélníku na jv. rozšířenému, zabírá km² 3 mill., jest největší polouostrov Asie a souše vůbec. U šije Suezské odbočuje do Rudého moře menší polouostrov *Sinajský*, trojúhelníku podobný.

Země.

Půda arabská jest vysočina namnoze rovinatá, suchopárná, která na z. a na j. k moři se svažuje příkrymi horami.

Na horách těch srázejí se občas mračna od moře větrem přinesená v deště, kterým úzké pobřeží se ovlažuje a zúrod-

ňuje, tak že na nich usedlé obyvatelstvo žije, ale na rovinatých výšinách stepi se šíří.

Lid.

Arabové náležejí k čeledi národů semitských; ve starém věku žili odloženě od ostatního světa, ale ve středověku přijavše víru svého domorodce Mohameda († r. 632, za Sáma), *dobyli* rozsáhlých krajin ve Starém světě, od okeanu Atlantského až do Indie, a *vstípili* víru, jazyk a pak i vzdělanost svou tak mnohým národům, že dosud asi 100 mill. lidí jimi se kojí.

Místn.
A) Sinajský
polouostrov.
Kateřinský
klášter.

A) Na polouostrově Sinajském, jižně od *Horeba*, v žulovém horstvu rozsáhlý *klášter* Kateřinský, jako pevnost hradbami proti loupeživým kočovníkům obklíčený; hostí křesťanské poutníky, kteří památný *Sinaj* navštěvují. Polouostrov Sinajský náleží k místokrálovství *Egyptskému*.

B) Západní
pobřeží
Medina.

B) Západní pobřeží Arabie náleží *Turecku*. Uvnitř země, ještě v mírném zemském páse, *Medina* (= město), v úrodném údolí malé krajiny horské, na kraji širé pouště; hrobka proroka *Mohameda*, k níž ročně tisícové mohamedánských věřících *putují*. — V horkém zemském páse, skoro uprostřed západního pobřeží, opodál moře, *Mekka*, v neúrodné rokli, žíví se hlavně *trhy*, na něž z Asie i Afriky statisice poutníků přicházejí, kteří Mekku navštěvují jako „matku měst“ a rodiště Mohamedovo. Ve městě nejpamátnější jest velká *mešita* u pramene mohamedánského posvátného, z něhož pijí vodu jako lék proti všelikým nemocem; nejposvátnější však jest mohamedánský černý kámen (snad povětroň) zazděný v kapli *Kaabě*, která stojí uprostřed veliké mešity; ku Kaabě Arabové již před Mohamedem putovali jako ku svátosti.

Štastná A.

V j. cípu, u průlivu *Bab el Mandeb* (= brána slz) nazvaného *Arabie Štastná (Jemen)*, údolími zprohlýbaná, jež malé bystriny horské hojně ovlažují, nejúrodnější krajina arabská. Ze Štastné Arabie obchodníci do Evropy vyzázejí *kávu*, *kadiľo* a arabskou *yumu*, ale rostou tam i datlové *palmy*, živná *durha* a j. plodiny tropické.

C) Jižní břeh.
Aden.

C) Jižní břeh obsadili *Angličané*. U zálivu *Adenského*, nedaleko průlivu *Bab el Mandeb*, město *Aden*, na skalnatém polouostrůvku (jako v Evropě *Gibraltar*), veleďaleké pro obchod východoindický, zvláště od času, co prokopán jest průplav *Suezský*; v Adenském velkém a výborném přístavě i velké válečné lodstvo skrýti se může. Angličané obsadili i v průlivu samém ostrůvek *Perim*, s dobrým přístavem. Ostatně dlouhý jižní břeh se zdvihá z moře příkře a namnoze pustě.

D) Východní
břeh.
Mascat.

D) Východní břeh. Blízko severního obratníku *Maskat*, v krajině palmami úrodné, sídlo arabského panovníka *imama*, jenž všemu východnímu pobřeží panuje i polouostrovu a zároveň je náboženským přednostou; obyvatelé žíví se také lovem perel v *Perském zálivu*, od obchodníků téměř opuštěném.

E) Vnitřní
Arabie.

E) Vnitřní Arabie jest nám málo známa. Na *pláních* šíří se dílem písčité pouště, dílem stepi; na stepích po zimních deštích bujuá tráva roste, na níž kočovníci svá stáda pasou, výtečně koně chovají a vel-

bloudy jednohrbé. Kočovníci tam služí arabsky *Beduini* (= dítky pouště), a žijí pod svými náčelníky, *šejkys* (a ti pod *emiry*), jiné nadvlády neuznávajíce; někdy poutníky do Mekky a Mediny putující olupují.

Iran.

(Polohu a moře z mapy.)

§. 39.

Úlohy.

Země.

Demavend
5660 m.

Vysočina Iran, jako vysočina Maloasijská průměrně 1000 m vysoká, ohrazena jest horami: na sev. kraji, j. od jezera Kaspijského, strmí pohoří *Elburs*, z něho pak nejvýše vyhaslá sopka *Demavend* (výše než Ararat); na kraji východním pohoří *Solimanské*, i na ostatních krajích pohoří okrajuá, zvláště na jz. četná; uvnitř šíří se *pusté roviny*, které se od sebe dělí pohořími. Vysoké ty roviny mají podnebí vnitrozemské (horká léta, studené zimy) a úrodné jsou jen tam, kde jsou zavlažovány řekami nebo umělými struhami, ostatně namnoze solné pouště. V krajinách zavlažených plodí Iran obilí a ovoce, v nižších krajinách i datlové palmy. Koně jsou tam výborné, velbloud dvouhrbý.

Iran rozdelen jest poledníkovým pohořím v části západní, větší, kdež jest říše *Perská*, sáhající až do Armenie, a na polovici východní, na s. *Afganistan* a na j. *Beludžistan*.

Peršané, kteří ve starém věku panovali nad celým Iránem a na z. až do Egypta a na Balkánský polostrov moc svou rozšířili, stali se národem chabým byvše přemoženi napřed Araby a pak Mongoly a *Turky*, z nichž tito posud bydlí v zemi jako kočovníci. *Panovníci* vládnou neobmezeně a zvláště jejich úřednictvo libovolně, avšak jen obyvatelstvu usedlému. Kočovníci totiž neposlouchají jich valně, zvláště *Kurdové*, kteří volně žijí v jižní části hornatiny Arménské, *Kurdistan* řečené.

Víra jest na Iránu od Arabů vnučená, *mohamedánská*, ale Peršané a *Beludžové* uznávají jen koran a jsou proto od *Afganů* a *Turků* i jiných mohamedánů, kteří také v sunu (tradici) věří a *Sunité* slovou, nazývání *Šíity* (= odpadlíci).

I. *V Persii*. Uprostřed perské Arménie, v rovině u řeky do plesa *Urmíjského* tekoucí, *Tabris***, největší město arménské vůbec, tržiště pro evropské tovary přes Erzerum karavanami donášené. U jezera *Urmíjského* *Urmia*.

Od zálivu *Perského* na s. *Farsistan*, (ve starém věku *Persis*, jádro velké perské část hornatiny *západoiranské*, původní vlast broskve. Skoro uprostřed té země *Širáz* v krajině rozkošné, jíž říkají *zahrada růžová*, tam hrobka nejslavnějšího perského básníka *Hafiza*,

Lid.

Města.
Tabris
300.000.

Urmia.

Širáz.

výroba růžového oleje; opadl (na sv.) zříceniny velkolepého paláce staroperských králů (*Persepolis*).

Ispahan.
Teheran
200.000.

Od Farsistana na s. Ispahan*, mělo dříve až 1' mill. obyv. — Na úpatí velehoří *Elburského* v m. Teheran **, na výšině nepřístupném nesnadno přístupné, ale v krajině v létě velmi nezdravé; hlavní a sídelní město perského panovníka, (šá-a) šaha. Za letního vedra šah odebírá se na chladnější vysočiny Elburské nebo do jiného města, s ním i jeho obširný dvůr a bohatší obyvatelé (asi polovice obyvatelstva). Uprostřed šírych bílých solních pouští Jezd, v krásné bujně zelené oase, zámožné jako stanice obchodních karavan, jejichž cesty tam se křížují.

II. *Afganistan*. Země jest úrodná v poříčí tří řek, které jsou: *Hilmend* tekoucí z hor Hindukušských na jz. do nitra iranského, kde tvoří pleso, *Heri Rud* tekoucí údolím, jež se otvírá do nížiny Turanské a zemi tu skrze průsmyk přes Hindukuš spojuje s údolím indské pobočky *Kabula*. Údolí Kabulské, mezi neschůdné velehory Hindukuš a Solimanské se prohýbající, tvoří jedinou cestu pro karavanský obchod z Iránu do Přední Indie.

U řek těch největší obchodní města: u Heri Ruda Herat*, u Kabula Kabul*, sídlo chána, jehož však horalé a kočovníci málo poslouchají.

III. *Beludžistan* jest skoro jen kočovníky obydlen.

Herat.
Kabul.

§. 40.

Přední Indie.

1. Polohu a moře z mapy. 2. *Vyměřme* a) jak jest daleko od mysu Komorina až k severnímu chebu řeky *Inda*, b) jak daleko jest z *Kalkuty* do *Kabula*.

Přední Indie jest ze tří jihoasijských polouostrovů *prostřední*. K ní počítáme z trupu pevninského všecku *Hindustanskou nížinu* až k velehorám *Himalajským*.

Vlastní polouostrov, dobrá to polovice Přední Indie, leží v páse *horkém*, část ostatní v páse skoro *horkém*, a ta ohrazena jsouc velehorami *Himalajskými* proti chladnějším větrům severním, jest též ovanuta vzduchem horkým. V létě, když na Vysoké Asii vzduch se rozehřeje a velmi zřidne, proudí do Přední Indie vzduch od moře jako jihozápadní *monsun*, přináší hojně mračen, která na výšině Dekanské, zvláště pak před veleorskou Himalají se srázejí v *pršky* velehojně, nejhojnější tam, kde pohoří Himalajské nejvíce se přiblížuje k moři, a to severnímu cípu zálivu Bengalského; tam za rok napříj nejvíce na zeměkouli, totiž tolik, kolik v stejně veliké krajině okolí Pražského za 30 let. Jen do roviny poblíž řeky

Země.
Vzduch.

Vody 15 m.
vysoko.

Inda pršky již nezasahují, takže tam táhne se *poušť* od moře Arabského až skoro k úpatí himalajskému.

Hojné ty pršky a mocné řeky spolu s tropickým sluncem zúrodiňují ty země nesmírně, nejvíce v naplavené půdě nížiny ř. Ganga kde zvláště mnoho bayly, rýže a jiného obilí se daří, pak indigo, opium a juta se těží. Na stupňových *stráničních himalajských* bují nejkrásnější lesy, a to nejnižše palmové a bambusové, dubové a jiné listnaté, výše jehličnaté, na Cejlone háje kokosové, káva a skořice. Ze ssavců největší, slon, divoký i skrocený v Přední Indii jest domovem, ale i nejkruťší šelma, tigr, a jedovatí hadi; páv odtamtud k nám se dostal.

Původně obývali v Přední Indii skoro samí národové *Dravidští* pletí černé, ale od černochů afrických rozdlní, až *Indové*, národ čeledi *arijské* n. indoevropské, přišli do Přední Indie Kabulským údolím okolo r. 2000 před Kristem a tmavší obyvatelstvo přemohli. Indové mluví jazyky starožitnému jazyku sanskrtskému podobnými, jsou ze všech domácích národů *nejvzdělanější*, vyznávají skoro všichni náboženství *brahmanské*.

Nyní ovládají skoro celou Přední Indii *Angličané*. Anglická královna jest angloindickou císařovnou, a její nadvládu uznávají též pozůstalá ještě indická knížectví. Přední Indie svou úrodností jest bydlištěm téměř $\frac{1}{3}$ všech Asiatů (těch nad 800 mil.).

1. V území řeky Ganga: V *deltě*, kterou *Ganges* s Brahmaputrou tvoří a která (větší než země Česká) největší jest na zeměkouli: a) u řeky Ganga Kalkuta** (obyv. nad $\frac{3}{4}$ mill.), veleměsto zámožné obchodem mezi Indií a Britskem, v něm sídlí vrchní vladař (guvernér), veškeré britské Indie, jemuž také guvernéři *bombajský* a *madrasský* podřízeni jsou. Kalkuta skládá se jako i jiná pobřežní města ze dvou částí: *europské* město jest bílé, čisté, vkušné a nákladně stavěné, *indické* těsné, tmavé. — Na sz. *Patna*** — Na z. u řeky *Bénáres***, nejslavnější poutnické město indické (indický Rím), kdež poutníci ve svatém Gangu se koupajíce očistují duši od hříchu; v něm mnoho brahmanských chrámů a škol. — U vtoku himalajské řeky *Džamny Allahabad***, (tam četná britská posádka).

U Džamny Děli **. Dokud v Děli sídlel mohamedánský velemogul (= Mongol), jenž skoro všemu Hindostanu panoval, mělo 2 mill. obyv.

V horách *Himalajských* udržely se samostatně dva Mongoly obydlené státy, *Nipal* a (butan) *Bhután*.

2. Poříčí řeky Inda. *Pandžab* (= pětiříčí) ovlažen jest řekou

Příroda.

Lid.

Indové.

Mista.

1. V poříčí řeky Ganga.

Kalkuta

760.000.

Patna.

Bénáres

200.000.

Allahabad.

Děli.

Nipal.

Bhután.

2. V poříčí řeky Inda.

Země.

Indem a velkou levou pobočkou, která vzniká ze čtyř mocných řek, z nichž nejvýchodnější *Satladž*.

Kašmír. Ve vysokém údolí *himalajském* Kašmír (n. Srinagar), ovanuté vzduchem vždy jarním. V okolí chovají kozy, z jejichž hebounké srsti vyrábějí pěkné kašmírské šály, které též do Evropy prodávají. — V nížině *Lahore***, v ochranném indickém státě; u ř. *Kahula* dříležitá anglická pevnost *Pešavar**.

V Dekaně. 3. *V Dekaně* a) Na *západním břehu*, jenž sluje *Malabar*, skoro uprostřed, na ostrůvku, město *Goa*, sídlo *portugalského vladaře*, jemuž všecky portugalské osady indické jsou podřízeny (hrob sv. Františka Xavera). Na s. *Bombaj***, na dlouhém ostrůvku. U něho na jiných ostrůvcích velké indické *chrámy* ve skalách pracně vytesané. Na sz. hornatý polouostrov *Gudžerat*.

b) Na *východním břehu*, jenž sluje *Coromandel*, (ch = š) *Pondicherry*, hlavní město francouzských osad v Přední Indii.

Na s. *Madras***, největší přístavné město na břehu východním. Od něho na jih 7 indických *pagod* ze skály uměle vytesaných.

c) Vysočina *Dekanská* svažuje se, jak ř. *Kistna* a jiné řeky tokem vyznačují, od z. k v. a lemována jest okrajními hrami, na z. vyššími, *Ghaty* (=stupně) *západní* řečenými, na v. nižšími *Ghaty východními*.

Od *Madrasa* na z. *Seringapatam*, hlavní m. indického státu *Majsura*, jenž trvá pod ochranou britskou. — Od města *Bombaje* na sv. město *Ellora*, u něho hora, v níž jest ještě více chrámů tesaných než u Bombaje. — Na jv. *Hajdarabad***, hlavní m. ochranného státu téhož jména; nedaleko, na sz. *Golkonda*, v níž nejkrásnější diamanty nalézají (*Kohinur*, viz v Pokorného-Bořického Nerostopise).

4. *Ostrovy*: Od jižního mysu, *Komorina*, na jz. *Maledivy* a od nich na s. *Lakadivy* (=ostrovy stotisícné) v moři Arabském rozložené, jsou drobné, korálovými útesy obklíčené, proto nesnadno přístupné a dosud svobodné; na v. *Cejlon* (=ostrov lví), na jeho západním břehu *Colombo*.**

§. 41.

Zadní Indie.

Země. Zadní Indie, ze tří jihoasijských polouostrovů *nejvýchodnější*, vybíhá i *nejjižnější* (mysem *Buru*), skoro až k rovníku a jest skoro všecka v páse horkém, rozčleněnu i pne se do výše rozmanitěji než ostatní dva. Zadní Indie hojnými dešti, monsunem a mocnými řekami (*Mekong*, *Iravady*) jsouc ovlažována, plodí lesy *tekové*, z nichž výborué lodní stavební dříví se těží, v širých deltách mocných řek rýži, a vůbec jiné tropické plodiny v hojnosti, i poskytuje *nerostů* jako Indie Přední.

Výjma polouostrov *Malajský*, jenž jest, obydlen lidem ple-

mene hnědého neboli Malajského, Zadní Indie osazena jest národy *mongolskými*, kteří Číňanům jsou přibuzní a s nimi výry Budhovy; ale čilejší a pracovitější Číňané vnikají do země, zvláště podél mořských břehů a prospívají průmyslem a obchodem.

1. *Britsko* zabralo západní pobřeží a ostrovы Andamany a Nikobary v zálivě Bengalském, od ostrova Sumatry na s.; v širé delte řeky *Iravady*, nedaleko zálivu Martabanského, jímž záliv Bengalský se zálevá do Zadní Indie, Rangun**. Na polouostrově Malace, u průlivu Malackého, Malaka, v krajině rozdrobené v malá knížectví malajská; u mysu Buru na ostrůvku (ore = úř) Singapore^{oo} (= lví město), vele město při námořské cestě z Evropy a z Přední Indie do Vých. Asie, vzrostlé obchodem.

2. *Francie*: a) Při obširném deltovém ústí veletoku Mekonga, v Dolní (ch = č) Kouchinchině, stát Kambodža, trvá pod ochranou francouzskou, hl. m. Saigon; b) východní pobřeží od Saigona až k Číně, Annam; hl. m. Hanoi**.

3. Severní polovici polouostrova Malackého a velké nitro Zadní Indie zabírá Siam, samostatný stát zadoindický. Nedaleko severního cípu zálivu Siamského hl. m. Bangkok**, vystavěné skoro všecko ve vodě na jehlách (jako Benátky nebo Amsterdam), některé domy také na bambusových pramech. V něm sídlí v nádherném paláci císař, jehož rod pochází z Číny, za ním mnoho Číňanů do země se přistěhovalo.

Indické souostroví.

Souostroví Indické rozkládá se v oceánu Indickém až na kraj oceánu Tichého, mezi pevninou asijskou a Australskou, vesměs v zemském páse horkém; hojně ovlaženo jsouc buji lesy bambusovými a kokosovými i jinými rozmauitými plodinami tropickými; mnohé ostrovы mají hory sopečné, nejvíce (45) Java, nejsopečnější to krajina na zeměkouli.

Obyvatelé původní jsou plemene malajského, kteří ve středověku přijali víru mohamedánskou neboli islam od obchodníků arabských. Ze všech malajských národů Javané jsou nejvzdělanější, jich jazykem mnoho je sepsáno kněh, jím rozumějí si všichni vzdělaujší Malajové na souostroví Indickém. Vzácné a hojně plodiny těch ostrovů, zvláště pepř, hřebíčky a jiné koření, vábily obchodní národy, ve středověku Araby, po nalezení obchodní cesty okolo mysu Dobré Naděje Portugalce, Španěly a Hollandany, z nichž titu nyní drží ve své moci mimo Filipiny skoro všecko to souostroví.

I. **Veliké ostrovы Sundské.** 1. O. Sumatra jest rovnškem

Andaman
Nikobary

Rangun
Malaka
Singapore

Kambodža
Saigon.
Hanoi.

Bangkok
500,000.

§. 42.

Země.

Lid.

I. Veli
Sund

adang.
Banka.
rozpálen. Uprostřed západního břehu Padang, přístavné město, sídlo nizozemského vladaře. — Na v. ostrov Banka, na něm výnosné cínové báně.

aturia.
urubaj.
*Lid
0.000 km²*
2. (Ja = Dža) Java popelem a bahnem ze sopek vychrleným výborně zmrvěná, plodí v nižině zvláště mnoho rýže, cukrové třtiny a tabáku, výše kávy a ještě výše čaje, jest mezi úrodnými Indickými ostrovy nejúrodnější a péčí Hollandanů nejvíce vzdálený.

*Malé
undys.*
Moluky.
*Filippin-
ské.*
tanila.
Na severním břehu, naproti ostrovu Bance, hlavní m. Batavia**, jest sídlem hollandského vladaře veškeré hollandské Východní Indie, ale schází pro nezdravé podnebí, jež zvláště Evropanům nesvědčí (tak že Batavia sluje hrobem Evropanů); i vzmáhá se nad ně východněji stojící přímořské m. Surabaja**, ve kterém i vrchní vladař rád se zdržuje. — Java jest z lidnatých ostrovů indických nejlidnatější, hustěji zalidněný než Čechy; na něm žije 20 mil. obyv., více než na všech ostatních indických ostrovech dohromady.

*S. 43.
Úloha.*
3. Borneo, největší ostrov asijský a po Grönlandě a Nové Guinei největší na zeměkouli, jest na březích osazen Evropany, ostatně Malaji, uvnitř málo znám.

4. Celebes jest všecky ve 4 polouostrovu rozčleněn.

V severním cípu Menado, z něho vyváží se výborná káva.

II. Malé Sundy. Nejvýchodnější, Timor, jest i největší, polovice severní s hl. m. Dilli naleží Portugalcům, jižní Hollandanům.

III. Moluky, největší je Halmahera, tvarem sousednímu Celebesu podobný, všecky jsou veleúrodný; jsou vlastí vzácných muškatových ořechů, hřebíčku a palmy sagové.

IV. Filipsinské ostrovy plodí tabák a kakao, plodiny to z Ameriky tam přesazene. Na nich usmrcen byl plavec Magalhãens, jenž poprvé zeměkouli oplul. Luzon, ostrov nejsevernější a největší. — Hlavní m. Manila** u zálivu Manilského, naproti Borneu.

Čína.

Úloha.
Moře a pohraniční státy z mapy.

Čínské císařství obsahuje a) *Vlastní Čínu*, která zvláště na nižině Čínské žíví obyvatelů nejvíce, b) země na *Vysoké Asii*, z nichž Tibet jest země jen poplatuá, c) poplatnou říší *Koreu*.

Vlastní Čína.

Úloha.
*Země,
Pána.*
1. Polohu z mapy. 2. Vyměřme, jak daleko jest z Bangkoka do Kantonu, z Kantonu do Pekingu.

Od Východního Čínského moře prostírá se širá rovinatá Čínská nižina, dále na z. a na jih stoupá půda u vysočinu, na sv. vybíhá polouostrov Šantunský, na jihu jazyk, jenž jindy spojoval o. Hajnan s pevninou, na v. o. Formosa.

Východní konec pohoří Kyenlyna dělí vodstvo splavného

Jang-tse-kiang-a od vodstva prudkého *Hoang-ha* (= žluté řeky), jenž ústí do moře Žlutého, částečně s *Jang-tse-kiang-em* spojen. V létě, když na pláních Vysoké Asie vzduch slunečním vedrem se rozechřívá a řídne, proudí vzduch od moře jako *monsun jihozápadní* i přináší do Číny hojně mračen, která zvláště před horami do chladnější výše stoupajíce srázejí se a pršky velmi hojně způsobují. Proto daří se v Číně i severněji plodiny *italské*, jižněji nad to mnoho *bambusu*, *bavlny* a *čaje* a to čaj nejlepší na veškeré zemi. V zimě pak, když vane vítr z ochlazené Vysoké Asie studený, zamrzá Žluté moře, ač má zeměpisnou šířku jižní Italie a stává se nejjižnější část Vlastní Číny nejchladnější krajinou horkého pásu zemského.

Na úrodné půdě Čínské obývají lidé *národnosti čínské plemene žlutého*, výry *Budhovy* tak hustě, že jest jich více než obyvatelů v Evropě (kdež jest jich skoro 350 mill.). Číňané jako lidé přičinliví a skromní usazují se v Zadní Indii a vůbec na všech březích Tichého okeanu. Císař náleží národu *Mandžu*, který jest též plemene žlutého jako Číňané, ale pleti poněkud světlejší; Mandžuové opanovali Čínu ve století 17. a dosud vládnou, ale jazyk a vzdělání přijali od Číňanů.

Jazyk čínský n. kytajský skládá se ze samých jednoslabičných slov, která se ani neskládají ani nečasují; *písmo čínské* neskládá se z písmen hláskových, nýbrž každé písmě vyobrazuje smysl slova, i jest tedy kolik slov, kolik písmen, a to asi 80 tisíc. Žádným jazykem nemluví kolik lidí jako čínským.

V Číně, zvláště ve veleúrodné nížině Čínské živí se velmi mnoho lidí *orbou*; přičinliví Číňané klidí úrodu třikrát do roka. Sám císař ročně jednou oře, aby orbu poctil. Nejvíce se pěstuje *rýže*, *čaj*, *hedbáví*, *lékařské* a *barvířské bylinky*, *bambus*, ty a ještě některé jiné čínské plodiny vyvážejí se i do Evropy; kromě těch daří se ještě mnohé plodiny horkého pásu zemského.

Látky hedbávné (jež poznali Evropané od Číňanů), *porcelán* a *sklo* vyrábějí Číňané výtečně, pak *tuše* a velmi drobné *řezby* ze slonovin. Číňané *knihy* tiskli, střelný prach vyráběli a dle kompasu plavby konali dříve než Evropané; vůbec jsou v Číně průmyslníci mnozí a *pokročili*, zvláště v pracích řemeslných.

Vzduch.

Lid.

Jazyk.

Plodiny.

Průmysl.

Obchod.

Obchodníci čínští vedou obchod *jen v Čině*, protože prudké vichry (řečené *tejfuny*) na Čínském moři odstrašovaly je od námořské plavby a neúrodné vysočiny odlučovaly na souši jejich země od jiných živných zemí. Evropané vyvážejí z Číny hlavně hedbáví a čaj.

Města.

1. *U ř. Pejha* (Pej-ho = bělá řeka), jež teče do zálivu *Pecili*, hl. m. *Pe-king* (= Severní dvůr), v severním cípu přeúrodné nížiny Čínské, (1 mill. obyv.), pravidelně a slušně stavěné, skládá se z města vnitřního neboli *tatarského* a vnějšího neboli *čínského*. V něm sídlí *císař*, jemuž Číňané *Týn-ee* říkají; vysoké školy, hvězdárna, veliká knihovna (300.000 svazků). Od Pekinga severně táhne se obrovská *čínská zeď*, zděná to hradba, kterou Číňané ohradili ve starém věku úrodnou zemi svou proti kočovnickým národům, kteří na Mongolských planinách až dosud kočují.

2. *Pri širokém ústí močné řeky Si* (Si-kiang), přítékající od z., Kanton, město největší v Číně a v Asii vůbec, na kraji horkého zemského písma, bylo ze všech čínských měst Evropanům nejdříve otevřeno (jako v Japoně Nagasaki); obyvatelé bývají nejen na souši, užírají i v domech na prámech, na řece vystavěných (jako i v Bangkoku). — V samém ústí říčním mají *Portugalcí* dříve osadu (Makau) *Macao* a *Britové* na ostrově obchodní osadu *Viktoria***, čistě a vklusně po evropsku vystavěnou. — Naproti ostrovu *Formose* Fu-čau **, hlavní přístav pro vývoz. — *Pri ústí ř. Jang-tse* Šang-hai **. — U zálivu *Pecili* millionové město *Tien-tsin* **, přístavné pro Peking.

3. *Od Šanghaje* na z. Su-čau ** u jezera, kde se končí *průplav Císařský*, který veleúrodnou Čínskou nížinu spojuje s *Pekingem*, dílem v zemi jsa vykopán, dílem hrázemi nadřžován, byl nejdůležitější čínskou obchodní dráhou, ale nyní hyne záplavami řeky Hoangha. Podél průplavu toho několik jest veleměst. — U dolního toku řeky *Jang-tse* Nanking ** (= jižní dvůr), bývalé hl. město čínské, sídlo největší čínské učenosti. Číňané mají je za nejkrásnější město na světě; porcelánová věž, kterou bohaté to město se chlubí, jest porouchána. — Hranice korejské od čínských dělí široký pruh země jako půda neutrálná, dle smlouvy neobydlená.

Kanton
1,800,000.*Macao.**Victoria**Fučau**Sanghái**Tientsin**Sučau**Nanking**1/2 mill.**50 km hr.**Úloha.**Tybet.**Opakujme o ní z §. 26.**Země Vysoké Asie.*

Vysoká Asie, okrajními pohořími obklíčená, rozdělena jest dvěma rovnoběžkovými pohořími *Kyenlynom* a *Ťanšanem* ve vysočiny: od Kyenlyna na j. *Tybet*, na s. *Vysoké Tatarsko*, na v. a za Ťanšanem na s. Mongolsko.

Tybet pne se všecken do patra velehorského tak vysoko, že nad něj nevalně vyčnívá hřbet Himalají, jenž výše ční než vrchol nejvyšší evropské hory (M.-Bl. 4800 m). Pásmité velehorskstvo Himalajské, jehož pásmá povstala svraštěním

půdy zemské a jež pak zdvižením jejím se zvýšilo, strmí výše než 7 km nad hladinou mořskou vrcholy četnými, Everestem až nad 8 km (8840 m). Na severním kraji tibetském táhne se *Kyenlyn* o málo nižší než Himalaje, jako nejdelší rovnoběžkové pohoří na zeměkouli, na v. až do Číny. Mezi oběma těmi horstvy strmí krátké pohoří *Karakorum* s Hindukušem souvislé. Karakorum táhne se hřbetem vyšším než samy Himalaje, takže nejhlubší prohyb toho hřbetu neboli přesmyk *Karakorum*, od něhož pohoří jméno dostalo, o 900 m výše leží než nejvyšší evropská hora (Mout Blanc 4800 m), v pohoří tom nejvyšší vrchol *Dapsang* jest po Everestu nejvyšší na zeměkouli (jen o 140 m nižší než Everest). Tibet jest nejmohutnější vysočinou na zeměkouli.

Plocha vysočiny *Vysokého Tatarska* mezi sněžnými velehorstvy Kyenlyinem a Tanšanem níž se jako úžlabina až do 600 m výšky nadmořské; od něho pak na západ pne se rovinatá vysočina *Pamir* (= střecha světa) méně objemná, ale vyšší samé vysočiny Tibetské, jako nejvyšší plošná vysočina na veškeré zemi.

Vysoké Tatarsko.

Pamyr.

Vysočina *Mongolská* sahá na východ ke středohorám *Chinganským*, které ji dělí od vysočiny *Mandžurské*, až k moři Japonskému se rozkládající, na sever až k *Altaji* a ostatním severním horám okrajním, jest rozsáhlější, ale prohýbá se od krajů do nitra rovněž jako Vysoké Tatarsko.

Vysočina Mongolská a Mandžurská.

Okrajné vylehory Vysoké Asie odnímají vzduchu od moře *Vzduch a vláha.* proudícímu všecku vláhu, takže přes roviny jimi obklíčené vane suchý, bez mráčen, jasný, v létě velmi horký. Horký a suchý letní ten vzduch pak způsobuje, že i na horách vyšších než nejvyšší evropská hora sníh v létě sejde a že i přes přesmyk Karakorum, jenž jest o 900 m vyšší než Mont-Blanc, v létě cesta sněhu je prosta. V zimě arci vysoké ty krajiny silně chladnou a hory pokrývají se sněhem.

Vláha ze vzduchu sprchá jako déšť a sníh skoro vesměs na hory okrajné, z jichž údolí pak hojnovidé řeky vytékají, nejmocnější z vysočiny ven [které kam?]; menší stékají do nitra vysočiny a buď osíkají v písčité půdě nebo tvoří slaná plesa, z nichž voda nevyteká, nýbrž uniká jen vypařováním. Největší z těch jezer jest *Lob-nor* (*Lob* = jezero), jež tvoří řeka *Tarim* vznikající z přítoků kyenlynských, pamirských a faušanských.

Vody.

Poušť.

Úlomky skal větráním vznikající hromadí se na úpatí hor, protože není dosti tekoucích vod, které by je omáslaly a odnášely; drobounké úlomky neboli písek a prach odnáše ji větrové a ukládají v krajinách nitra Vysoké Asie, vyrovnávajíce doliny a tvoříce takto pouště písčité nebo prachové, z nichž nejrozsáhlejší jest na vysočině Mongolské *Gobi* (= poušť), pak poušť ve Vysokém Tatarsku.

Úloha.

Z mapy vytkněme, s kterých hor Vysoké Asie jednotlivé velké řeky své vody sbírají: (Ind z Himalají, Karakoruma, Hindukuše a hor Solimanských, Brahmaputra z Himalají a t. d.).

Výkres 11. Záliv Yeddský, *T(okio)*, *Y(okohama)* ---- železnice.

I. Veliký Tibet, jest usedlým obyvatelstvem skoro jen podél ř. Brahmaputry osazen.

Lhasa.

Od řeky *Brahmaputry* na s. Lhasa, město rozsáhlé a vysokou zdí ohrazené. U města na osamělém skalnatém pahorku palác s 10.000 pokoji, jako papežský Vatikán. V něm sídlí *dalajlama*, duchovní panovník tibetský, o němž budhovci věří, že v něm *Budha* vtělen jest; okolo paláce kláštery se mnohými kněžími, kteří žluté čepice nosí. Mimo něj sídlí ve Lhase náměstek císaře čínského.

II. U ohebu řeky *Inda* mezi věčnosněžnými velehoryami Malý Tibet, podřízen jest Britsku.

III. Vysoké Tatarsko.

Jarkand.
Kašgar.

U řeky *Jarkanda*, která pramení se ve velehorách *Karakorum-ských Jarkand***, a u řeky *Kašgara*, která stékajíc s velehorského *Pamira* s řekou Jarkandem pojí se v řeku *Tarim*, *Kašgar**; obě města jsou důležité stanice karavanského obchodu z Turana do Číny.

IV. Mongolsko. Na hranici ruské Majmadačiu (u ruského města *Kjachty*), hlavní tržní místo pro trhy mezi Čínany a Rusy, jest jen samými muži obydleno, kteří se stěhují, když si obchodem jméně zjezdí, zase ke svým rodinám. Číňané dovážejí tam zboží (hlavně čaj) karavany po dvouhrbých velbloudech (drabářích) přes poušť *Gobi*. — Na jih, na cestě karavanské, *Urga*, v horách, ale blízko pouště; hlavní m. mongolské, sídlo čínského místokrále, čínská část města má rádné domy, ostatně jsou tam samé plstěné stany.

V. Mandžursko Největší mandžurské město Mukden ** s hrobkou čínských císařů národnosti mandžurské, počítá se již k Vlastní Číně.

Korea, tvarem i polohou Italii podobná, jest říše Čínskému císaři poplatná. Koreané jsou národ plemene mongolského jako Číňané, ale mluví jazykem víceslabičným. Hlavní m. Se-úl **.

Urga.

Korea.

Se-úl.
220.000.**Japonsko.**

Jednotlivé ostrovy a polohu z mapy.

Japonské ostrovy druží se k sobě jako trosky jednoho celku, které se oddělily od sebe i od pevniny klesnutím, tak že půda nižší pod hladinu može se pohroužila, půda hornatá pozůstala a vyhaslou sopkou *Fuži-jamou* (jama = hora) do patra věčného sněhu strmí.

Vzduch ohřívá se teplými proudy mořskými, které berou se po obou stranách k sv., a dostává z moře hojně par, které se na horách srážejí ve vláhu. Proto daří se tam v nížinách rýže i bavlna, výše čaj, vůbec plodín hojně.

Japonci přijali vzdělání namnoze od Číňanů, ale evropskému vzdělání neodporují jako Číňané, nýbrž opravují svůj průmysl i vzdělávací ústavy dle Evropanů. Zemi svou vzdělávají vzorně, i těží z ní mnoho železa a uhlí i jiné nerosty. Obchod vyváží jako z Číny hlavně čaj a hedvábí. Japonsko má obyvatelství jako naše říše (RÚh. 38 mill.), ač jest mnohem menší. Japonci jsou nejvzdělanější národ mongolského plemene.

1. *Kiušiu*, ostrov nejjiznější, leží jižněji než nejjižnější evropský ostrov *Kreta*. Naproti Číně přímořské město *Nagasaki*, jehož přístav ze všech japonských *Evropanů* nejdříve byl otevřen. — 2. Mezi *Kiušiu* a *Niponem* *Sikoku*, nejméně ze čtyř velkých Japonských ostrovů. — 3. *Nipon* větší než Veliká Britanie, větší než všecky ostatní Japonské ostrovy dohromady. Naproti ostrovu *Sikoku* přístavné m. *Osaka* **, uvnitř země *Kioto* ** (nebo *Miako*). — Skoro uprostřed vých. břehu *Tokio* ** (dříve *Jedo*), od nejvyšší japonské hory *Fužijamy* na v., město millionové, největší a hlavní japonské, velmi pořádné a obyvatelstvu pohodlně vystavěné, má již železnici a telegrafy, mnoho chrámů a lázní, pro ně přístavné město *Jokohama* *. — 4. Ostrov *Jezo* jest nejsevernější, nejřidčeji obydlený. — 5. *Jižní Kurily*.

Fuži
3.800 m.Vzduch
a vláha.

Lid.

Nagasaki.

km² 223 t.*Osaka*

350.000.

Kioto

240 000.

Tokio

1,300.000.

Jokohama.

Mezi ostrovy *Japonskými* a *Formosou* *Liukiu*, malé souostroví uzavírající východní *Cínské Moře*, má svého panovníka japonskému císaři poplatného.

§. 47.

Rusko zabírá v Asii Kavkazsko (§. 31.), Turan a Sibiř, tedy země od moře Černého až k průlivu Beringovu.

§. 48.

Turan.

Úlohy. 1. Poloha z mapy. 2. Vyměřme, jak daleko je z Chivy do Buchary a do Jarkanda.

Země.

Turan neboli Nízký Turkestan svažuje se od velehorského *Pamira* na z. až ke *Kaspickému* jezeru (-26 m). Širá nížina *Turanská* jest od oceánu vzdálena a odloučena zeměmi vyššími, přes které větry od oceánu vláhu nepřinášejí, proto ostává zemí bezlesou, to dletem písčitou pouští, dletem suchopárnou stepí, v létě horkou, v zimě studenou. Jen řeky přitékající z věčnosněžných hor, *Amu* z Pamira a *Syr* z Čanšana, zavlažují půdu podél svých toků. Z obyvatelů Iranci rozvádějí říční vodu struhami a v létě hojně plodin i batuňtu těží, *Persové* (tam Tadžikové zvaní) provozují řemesla, *Turci* (neboli Turkmeni) živí se kočovně.

Lia.

Státy. Turan podřízen jest *Rusku*, jen dva mohamedánští chánové, *Chivský* a *Bucharský*, udrželi se ještě z bývalých panovníků mongolských.

Města.
Chiva.

U dolního Amu město *Chi va* v úrodné říční krajině, tržiště kočovníků a Rusů, spojeno jest železnici s Kaspickým jezerem; výše u Amu *Buchara**, jehož chan jest hlavou (emirem) mohamedánů. Severněji *Taškend***, sídlo ruské vlády nad „střední Asii“.

Buchara.
Taškend
120.000.

§. 49.

Sibiř.

Úlohy. 1. Hranice, polohu a vodstvo z mapy. 2. Vyměřme, jak daleko jest z Chivy a) do Moskvy, b) do Omska. 3. Opakujme z §. 28. o podnebí.

Země.

Půda Sibiře od severního Ledového oceánu šíří se *Sibiřskou* nížinou, která na jz. k stepím turanským přiléhá stepí *Kirgizskou*, v polovici severových. stoupá horami až k sev. okraji Vysoké Asie, kde rozeznávají se: velehorskvo *Altajské* na v. až k Jeniseji, *Sajanské* hory až k jezeru Bajkalskému, *Jablonovoj Chrebetu* (= hřbet) a *Stanovoj Chrebetu* až ke Kamčadce, v níž hory, některé sopečné, strmí až do výše M. Blanca.

Z hor těch vytékají mocné řeky: *Ili* do stepného plesa

Balkaše; *Ob* (s Irtyšem), *Jenisej* s třemi pravými pobočkami *Tunguskami*, z nichž Horní Tunguska protéká hluboké jezero *Bajkalské*, a *Lena* spějí do severního moře *Ledového*, *Amur* do moře *Ochotského* (§. 27.).

Sibiř náleží téměř všecka do severozápadního podnebného okresu asijského.

Ač Sibiř větší jest než celá Evropa, má obyvatelů sotva co jediné město evropské Londýn (nad 4 mill. ob.), a jsou:

1. původní: v Kirgizské stepi kočovní černí *Kirgizové*; u řeky *Obi Ostáci*, u řek *Tungusek* *Tungusové*, u řeky *Leny Jakuti*, na Kamčadce *Kamčadové* a mnozí jiní žlutí národkové, někteří z nich však cítají sotva tisíc hlav. Obývají v Sibiři od pradávna, živíce se lovem zvěři a ryb nebo chovem dobytka; mnozí vyznávají víru *budhovskou*.

Lid.

1. žlutí.

2. *Rusové* usazují se v Sibiři mezi žlutými národky, zavádějí orbu, ale dosud žíví se hlavně *hornictvím* (těžíce hlavně železo a zlato) a *obchodem*; kupují od loveckých národků *kožešiny*, z Číny výborný čaj, *rebarboru*, a prodávají evropské výrobky.

2. lid.

1. Západní Sibiř: U vtoku uralské řeky *Tobola* do *Irtyše*, *Tobolsk*, evropskému Rusku ze sibiřských měst nejbližší. Na tamější trhy svážejí kožešiny ze sibiřské zvěři. — Kde vtéká řeka *Om* do mocného Irtyše, m. *Omsk*, vede obchod s Kirgizy; v něm ruská universita pro Sibiř. Opodál vtoku ř. *Toma* do *Obi* hl. m. Západní Sibiře *Tomsk*, vede obchod do Číny. U řeky *Obi*, na úpatí *altajském*, *Barnaul*; v jeho báňích kopají mnoho zlata a stříbra.

*Tobolsk.**Omsk.**Tomsk.**Barnaul.*

2. Východní Sibiř: U řeky *Jeniseje*, za vtokem Horní *Tungusky*, *Jenisejsk*, na úpatí hor *Altajských* a na kraji širé nížiny *Sibiřské*, tržní město širého okolí. — U Horní *Tungusky*, nedaleko dlouhého, horského jezera *Bajkala*, *Irkutsk*, od *Petrohradu* vzdálenější než portugalský Lissabon, hl. m. Východní Sibiře, největší (40.000 obyv.) a nejpěknější město sibiřské. — U řeky *Selengy*, vtékající do jezera *Bajkalského*, *Kjachta*, od čínského města *Majmačina*, jen potokem oddělené, žíví se hlavně obchodem s Čínou (čaj a rebarboru kupují). — U nejvýchodnějšího ohebu řeky *Leny Jakutsk*, v krajině žlutého národa *jakutského*, tržní město širého okolí (jako *Jenisejsk*). V jeho krajině největší protivý teplotné v Asii i na zemi vůbec, v létě totiž horka až 38° a v zimě mrazy až — 62°, tedy rozdíl 100°. V zemi *Amursku* málo lidí, ale hojně doly na zlato. — *Ochotsk*, malé městečko u moře po něm nazvaného, skoro pod touž rovnoběžkou jako *Petrohrad*. — Na ostrovech *Nová Sibiř* řečených nachází se mnoho klů z předpotopních mamutů.

*Jenisejsk.**Irkutsk*

40.000

*Kjachta.**Jakutsk.**Ochotsk*

800 ob.

§. 50.

Asie úhrnem.

Čísla.

Celá Asie drží 446 mill. km^2 , Arabie 3 mill. km^2 , Borneo 780 t. km^2 .

Výšky: Mrtvé moře — 400 m, Kaspické jezero — 26 m; průměrná výška Vých. Turkestana a Mongolska 600 m, Irána a Malé Asie 1000 m, Tibeta 4500 m; Demavend a Elbrus 5600 m, průsmyk Karakorum 5700 m, hřbet Karakorum 7300 m, Everest 8840 m.

Vodstvo: přítomka Jangtsekianga 3 t. km , vývoj 5·2 t. km ; Poobí 3 mill. km^2 , jezero Kaspické 440 t. km^2 .

Tabulka
států a zemí.

Tabulka velikosti států. A) **Osady evropské:** 1. Turecko; 2. Britsko: V Arabii, v Přední a Zadní Indii, Hongkong; 3. Francie: V Přední a Zadní Indii (Kambodža, Anam); 4. Hollandsko: v souostroví Indickém; 5. Španělsko: Filippiny; 6. Portugalsko: v Př. Indii (Goa), Timor; 7. Rusko: Kavkazsko, Turan, Sibiř. B) **Státy domácí:** V Arabii, 3 iranské, v Př. Indii 2, Siam, Čína, Korea, Japonsko $\frac{1}{2}$ mill; Města: obyv. $1\frac{1}{2}$ mill: Kanton a Tokio; 1 mill. Tientsin, Peking a Bangkok; 400 tisíc: Nanking a Madras; 350 t.: Osaka a Šanghaj; 300 t. Tabris; 250 t.: Kioto; 200 t.: Seul, Teheran, Benares; 180 t.: Smyrna a Manila; 170 t.: Mukden a Delhi; 150 t.: Damašek, Lahore, a Allahabad; 140 t.: Singapore; 130 t.: Rangun; 120 t.: Surabaja a Taškend; 100 t.: Tiflis, Víkoria, Jarkand, Colombo.

Tabulka národů asijských.

Arméni	Řekové		Mandžu
Kurdové	Rusové		Číňané
Peršané	Angličané		Mongolové
Afgánové	Hollandané	Israelité	Tybetané
Indové	Francouzové	Arabové	Čudové
domácí	přistěhovali	čeleď	a. j.
	čeleď arijská	semitská	Samojedi
plémě	středomořské	(břl)	jazyky
			Turci
			jedno-
			uralsko-
			slabiké
			altajské
			Japonci sev.-
			Koreané asijské
			plémě mongolské (žluté)

§. 51.

Afrika.

Úlohy.

- Opakujme z §. 20. polohu a velikost.
- Od pevninského nejz. mysu *Verde* (= zelený $\frac{1}{2}^{\circ}$ v. d.) nejvých. mys *Gardafui* (= strž se) 69° v. d. 3. Od 37° s. š. mysu Blanka k 35° j. š. mysu Střelkového = 72° poledníkových; $360^{\circ} : 72 = 5 = \frac{1}{5}$ poledníkového kruhu = 40.000 km: $5 = 8$ t. km .
- Ve Vorovkově čítance v 1. díle čl. 77. „O Africe“ na str. 174.

§. 52.

Členy.

Pevnina.

Pevnina africká vybíhá značným polouostrovem jen *Somalským*, a to jen ze dvou stran mořem otočeným, takže jest skoro všecka trupem.

Ostrovy: 1. Atlantské: *Azory, Madejry, Kanary (Ferro, Tenerifa), Capverdy, Guinejské, o. sv. Heleny.* Ostrovy.

2. V Indickém oceánu: *Madagaskar, Maskareny (Mauritius, Réunion), Amiranty, Seychelly, Komory, Mozambique, Zanzibar, Sokotora.*

Z ostrovů afrických leží:

Azory (40° s. š.) nejseverněji a nejzápadněji.

Madagaskar nejjižněji, *Maskareny* nejvýchodněji.

Africké ostrovy leží od pevniny na sz. a na jv. nejčetněji.

Madagaskar, menší než naše říše (RUh. 625 t.), s ostatními africkými ostrovy, které rovnají se jen $\frac{1}{10}$ Madagaskara, dohromady jest skoro jen $\frac{1}{50}$ tinou Afriky, kteráž drží skoro 30 mill. km^2 . Afrika vůbec *velmi chudě* jest rozčleněna, ze všech dílů světa nejchuději.

Půda.

Kolik mm vysoký jest Kilimandžaro ($6000\ m$) na naší mapě ($6,000,000\ mm$: jmenovatelem měřítka) vypouklé znázorněný?

Jižní Afrika rozkládá se *vysočinou* průměrně méně než $1000\ m$ vysokou (nižší Irana) která uvnitř pohořími některými dělí se ve větší plochy a na okrajích přímořských se vypíná okrajními horami, nejvíše na okraji východním blíže rovníku; tam strmí nejvyšší hora africká, vyhaslá sopka *Kilima-ndžaro* $6000\ m$ vysoko, ve výši nad 5000 stále sněhem pokrytá. Vysočina jihoafrická svažuje se k mořským břehům stupňovitě, na s. však znenáhla v nižší plochou *vysočinu Sudanskou*. Vysočina tato uprostřed niží se ku plesu *Cadskému*, jehož hladina není ani $300\ m$ nad hl. mořskou, k zálivu (gynéjskému) *Guinejskému* zdvihá se široké středohoří *Kong* (pohoří), na v. vysočinou *Abessinskou*, jež nejvyššími vrcholy dostupuje skoro výšky nejvyšší evropské hory (M.-Bl. 4800 m).

Sudan přechází na s. v poušť *Saharu*. Od Sahary na s. pnou se výše a k moři Středzemskému se svažují *vysočiny Atlantské* s velehorami pásmitymi a planina *Barka*, od Sahary částečně oddělená proláklinou *Swašskou*, skoro jako Kaspické jezero (to — $26\ m$) sníženou. Od Sahary na v. údolím nilským oddělena jest *vysočina Arabská*, povrchem podobná blízké Arabii.

Ostrovy africké vypínají se skoro věsměs horami, (C = K) *Capverdy* a *Tenerifa* do patra velehorského (nad $2500\ m$).

Vodstvo.

1. Okean Atlantský:

Moře Středozemské: ř. Nil (Bílý a Modrý), jezero Tana, ř. Athara, j. Ukereve, Muta Nzige a Albert Edvard). — *Syrta Veliká* a *Malá*.

§. 53.

Uloha.

Pevnost.

Ostrovy.

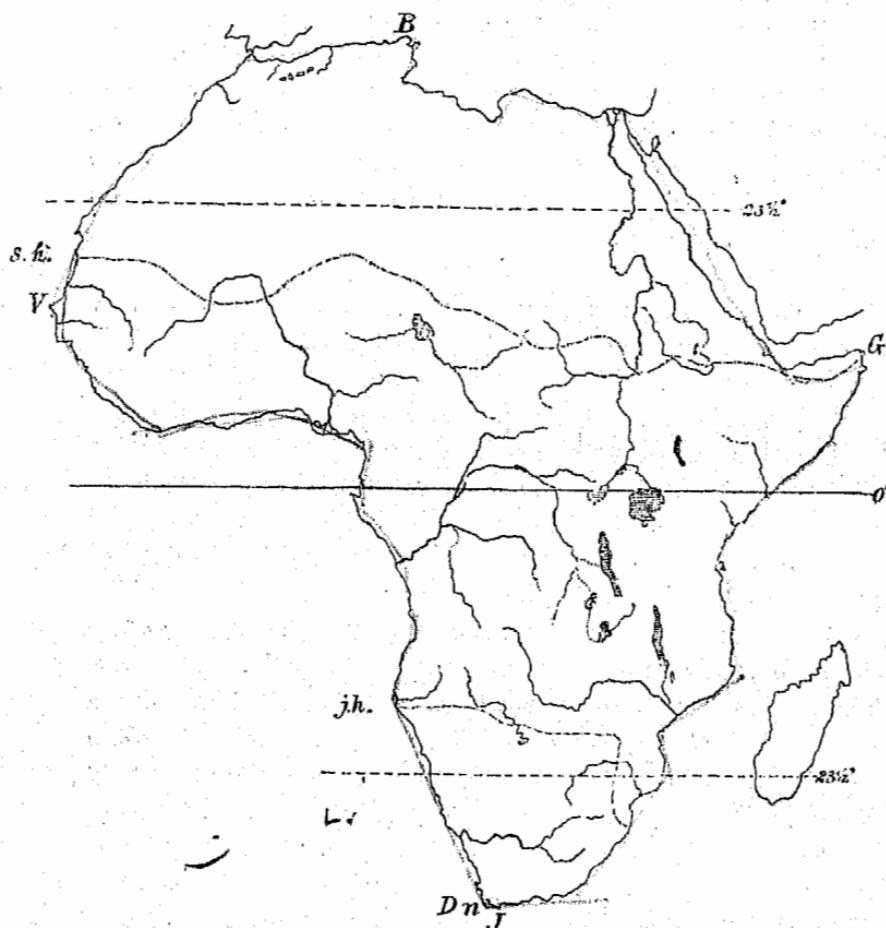
§. 54.

Jednotlivé.
I. Okean
Atlantský.

Průliv *Gibraltarský*.

Ř. Senegal a Gambie.

Záliv *Guinejský*: ř. Niger (l.: Binue); ř. Kongo (jezero Tanganyika a Bangveolo). ř. Oranje.

Výkres 12. Vodopisná mapka Afriky, s(everní) h(ranice) a j(ižní) h(ranice) rovníkových průsek; mysy B(lanco), V(erde), D(obré) n(aděje), J(chelový), G(uardafui).

II. Okres Indický.

II. Okean Indický.

Průliv *Mozambický*: ř. Zambezi (jezero Njasa).

Záliv *Adenský*, průliv *Bab el Mandeb*; Rudé moře (záлив *Suezský*).

III. Okres vod vnitrozemských.

Pleso *Cadské*, pleso *Ngami*, solná plesa na vysočině *Atlantské*.

Okres vod vnitrozemských zabírá jižní polovici vysočiny *Atlantské* a skoro všecku *Saharu* a *Cadsko*.

III. Vodstvo vnitrozemské.

Afriku oblévají okeany *Atlantský* a *Indický*, úhrnem jen dva, *Atlantský* měrou delší než *Indický*, oba však do ní skrovně se zalévajíce.

Moře.

Nil prameny má od rovníku na jih, spojuje však je v jezerech před rovníkem ležících, z nichž *Ukereve* neboli *Njanza* (= jezero), od Kilimandžara 6000 m na sz., jest největší. V jezerech těch usazuje se říčný rmut, a Nil vytéká čistý neboli jasný i sluje *Bílý Nil*, pije několik poboček, pak pojí se s *Nilem Modrým* (vlastně „nejasným“), jenž přitéká obloukem vysočiny Abesinské vodou rmutnou. Po spojení s Nilem Modrým sluje pouze *Nil*, pije konečně *Atbaru*, též v Abessinii se pramenící, a proudí pak bez přítoků skrze stepi a pouště, namnoze peřejemi, v zemi Nubii oklikou velkému S podobnou, do Egyptského údolí, jež na sev. konci rozevrá se v rovinu z nilského nánosu vzniklou. V rovině té Nil před svým ústím dělí se v hrdla a tvoří deltu podobnou řeckému písmenu Δ (= D), od něhož takové ústí řek sluje *deltovým* neboli *deltou*.

Miry.

Nil má z afrických řek přímkou nejdelší 4 t. km (Jenisej 3 t.), vyvíjí se tokem asi o $\frac{1}{2}$ delším (6 t. km, Jenisej 5200 km); poříčí není ještě cele známo. *Kongo* vlévá se do moře mocnější než Nil. *Zambezi* činí největší vodopád: řítí se ve středním svém toku $\frac{2}{3}$ km širokém hluboko ve skalní úžlabí pouze 12 m široké.

Úhrnom.

Africké řeky stékají většinou s hornaté vysočiny Jihoafrické po stupňovitém svahu k moři četnými *peřejemi* a *vodopády*, čímž jsou pro lodní plavbu nedůležitými; v kotlinách a údolích vysočin tvoří četná jezera, z nichž největší pod rovníkem *Ukereve*, rozsáhlejší jest než Čechy s Moravou a Slezskem dohromady.

1. Vytkněme u jednotlivých řek: a) kam jejich *přímky* směrují, b) kterými *vysočinami* neb *nížinami* protékají. — 2. Vyměřme přímlky ř. *Nigra*, *Konga* a *Zambezi*. — 3. Vytkněme *předěly* jednotlivých oumotí. — 5. Vytkněme jezera a) říčná, b) plesa.

Ulohy.

Vzduch.

§. 55.

Afrika největším dílem ($\frac{5}{6}$ ami) leží v páse horkém; do skorohorkého (subtropického) pásu jižního zasahuje hlavně jen jižní cíp pevninský, do severního skorohorkého (subtropického)

Pásy.

pásu zasahují obě severoafrické *vysočiny* celé, a tak jest Afrika ze všech 5 dílů světa nejhorčejší.

Pás kalmový.

Podél rovníku souš, moře i vzduch *rozehrívá* se sluncem *nejvíce*. Vzduch nejvíce rozehrátý nejvíce se rozpíná, ostatním pak vzduchem přiléhajícím tlačen jsa, vystupuje do *výše*, pohybuje se tedy jen vzhůru, ve *směru svislému*. Proto v zemském tom páse *větrů není*, a pás ten pásem *bezwětrným* neboli (cizím slovem) *kalmovým* sluje.

Vzduch a pršky.

Páry v kalmovém pásu se vzduchem vzhůru vystupují a sražejí se ve vyšších chladnějších patrech v kapky, tak že tam prší stále. *Pršky* ty slují *rovníkovými* (neboli equatorialními).

Kalmový pás netrvá pořád na rovníku, nýbrž *posunuje se za sluncem* od rovníku (v našem létě) na s. do 18. rovnoběžky a (v naší zimě) na jih též do 18. rovnoběžky; s ním deště rovníkové takže se posunují.

Mimo to rozsáhlé nitro pevniny africké pod svislými nebo skoro svislými paprsky slunečními po celý rok mnoho rychleji se ohřívá než moře, a proto chladnější vzduch z moře větrem proudí a přináší hojně par, které se, když do výše stoupají, ochlazují a v pršky srázejí, hlavně na horských stráních a v kalmách.

Krajiny lesnaté.

Na pobřeží *Guinejském* i na jiných *pobřežích*, pokud vlhký vítr mořský vane, deště i mimo dobu pršek rovníkových padají a tím *lesy* se daří; též v Abessinii a v jiných vnitrozemských krajinách hornatých vodní páry častěji srázejí se v pršky. Na rovinatých krajinách vnitrozemských však mezi 18. jižní a 18. severní rovnoběžkou, kde pouze *rovníkové pršky* padají, to jen v jedné nebo ve dvou dobách do roka, šíří se stepi a krajiny travnaté s malými lesy nebo houštinami, *savany* řečené; od oněch rovnoběžek na s. a na jih *pouště Sahara* a *Kalahari* ostávají téměř bezdeštné.

Stepi a savany.

Část Afriky nejhorčejší (dosud známá) není pod rovníkem, nýbrž severně od něho, ve *východní Saharě*, kdež písek i na 6°C . se rozehrije, a strčí-li se do něho nádoba s vejci na tvrdo je uvaří.

Chamsin a bouřky.

Vítr *chamsin* v Sahaře zdvihá písek a zanáší jej jako mraky i do krajů úrodných, Sahaře bližších. *Bouřky* déjí se jen v počasí dešťivém, to velmi *velké*, že tam zuřívají inohrom hrozněji než u nás. Někdy, zvláště v době dešťů

kalmových, sprchne v některé krajině tolik, že z potůčků, které v suché době skoro vyschly, vznikají mocné řeky, a že se jezera rozlévají daleko široko.

Příroda.

§. 56.

V Africe meziobratníkové neboli tropické a na s. až ke Středozemskému moři jsou palmy a chlebovníky stromy nejhojnějšími, z obilí kukuřice a durha daří se výborně, z rostlin obchodních zvláště bavlna a cukrová třtina. Ze živočichů významni jsou v řekách velikáni hroch a krokodil, na zemi slon africký a nosorožec, mnoho druhů opic, mezi nimiž i druh největší, gorila, v lesích na pobřeží Guinejském, pak stáda antilop, zebry a žirafy výhradně v Africe žijící. Nejužitečnější jest velbloud jednohorbý, jenž lodí pouště sluje a též v Asii až k Iranu jest rozšířen. Na poušti a v stepích žije největší pták pštros.

Rostlinstvo.

Živočichstvo.

Lid.

§. 57.

Všech lidí žije v Africe přes 200 milionů (v Asii přes 800 mill.), dle národnosti náležejí valnou většinou plemeni černému, k němuž počítati lze též národy *Bantu* řečené, v jižní Africe usedlé. Černoši obývají (na s.) až k Sahaře, od té pak až ke Středozemskému moři národnové plemene Středomořského, totiž *Arabové*, *Maurové* a j.

Národnost.

Arabové přinesli z Ararie náboženství *mohamedánské*, které se i mezi černochy v Sudaně šíří a tak vytlačuje pochanskou víru ve *fetyše*.

Náboženství.

Evropani v nejhorčejším tom díle světa podnebí svědčí jen v krajích subtropických, nikoliv v úrodnějším území tropickém. Proto, a že ani zálivy ani splavné řeky neusnadňují přístupu do nitra pevniny, Afrika ze všech dílů světa Evropy nejméně jest osazena. V tropickém území panují černošští králové neobmezeně, namnoze krutě, prodávání podaných za otroky jest u nich všeobecně rozšířeno.

Evropani.

Země středomořské.

§. 58.

Země středomořské sahají od Středozemského moře na jih až k Sahaře, a jsou v. na z.: Egypt, Tripolsko a Berbersko.

§. 59.

Egypt.

Země.

Mezi písčitou *Saharou* a skalnatou vysočinou *Arabskou* prohýbá se údolí *Nilské* při deltosvém ústí v rovinu rozšířené, a na západ od něho v Sahaře některé neveliké *oasy*. V Egyptě *neprší* skoro nikdy, ale dešti rovníkovými, jež každoročně v našem létě hojně padají na horní poříčí ř. Nila, *naběhne veletok* ten, zarmoutí vodu, *zaplaví* v Egyptě na březích všecku ušzkou půdu až skoro ke skalnatým stráním obou vysočin, že země podobá se táhlému jezeru, nad jehož hladinu jen města, vesnice a palmové háje vynikají jako zelené ostrůvky. Na počátku (našeho) podzimku opadne voda, na půdě kalem nilským výborně zmrvené bují pak rýže, kukuřice, durha, bavlna, palmy, ale není tam ani luk ani lesů.

Země, pokud záplava nilská sahá, o málo rozsáhlejší než Morava (ta 22 t. km²), živí obyvatelů více než Čechy (ty 6 mill.).

Lid.

Ke *Koptům*, potomkům to starověkých Egypťanů, přistěhovali se semitští *Arabové*, pak *Turci* a *Židé*, do obchodních měst, zvláště do *Alexandrie*, *Europané* i jiní cizinci. Polní *hospodáři*, *Fellachové* řečení, sklízejí hojnou úrodu, zvláště *rýže*, *bavlny* kukuřice a velmi živné *durhy* do roka dvakrát, někdy i třikrát. Na stepích Arabské vysočiny pasou *kočovníci*, arabsky *Beduini* řečení, stáda pěknorouného bravu. Obchod egyptský provozuje se hlavně po Nilu až na hranici Nubie, kde plavbu zamezuje poslední peřej neboli katarakt té řeky. V nové době obchod získal *průplavem* *Suezským*, jejž vykopali z moře *Rudého* od města *Suez* šíjí *Suezskou* do moře *Středozemského*. Dříve totiž dováželi Europané skoro všecko zboží z veleúrodné *Východní Indie* okolo mysu *Dobré naděje*, nyní dostávají se lodi průplavem Suezským do Evropy cestou mnohem kratší.

Plodiny.

Obchod.

Mista.

Alexandria
280.000.

Port Said.

Kairo
375.000.

a) U nejzápadnějšího hrdla *nilského*, na šíji mezi mořem a jezerem, přímořské město *Alexandria* **, v něm obchod po moři, po řece Nilu a po železnici mezi Egyptem, Evropou a Asijí se soustředí, v něm již také evropské domy některé; ostatní domy jsou bez ozdob a do ulic i bez oken, ulice úzké, nedlázděné, špinavé, město celkem neuhledné.

U moře *Středozemského*, na počátku průplavu *Suezského*, *Port Said*, zároveň s průplavem vystavěné, vzniklá námořským obchodem.

b) Střední Egypt. Na pravém břehu *nilském*, na počátku říčné *delta*, *Kairo* (neboli *Kahira*) **, sídlo egyptského *místokrále*, též (šedýv) *khediv* řečeného, jenž uznává vrchmoc sultana *cařihradského* (370.000 obyv.), po *Cařihradě* největší ve veškeré turecké říši, lépe stavěné než

jiná města arabská. Nedaleko Kaira, na levém břehu nilském, ční zříceniny starověkého hlavního města *Memfisy* a na j. obrovské starověké *pyramidy*, nejvyšší skoro 150 m, blíže vesnice (Džize) *Gizeha*. Na z., v oase proláklé (—25 m), město *Sírah*, vystavěné částečně ze zřícenin starověkého chrámu (posvěceného egyptskému bohu *Ammonovi*) ; v ulicích, krytých proti slunečnímu vedru, i o polednách lidé chodí s rozzaťmi svítilnami. Z oasy té vyvází se ročně až 30 tisíc centů datlí. — U západního cípu *Rudého moře*, u jižního konce průplavu Suezského, vzniklo město *Suez*, podobně jako u konce severního m. *Port Said*.

c) Horní Egypt. Na hranici *nubské*, skoro pod obratniskem *raka*, Asuan, na místě starověkého města *Syeny*, z něhož tam pozůstaly četné zříceniny. — Podél řeky až do Egypta středního mnohé zbytky staroegyptských měst. Vesnice *Luxor* leží všecka uvnitř zříceného jednoho starobylého chrámu, jenž zdobil starověké velehradisko *Theby*.

Tripolsko.

Sirah. J. & C. S.

Suez.

Asuan.

Luxor.

§. 60.

Tripolsko, země tureckému sultánu podřízená, obsahuje vysočinu *Barku*, na výšině rovinatou a za zimních dešťů travnatou, pak úzkou nížinu *Tripolskou* jižně od obou Syrt a na j. v Sahaře velikou oasu *Fezan*.

Země.

Oasa Fezauská síží mezi pouští Saharu a usnadňuje oasami, jež od ní na jih řadou se prohýbají, karavanám putování do středu afrického, zvláště k jezeru *Cadskému*. Ve Fezaně, ovlaženém přirozenými prameny a vykopanými studnami, rodí rozsáhlé háje datlových palem tolik datlí, že jsou hlavní potravou nejen lidem, nýbrž i velbloudům, koňům, ano i psům.

Tripoli.

U Malé Syrty *Tripoli*, přímořské obchodní město, důležité pro obchod mezi Evropou a vnitřní Afrikou.

Murzuk.

Ve Fezaně je *Murzuk* hlavním městem, do něho se karavany scházejí z různých stran.

Berbersko.

§. 61.

1. Polohu z mapy. 2. Vyměřme, jak daleko jest z Kaira do Tunisa.

Člohy.

Od Malé Syrty na z. táhne se vysočina *Atlantská* až k oceánu Atlantskému, jenž dle ní se jmenuje. Její okrajná pohoří, *Atlanty* řečená, ohrazují step se solními plesy, jižní okrajné pohoří neboli *Vysoký Atlas* strmí skoro do výšky hor Abessinských. Severní svah atlantský prškami od moře Středozemského přicházejícími hojně ovlažený, úrodný, ovanut jest vzduchem pro nadmořskou výšku méně horkým, velmi zdravým; jižní svah však a zvláště nížina, která se na j. šíří k Sahaře, strádá částečně suchem a parnem.

Žemě.

Lid.

Berberi čeleďi koptické chlubí se býti praobyvateli m-

rockými a za větřelce pokládají *Araby* a *černochy*; všichni
vyznávají náboženství mohamedánské.

Berbersko občansky se dělí v *Tunisko*, jehož kníže, tu-
recky *bej* řečený, vrchmoc Francie uznává, v *Alžírsko*, osadu
francouzskou, a sultanat *Marocký*.

1. Tunisko.

Tunis.
150,000.

V *Tunissku*: U zálivu mezi dvěma mysy, jež slují *Blanco* a *Bon*,
přístavné hl. m. *Tunis* **, žíví se hlavně čílým námořským obchodem,
(U Tunisa zbořenisko slavné starověké *Karthagini*.)

2. Alžírsko.

Alžír.

Constantine.

Oran.

3. Marokko.

Marokko.*Fes*.
140,000.*Mogador*.

V *Alžírsku*: Skoro uprostřed mořského břehu hl. m. *Alžír* *, vy-
stavěné na příkrém svahu pobřeží mořského, takže všecky domy, vesměs
bílé a beze střech vystavěné, z moře dobrě je viděti; sídlo vrchního
vladáře (generalního guvernéra) francouzského. — Na v. v horách *Con-
stantine* *, na místě starověké *Cirty*, hlavního města numidského. —
V západní části, naproti jižnímu Španělsku *Oran* *, přístavné město,
jindy patřilo Španělsku a dosud obydleno jest i *Španěly*.

V *Marokku*: Na severním úpatí velehoršského *Atlanta* hl. město
Marokko *, v krásné rovině; sluje též *Marakeš*, t. j. ozdobené, ale
vnitřek jest, jako ve městech severoafrických skoro všechn, nepěkný a
nečistý, ulice úzké, nedlážděné a blátivé. *Císařský palác*, z mramoru
nádherně vystavěný, obklopen jest zahradami krásnými, věčně zelenými
(v nich citrony, marhanisy a jiné jižní ovoce). — Na sv. *Fes* **, větší
než Marokko, nejprůmyslnější marocké město, v něm shotovují červené
čepice fesy, dle města toho nazvané. — Na břehu atlantském *Mogador*,
nejlepší přístavné město.

V Marokku drží *Španělsko* 4 malé osady; největší z nich *Ceuta*,
na skalnatém mysu *Ceutě*, naproti britskému Gibraltaru jest pevnost,
hlavně pro trestníky. Vysokým skalám proti sobě stojícím, *gibraltarské*
a *ceutské*, starověcí plavci říkali „*Heraklový sloupy*“.

§. 62.

Úlohy.

Poloha.

Velikost.

Pádu.

Vzduch.

Sahara.

1. Opakujme z §§. 53 a 55. 2. Polohu z mapy.

Sahara prostírajíc se od *Atlantského* okeanu až k údolí
doluňho *Nila*, mezi veleúrodnou *střední Afrikou* a vysočinami
severoafrickými, o málo kratší než Evropa (ta km 5555), jest
největší pozemskou pouští.

Na Sahaře střídají se *roviny* kamením nebo pískem po-
kryté s dlouhými písčitými *přesypy* větrem naváytými a se
skalními *horami*, z nichž některé strmí až k patru velehor-
skému (2500 m). Sahara ostává pouští z nedostatku vláhy,
neboť rovníkové deště tam již nezasahují, a vzduch tam
vanoucí, pozbyv na okolních výšinách vlhka, jest suchý a
velmi jasný, takže zřídka kdy tam prší, ano někdy po celý rok
nesprchne. Proto na Sahaře jen senesové listí a jiné chudé

rostlinstvo se daří, pokud je zavlažuje hojná *rosa*, která tím vzniká, že suchá půda ve dne silně rezehřátá v noci rychle se ochlazuje.

V Sahaře rostou *lišeňníky*, *pelyněk* a *černobýl* i na samých skalách a jsou nuzným palivem pro poutníky a potravou pro jich velbloudy; v oasách však, spodní vodou ovlažených, bují rostlinstvo horkopásmové.

Sahara dělí se největší svou oasou, *Fezanskou*, v polovici západní a polovici východní. Polovice západní sluje Sahel (= rovina), jest větší, rovnější a pustější než polovice východní, jež sluje *Libyckou*.

V oasách saharských obývají na z. Tuaregové a na v. Tibuové *koptické* čeledi, mezi obojími přistěhovalí ze severní Afriky *Arabové*. Obyvatelé jsou výborní jezdci na koních i na velbloudech, zahalují si obličeji modrou baylněnou šálou, litám řečenou, aby i dech chránili od vypařování v suchém vzduchu saharském, obávají se nejvíce větru *chamsin* neboli *samum* řečeného, jenž zdvihá drobný písek saharský a pohání, jako husté mraky, které dusí lidi i zvířata; žijí se hlavně plodinami neb obchodem karavanním. Karavany nosí z vnitřní Afriky pštrosí péra, slonovinu, šafrán, gummu, senesové listí, vůbec zboží, jež lze snadno přenášeti.

Oasy Saharské rozloženy jsou na v. skoro rovnoběžně s řekou Nilem, od veliké oasy *Darfurské* až ke hluboké oase *Sivé*, jiné řadou od Sivy k *Fezanu*; jiné od Tripoli k Fezanu a do Cadska, v Saheli jest jich méně.

Sudan.

§. 63.

Úloha.

Polohu z mapy.

Sudan (= země černochů) liší se v Sudan pobřežní a vnitrozemský.

Pobřežní Sudan.

§. 64.

Senegambie.

Od záp. kraje saharského na j. prostírá se úrodná nízká rovina, kterou mimo hojné okeanské pršky ovlažuje *Senegal*, jenž od mysu Verde na s., a menší, *Gambie*, jež od Verde na jih do moře vtéká; země u řek těch sluje *Senegambie*.

Od Senegambie táhne se pevnina africká podél obsírného zálivu *Guinejského* až k rovníku pobřežím plochým, *Horní Guinea* řečeným. Na něm vane vzduch velmi vlhký a horký, výpary z močálů vystupujícími zkažený, Evropanům velmi

H. Guinea.

nezdravý. Jen v koutě zálivu vyniká velehorstvo *Kamerun* 4000 m vysoké, nejvyšší na pobřeží africkém vůbec. Evropané založili v H. Guinei jen malé osady, z nichž některé jsou pouhá obchodní skladiště neboli *faktorie*. Ze země využívají zlato, palmový olej (jenž těží se z ovoce olejové palmy slivě podobného), slonoviou, jakož i arabskou gumu, jež se těží z lesů gumové akacie, rostoucích hlavně na břehu ř. Senegala.

St. Louis.

Při ústí řeky *Senagala St. (Lu)* Louis (= sv. Ludvík) v osadě *francouzské*, jež se táhne daleko podél obou břehů té řeky.

Angličané na z. osadili ústí Gambie a pobřeží *Sierru Leonu* (= pobřeží „lvi“), pobřeží *Zlaté* a pobřeží *delta Nigerské*, od níž na z. *Lagos**, největší město u Zálivu Guinejského.

Lagos.
Kamerun.
Gabun.

Na úpatí velehory *Kameruna* německá osada *Kamerun*.

Na j. blíže rovníka francouzská osada *Gabun*. Mimo tyto osady panují králové černoští. Od Lagosa na z. jest černošské království *Dahome*, jehož král si hradby svého paláce ozdobil uřezanými hlavami lidskými a fetyšům lidi obětuje.

§. 65.

Vnitrozemský Sudan.

Země.

Vnitrozemský Sudan liší se v Sudan západní, střední a východní. Nejvýše pne se Sudan západní, proto také sluje *Sudan Vysoký*. Na něm postupuje *Kong* (= pohoří), s kteréhož stékají řeky blíženci *Senegal* a *Gambie* a veletok *Niger*.

Ciudad
270 m.

Vzdutí.

Niger protéká Vysoký Sudan velikým obloukem až Sahary se dotýkajícím, sbírá mnohé vody, největší *Binue*, z vnitřní Afriky přitékající, a ústí v koutě Guinejského zálivu naproti ostrovům Guinejským širokou *delhou*, která se stále hojným jeho nánosem zvětšuje. Vysoký Sudan náleží skoro všecken ku poříčí ř. *Nigra* a sluje také *Nigricie*. Sudan Vysoký na v. snižuje se v *Sudan Střední*, v němž nejnižše leží pleso *Cad*, větší než Morava se Slezskem. Do Cada sbíhají se řeky středního Sudana, největší od j. *Šari*. *Sudan východní* protéká ř. *Nil*.

Lid.

Pokud do Sudana zasahují deště od zálivu Guinejského větrem po celý rok přinášené, bují horkopásmové neboli tropické lesy, daří se bavlna i jiné užitečné rostliny hojně, hlavně v Sudaně Vysokém; které krajiny však zavlažovány jsou pouze dešti rovníkovými, ostávají stepmi. Stepmi přechází Sudan na s. v poušť Saharu, do níž ani rovníkové deště nezasahuje. Sudan jest země Černochů, mezi něž přistěhoval se lid od s. plemene středomořského neboli bělého, *Felatové*

řečení, kteří rozšířili mezi nimi *islam, jazyk arabský* a větši vzdělání, částečně je opanovali a s nimi se smísili. Kde panují králové černoští, panují namnoze krutě jako král v Dahome. Východní Sudan byl podřízen místokráli egyptskému, ale vzbouřil se a jest nyní bez ráduného státu.

Město *Timbuktu*, nedaleko nejsevernějšího ohebu veletoku Nigra, po němž lodi plouti mohou po vodě i proti vodě, blíže jižního okraje *Sahary*, kam sjíždějí se karavany z pěti různých stran, takže město to „královnou pouště“ sluje. — Od dolnho *Nigra* na v. království *Sokoto*, obydlené mohamedánskými *Fellaty*, hl. město *Sokoto*.

*Město.
Timbuktu.*

Na jihu sladkovodého jezera Cadského království *Bornu*, hl. m. *Kuka**. Kuka jest cílem karavan z Tripoli putujících skrz Fezan do střednho Sudana.

Sokoto.

U stoku obou Nilů *Chartum*, střediště obchodníků Vých. Sudana, kteří v zemi té mají sídlaště neboli faktorie palisadami ohrazené, seřiby zvané.

Kuka.

Afrika od Sudana na v.

§. 66.

Velehorská *Abessinie* pokryta jest v nižší poloze tropickými lesy, na plošných výšinách plodí obilí. *Modrý Nil* vytéká z jezera *Tany* vysoko položeného.

Chartum.

Somalský polouostrov pne se hornatinou řekami ovlaženou, úrodnou; od něho na z. země *Kafa* jménem svými svědčí, že jest vlastí kávovníku.

*Tana
1900 m.*

Abessinci, pocházející z Arábie, jsou čeledi semitské i vyznávají ze všech domorodých národů afrických samojedini náboženství *křesťanské*, ač poněkud zpitvořené. Panovník sluje *negús*.

Somalové a národrové na z. od nich jsou čeledi koptické a většinou mohamedáni.

Lia.

Na pobřeží Rudého moře obsadila Italie *Masavu*.

Masava.

• Jižní Afrika.

§. 67.

Opakujme o ní z §§. 52—54.

Úloha.

Jižní Afrika liší se v pobřeží západní, *Dolní Guinea* zvané, v pobřeží východní, *Kapsko* a jihoafrické *nitro*.

Pobřeží.

Obě jihoafrická pobřeží mají podnebí velmi horké; při tom západní pobřeží je suché, východní však jako Guinea Horní vlhké, Evropánům nezdravé.

Kapsko.

Země Kapská pne se od moře do nitra třemi stupni: Prvním stupněm jest pobřeží; druhým stupněm *planina* rozsáhlá, stepnatá, jež za doby prškové zelená se bujnými tra-

vinami, ale za doby suché vyprahne, jako kámen ztvrdne a proto (= tvrdá) *Karro* sluje; třetím stupněm se vysočina jihoafrická šíří k řece *Oranji* (Garibu) a dále do jihoafrického nitra.

Nitro.

(Viz §. 53.). *Nitro jihoafrické*, plošná to vysočina Jihoafrická, rozdělena jest poblíž 12. jižní rovnoběžky vodním předělem ve dvě, jižní a severní polovici. Jižní ta polovice svažuje se dovnitř k plesu *Ngami* a obsahuje poříčí veletoku *Zambezi*; severní polovice jest nižší a svažuje se k rovníku, kamž i její hlavní řeka *Kongo* spěje horním a středním tokem svým. Vysočina Jihoafrická chová na straně sv. v některých svých kotlinách a údolích veliká jezera říčná, napájená vodami stékajícími s hor východních, nejvyšších v Africe, mezi kterými *Kilimandžaro* strmí do 6000 m. Z jezer těch patří rovníková k poříčí *nilskému*, mezi nimi největší africké jezero *Ukereve*; jezera jižnější, a to dlouhé *Tanganjika* a vejčité *Bangueolo* přísluší k poříčí ř. *Konga*, *Njasa* k *Zambezi*.

Příroda.

Pokud zasahují vlhké větry mořské, šíří se v jižní Africe bujně lesy, pokud zasahují rovníkové pršky, pouze ve dvou ročních dobách padající, šíří se savany neboli stepi se skupinami stromů neb s lesíky., a kam žádné ty pršky nezasahují, ostává půda stepí chudou a pouští *Kalahari* řečenou.

Lid.

Obyvatelstvo domácí jsou žlutohnědí, škaredí a slabí *Hotentoti*, k nimž náležejí též *Křováci* v stepích Kalaharských obývající. Hotentoti jsou na jz. zatlačeni od silných *Kafrů* a jiných černošských národů *Bantu* řečených. *Europáni* dosud kromě krajin mimoobratníkových jen skrově jsou usazeni, protože pobřeží má podnebí jim nezdravé a nitro jest pro osadníky nesnadno přístupné. Arabové se usazovali na vých. březích na j. až k 20.º j. š.

*Osady.
Kapské Město*

A) *Kapsko*. Od mysu *Dobré naděje* na s. *Kapské Město** (něm. *Kapstadt*, angl. *Captown*), po evropsku vkusně vystavěné; v něm sídlí britský guvernér osady Kapské, i zastavují se tam evropské lodi do Východní Indie plovoucí, z něho vychází výzkuny do vnitř jižní Afriky. U Kapského města vypíná se skalnatá *Stolná hora*, která loděm do dálky polohu jeho naznačuje. Na v. Port (elisebs) *Elisabeth*, přímořské město. U něho, jako již i na některých jiných místech, chovají pštrosy jako domácí zvířata. Obě města vyvážejí vlnu, kapská vína a j. plodiny, též diamanty, na něž jsou kopaniny u *Vala*, horního to toku řeky *Oranje*.

Port Elizabeth.

B) Od Kapska na sv., na východním pobřeží, na úpatí okrajních hor *Dračích*, britská osada *Port Natal*.

Port Natal.

C) a D) Republiky: Od horního Oranje n. Vala na s. Transvaal (= Zaválsko) pod vrchmiocí britskou, v něm *Hollandané* s černými *Kafry* společně obývají. Od Port-Natala na z., mezi oběma pramennými řekami řeky *Oranje*, republika Oraňská, založená od hollandských osadníků (*Bür-ù*) *Boeren* (= Bauern = sedláci), kteří z něho tam se přistěhovali z Kapské země, když Britsko ji Hollandsku odňalo.

E) *Dolní Guineu*. Portugalsko osobuje si vrchmoc nad střední, Německo nad jižní částí západního pobřeží až k ústí ř. *Oranje*.

F) Pobřeží Sofalské a Mozambické (u průlivu Mozambického) přivlastňují si *Portugaleci* tak jako Dolní Guineu, ale panují jen v některých osadách. Na břehu pod 20° j. š. Sofala; až do ní dostali se osadníci arabští od s. postupujíce znenáhla po východním břehu afričkém. — V nejuzší části průlivu Mozambického, u břehu pevninského, na ostrůvku, m. *Mozambique*, sídlo portugalského *guvernéra*.

Sofala.

Mozambique.

G) Od 10. jižní rovnoběžky až k rovníku pobřeží Suahelské. K černým *Suahelům* přistěhovali se *Arabové*, opanovali je a obrátili na víru mohamedánskou. *Sultan* sídlí na lidnatém ostrově *Zanzibaru* v městě *Zanzibaru* **, největším v jižní Africe; z něho vycházejí vědecké výpravy do vnitřní Afriky. Zboží obchodní z rovníkové Afriky, zvláště slonovinu, vynáší po pěšinách dlouhé řady nosičů, protože soumaři v těch krajinách podnebí nesnesou. Obchod s otroky, jenž jindy tam rádil, již jest od Evropanů zamezen.

Zanzibar.

H) *Nitro*. Na protilehlé pevnině osvojuje si zemi až k jezerům Ukereve a Tanganjice Německo, jižněji Britsko. — Od nich na z. až k ústí ř. Konga stát *Kongo* pod ochranou krále belgického, velmi rozsáhlý, ale dosud neupravený.

Ostrovy.

§. 68.

Ostrovy africké leží dílem v moři Atlantském, dílem v moři Indickém.

Vyměřme, jak daleko od pevniny jsou Azory, o. sv. Heleny, Madagaskar.

Úloha.

Ostrovy atlantské.

§. 69.

Ostrovy v Atlantském oceáně náležejí Portugalsku, jen Kanary a dva vnější ze čtyř Guinejských jsou španělské, o. sv. Heleny britský.

1. Ostrovy Azory (=ostrovy Jestřábí, od 40° s. š. na jih), nejsevernější a nejzápadnější, všecky na polokouli západní, jsou drobné; z nich vyváží se hojně pomorančů do Londýna.

1. Azory.

2. Mezi Azory a africkou pevninou Madeiry, Portugalsku blíže než Azory. Madeira větší jest než ostatní dohromady.

2. Madeiry.

Madeira.

3. Kanary.

3. Kanary šíří se na obě strany hlavního poledníku, tedy na *obě polokoule*.

Ferro.

Nejzápadnější z nich jest o. Ferro; od něho východně běží *hlavní poledník*, jenž po něm ferrský sluje. — Skoro uprostřed ostrovů Kanarských Tenerifa (km^2 nad 2 t.) největší z nich, pne se velehorskou homolí sopečnou (Pic de Teyde), ze všech ostrovů afrických nejvýše. — Na v. Kanaria, nejúrodnější. — Z nich pocházejí oblíbení zpěvní *kanárci* (ale tam jsou zeleni). Na Kanarech pěstují mnoho *košenili*.

4. Kapverdské.

4. Kapverdské (= Zelenomysové), menší než Kanary, leží již v horkém zemském páse i strádají tropickým vedrem, někdy i strašným suchem a nouzí o pitnou vodu, ale jsou loděm důležitou stanicí pro plavbu na jih.

5. Guinejské.

5. V koutě veleobšírného zálivu *Guinejského*, naproti ústí řeky *Nigra*, Guinejské ostrovy, pro horké a vlhké své podnebí Evropanům nezdravé.

6. V sýrém oceánu osamělé.

6. Osamělý o. sv. Heleny strmí z hlubokého a širého moře čedičovou skalou srázne, že loděm nesnadno jest k němu přistáti. Na něm zemřel císař Napoleon I.

§. 70.*Ostrovy Indického oceánu.***1. Madagaskar.**

1. Pod jižním obratníkem Madagaskar, největší z afrických ostrovů (10krát tak veliký jako všecky ostatní dohromady, skoro jako Rakouskouhersko), pne se hornatou vysocinou; na vých. břehu a v horách výborně jest ovlažen, ale do záp. nížin deště od širého oceánu přicházející se nedostavují.

Atanarivo.

Skoro uprostřed hlavní m. Atanarivo*, v něm sídlí král hnědého neboli malajského národa, *Hovú*, kteří na ostrově černochům panují, jsouce zase podřízeni Francii. — Ostrov Sta Maria, jenž se druží k Madagaskaru na východě, náleží Francii.

2. Maskarenky.

2. Od Madagaskara na v. Maskarenky: a) *La* [u = ji] *Réunion* francouzský, úrodný, hustě obydlený. b) Na sv. Mauritius, britský, plodí zvláště mnoho *cukrové třtiny*, dá některý rok více cukru než celá Brasilie.

3. Komory.

3. V severní části průlivu *Mozambického* úrodné Komory; na nich obývají hlavně černoši, ale osadníci arabští panují; ostrov náleží Francii.

4. Seychelly.

4. Drobné ostrůvky mezi *Mauritiem* a *Sokotorou*, [Seych = Seš] Seychelly a *Amiranty* náležejí Britům; rovněž *Sokotra*, po Madagaskaru největší ostrov africký.

Afrika úhrnem.

§. 71.

Afrika přirovnána k Asii.

Afrika leží od Asie na jz., hlavně v páse horkém, jako Asie hlavně v mírném. Asie jest o $\frac{1}{2}$ Afriky větší, ale mnohem více jsouc rozčleněna, jest Evropanům přístupnější. Do výšky pne se Asie vysočinami většinou, Afrika skoro všecka, Asie jako větší pevnina i výše (8840 m : 6000 m), ale i větší má proláklinu (-400 m : -75 m). Okeany obklopena jest Asie čtyřmi, Afrika jen dvěma, z řek africký Nil má přímku i vývoj značně větší než největší řeka asijská Jangtsekiang; z jezer jest v Asii Kaspické mnohem větší než největší africké Ukerewe. Podnebí africké jest méně vnitrozemské, ale po celý rok mnohem horčejší a zvláště na vlhkých tropických pobřežích Evropanům nezdravé; poušť Sahara větší jest než pouště asijské dohromady. Rostlinstva tropického jest v Africe více, ze živočichů největší jest slon; největší šelma africká, lev, který v Asii jako i velbloud až do Mesopotamie žije, větší jest než tygr. Obyvatelů je v Asii 4krát jako v Africe, vzdělanost byla ve starém věku v Africe jen v Egyptě a na středomořském pobřeží, v Asii na místech četných, to v Malé Asii, Palestině, Mesopotamii, Medii, Persii, Přední Indii, v Číně a v Japonsku; z Asie vyšla náboženství víru v jednoho Boha hlásající, křesťanské, židovské a mohamedánské; z Asie vnikli mnozí národnové výbojně a jako osadníci do Afriky i do Evropy, z Afriky z domácích národů jen Egypťané, a tjen do Přední Asie.

Čísla a tabulky.

§. 72.

Celá Afrika 29,884.000 km², Madagaskar 590 t. km².

Výšky m: u oas Sivah — 75, Cad 270 m, Ngami, Tana 1900 (Sněžka 1600), Tenerifa 3700, Atlas nad 4000, Kamerun 4000, Abessinie skoro 4800 (Mont-Blanc 4800), Kilimandžaro 6000.

Vodstvo: Nila přímka nad 4 t. km a vývoj 6400 km; rozsah km²: Cad 28 t. (větší než Morava se Slezskem), Ukerewe asi 80 t. (Čechy, Morava a Slezsko 79 t.).

Státy: A. Osady evropské: 1) Turecko: Egypt, Tripoli s Fezanem a Barkou. 2) Italie: Masava. 3) Francie: Tunisko, Alžírsko, v Senegambii, v Dolní Guinei, v Komorách, na Madagaskaru a Reunion. 4) Španělsko: Presidos, Kanary, 2 Guinejské ostrovy. 5) Portugalsko: Azory, Madeira, Kapverdy,

Země.

Vodstvo.

Vzdálen.

Příroda.

Obyvatelstvo.

výšky.

Vodstvo.

Státy.

2 Guinejské ostrovy, v Dolní Guinei, na vých. pobřeží jižní Afriky. 6) *Britsko*: v Senegambii, o. sv. Heleny, v Horní Guinei, Kapsko, Port Natal, na vých. pobřeží jižní Afriky, Mauritius, Sokotora. 7) *Německo*: Kamerun, v Dolní Guinei, na východním pobřeží jižní Afriky. **B. Státy domácí**: Marokko, v Sahaře, v Sudaně, Abessinie, Kongo a j.

Národové.

Národové. A. Plémě **černé**: černoši v Senegambii, Bantu; Hotentoti. B. Plémě **středomořské**: a) čeledi koptické: Gala, Somalové, Egyptané; Maurové neboli Berbeři, b) čeledi semitské: Arabové, Israelité, Abessinci; c) čeledi arijské: osadníci evropští. C. Plémě **hnědé**: Hovové.

Města.

Města tisíc obyvatelů: Kairo 375, Alexandrie 227, Tunis 150, Fes 140, Zanzibar skoro 100.

§. 73. Evropa přehledně a středomořské země podrobněji.

Úlohy.

1. Opakujme z §§. 21. a 23. polohu a velikost. 2. Od nejzáp. mysu da *Roca* jde největší délka pevniny evropské na sv. k ústí ř. *Kary* do *Karského moře*, části to sev. Ledového moře, a rovná se 50° poledníkovým ($1^{\circ} = 111\cdot1 \text{ km}$. $111\cdot1 \text{ km} \times 50 = 5555 \text{ km}$). 3. Od Severního mysu 71° s. š. k rovnoběžce mysu *Tarify* $36^{\circ} = 85^{\circ}$ poledníkových (po $111\cdot1 \text{ km} = ? \text{ km}$).

§. 74.

Členy.

Pevnina.
Polouostrový.

Na j. *Krim*, *Balkánský*, *Istrie*, *Apenninský* a *Pyrenejský*. — Na z.: *Bretoňský* a *Normanský*. — Na s.: *Jutský*, *Skandinavie* s *Čudským* a *Kolou*, *Kanín*.

Evropa rozděluje se v polouostrový nejvíce na stranu jižní (nejteplejší), vybíhají tam jako v Asii 3 veliké polouostrovy. Z nich rozděluje se jako v Asii jihovýchodní (*Balkánský*) nejhojněji a jihozápadní (*Pyrenejský*) nejskrovněji.

Trup.

Trup evropský nejširší je na *hranici asijské*, ouží se na jz. mezi moře Baltické a Černé a prostírá se súžený dále na z.

Břeh.

Břeh pevniny evropské jest skoro 6krát tak dlouhý jako její největší délka; vyvíjí se tedy *velmi*.

Ostrovy.

1. Na j. Ostrovy řecké: Kréta; *Jonské*; *Dalmatské*; Sicilie, Sardinie, Korsika; *Baleary*. — 2. Na z.: Veliká Britanie. Irsko; *Hebridy*, *Orkneje*, *Shetlandy*; *Dánské* (Seeland); Island. — 3. Na s.: *Špičberky*; *Země Františka Josefa*; *Novaja Zemlja*.

Z evropských ostrovů leží:

Kréta pod 36° s. šířky, nejjižněji.

Země Františka Josefa za 80° s. š., nejseverněji.

Island u severního točnového kruhu, nejzápadněji.

Island a některé jiné evropské ostrovy vyskýtají se osamotnělé; *Novaja Zemlja*, *Veliká Britanie* s *Irskem*, *Sardinie* s *Korsikou* jako dvojostroví; ostatní jsou namnoze v souostroví skupeny.

Evropské ostrovy obléhají pevninu na všech mořských stranách, na straně jižní (nejteplejší) nejčetněji, Island od pevniny nejdále.

Kréta drží km^2 8, *Korsika* nepatrн víc, *Sardinie* jest 3krát tak veliká, *Sicilie* $3\frac{1}{2}$ krát; *Irsko* 8krát jako Sicilie, *Island* $3\frac{1}{2}$ krát.

Míry.

Veliká Britanie drží km^2 230 tisíc, více než japonský ostrov *Nipon*; jest největší evropský ostrov; všecky ostatní evropské ostrovy dohromady drží více než 2krát tolik jako Veliká Britanie.

Největší evropský polouostrov *Skandinavie* (s polouostrovem Čudským a Kolou) drží km^2 nad 1 mill., více než všecky evropské ostrovy dohromady.

Evropa rozčleňuje se úhrnem do $\frac{1}{3}$ své výměry, tedy velmi hojně a to na mořských stranách všech a rozmanitě.

1. Které členy evropské jsou a) podlouhlé a kterým směrem, b) které okrouhlé. — 2. Vyměřme délku Veliké Britanie, polouostrova Apenninského a Skandinavie, pak vzdálenost Islanda od pevniny. — 3. Opakujme, ke kterým polouostrovům které ostrovy se druží.

Úlohy.

Půda.

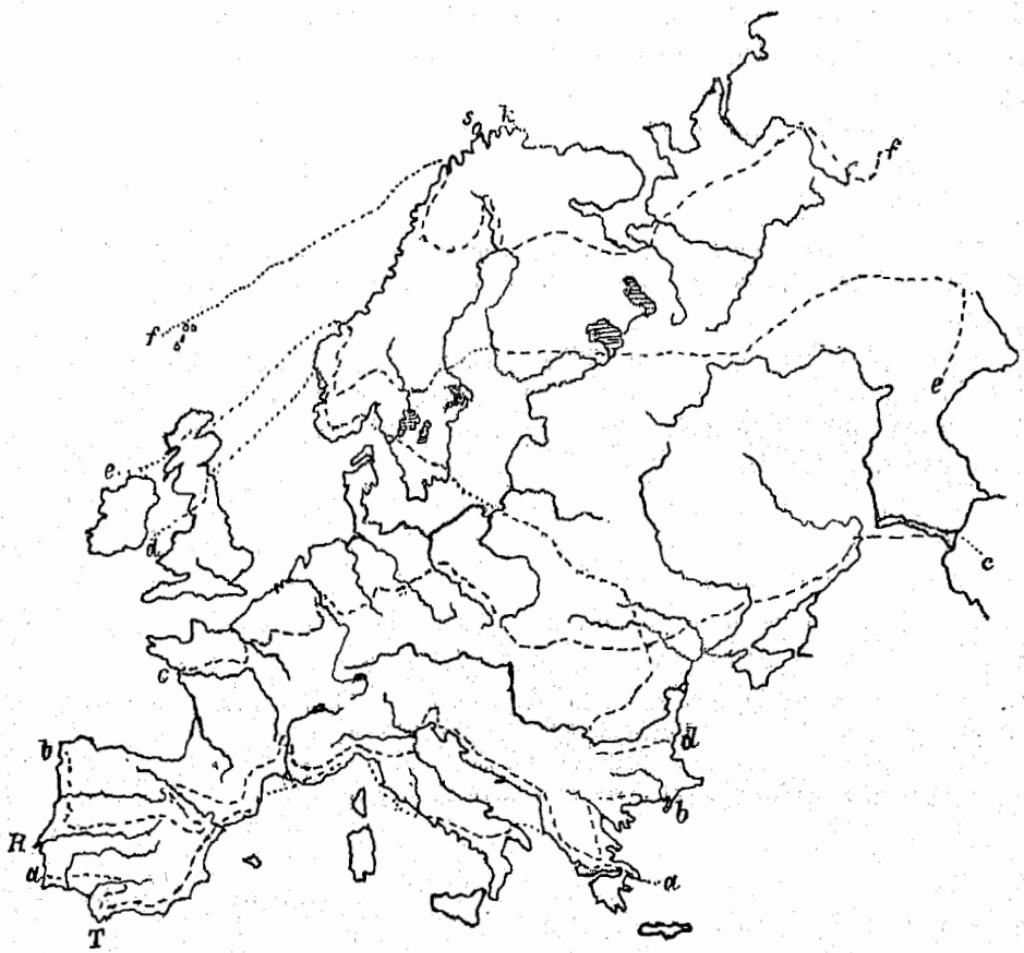
§. 75.

Trup evropský rozkládá se na v., s. a z. širou nížinou, která od v. na z. sluje *Ruskou*, *Německou*, *Francouzskou* a obkličeje trupovou vysočinu tvarem velmi rozmanitou: Nížina *Ruská* od nížiny Sibiřské jest oddělena poledňskovým pohořím *Uralem* a s ní spojena mezi jižním úpatím toho pohoří a jezerem *Kaspickým*. Nížina *Německá* táhne se od Ruské na z. podél severních břehů mořských, *Francouzská* podél břehů západních. Vysočina mezi těmito nížinami se vypínající rozkládá se ve vysočinu středohorské a velehorské: středo-

Trup:
Nížiny.

Vysočiny

horské jsou *Francouzská* a *Českoněmecká*, od sebe nížinou ř. *Rýna* oddělené, a velehorské jsou *Alpy* a *Karpaty*, nížinami

Výkres 13. Vodopisná mapka Evropy a severní hranice a) palmy, b) olivy, c) vinné révy, d) buku, e) dubu, f) obilí; mysý: K(yn), S(everní), R(oca), T(arifa).

ř. *Dunaje* od sebe oddělené, všecky mimo to údolími a menšími rovinami hojně rozčleněné, tudíž lidem snadno přístupné. Nej-

vyšší pohoří v trupu, velehorské Alpy, jsou nejvyššími horami v celé Evropě, nejvyšší hora *Mont Blanc* 4800 m (Everest 8840 m.).

Polouostrovy a ostrovy jihoevropské vypínají se hlavně hmotnými vysočinami jsouce zbytky výšin obšírnější pevniny, která v době třetihorní zmenáhla klesla a pokryla se mořem, v němž dosud jako mělký dno se jeví. Kleslými těmi částmi pevnina evropská spojena byla na jv. místo nynějšího nehlubokého *Egejského moře*, z něhož dosud četně ostrovů vyčnívá, s *Malou Asii*, na j. s Afrikou skrze *Sicilii*, která byla částí polouostrova *italského*, a po šíji zemské na místě nynějšího průlivu *Gibraltarského* přešly marocké opice na polouostrov *Pyrenejský*, kde dosud žijí. *Velká Britanie* do doby diluvialní byla částí obšírnější tehdy pevniny, pročež má s ní stejnou květenu a zvířenu. Největší evropský polouostrov, *Skandinavie*, ční podél záp. břehu vysočinou, podle vých. nížinou, která zmenáhla se vynořuje z Baltického moře.

Evropa rozkládá se do $\frac{2}{3}$ nížinami, jen do $\frac{1}{3}$ vysočinami a to skoro vesměs hojně rozčleněnými, takže je lidstvu valně přístupná, pro jeho obchody volná.

Vodstvo.

Členy.

Úhrnem.

§. 76.

Jednotlivě.
I. Okean
Atlantský
M. Černé.

M. Středozemské.

I. Okean Atlantský.

Moře *Azovské*: ř. Don. — Průliv *Kerčský*.

Moře *Černé*: Kubaň, Dněpr, Bug, Dnestr, Dunaj (pobočky pravé: Sáva, Srbská Morava, Isker; l.: Morava, Tisa).

Průliv *Cařhradský*, moře *Marmarské*, pr. *Dardanellský*.

Moře *Egejské*: ř. Marica, Vardar.

Moře *Jonské*. — Průliv *Otrantský*.

Moře *Adriatské*: ř. Pad.

Průliv *Messinský*, moře *Tyrhenské*: ř. Tiber.

Záliv *Lionský*: ř. Rhône.

Ř. Ebro Průliv *Gibraltarský*.

Ř. Quadalquivir, Quadiana, Tajo, Duero.

Záliv *Biskajský*: ř. Garonna, Loira.

Úžina *Kanál la (Mann) Manche*: ř. Seina.

Moře *Severně*: ř. Temže, Rýn (jezero Bodmanské); Labe (Vltava).

Skagerrak; *Kattegat*: ř. Gôta, jezero Wenerské.

Moře *Baltické*: zál. *Rižský*, ř. Dvina Západní; záliv *Čuchonský*,

ř. Něva (jez. Ladoga, Oněga); záliv *Botnický*, ř. Tornea.

II. Severní Ledové moře.

Moře *Bílé*: ř. Oněga, Dvina Severní.

Ř. Pečora a tundry.

Moře *Karské*: ř. Kara.

*Ostatní oceán
Atlantský.*

II. Sev. Ledové moře.

*III. Vodstvo
vnitrozemské.*

III. Okres vod vnitrozemských.

Jezero *Kaspické*: ř. Terek; Volha, pobočky: pravá Oka s Moskvou, 1. Kama; Ural.

Moře.

Okeany oblévají Evropu jen *dva*, *Severní Ledový* měrou mnohem menší než *Atlantský*, ale vnikají tolika vnitřními moři a zálivy do těla evropského, že spolu s četnými členy jeho, rovinami a údolími a splavnými řekami činí Evropu lidstvu nejpřístupnějším ze všech dílů světa.

Oumoří.

1. Poříčí řek *Pecory*, *Severní Dviny*, *Oněgy* a řek ostatních, do Severního Ledového moře tekoucích, dohromady jest *oumořím jeho*. 2. Poříčí ř. *Urala*, *Volhy*, *Tereka* a ostatních řek do jezera *Kaspického* tekoucích dohromady jsou *okresem vnitrozemského vodstva*. 3. Ostatní půda evropská náleží k oumoří okeanu *Atlantského*. — Oumorej *Atlantské* jest větší než ostatní dohromady.

Vábec.

Největší evropská řeka, *Volha*, vyvinula se v nejroz-sáblejší části trupu; po ní největší, *Dunaj*, v menším díle trupu, ale po jeho délce. Řeky Evropy, jako menšího dílu světa, jsou také menší, ale tak četné a rozvíhají se tak na všecky strany, že nikde v Evropě není pouště.

Ježera.

Ježera evropská rozložena jsou ve třech obvodech, 1) nej-četněji věncem okolo moře *Baltického*, v chladnějších to krajinách severních, kdež voda pomaleji se vypařuje, z jezer těch největší, *Ladoga*, největším jest i v Evropě vůbec, 2) pak ježera na úpatí kolem hor *Alpských*, a 3) v sev. části *Veliké Britanie* a v *Irsku*.

*Miry.
Řeky.*

Z evropských řek drží *přímkou* (od pramene k ústí) *Volha* a *Dunaj* km nad $1\frac{1}{2}$ tisíce, ze všech největší. *Vývajem* vyvíjí se *Volha* (km skoro $8\frac{1}{2}$ tisíce) nejdélším ze všech.

Poříčí km^2 : Labe 150 tisíc, *Dunaj* nad 800 t., *Volha* ($km^2 1\frac{1}{2}$ mill.) skoro dvakrát tak veliké, v Evropě největší.

Ježera.

Ježero *Venerské*, (6 t. km^2 , Rakouské *Slezsko* 5 t. km^2) jest z jezer polouostrovních největší. Ježero *Ladoga*, 8krát tak veliké, jest ze všech evropských jezer největší, po něm *Oněga*.

Úlohy.

1. Vytkněme u řek *Volhy*, *Dunaje*, *Dněpra*, *Rýna* a *Labe* a) kam jejich *přímlky* směřují, b) kterými *vysočinami* neb *nížinami* která protéká. — 2. *Vyměřme* přímlky těch řek. — 3. Vytkněme *předél* a) mezi okresem vod vnitrozemských a oběma oumořími, b) mezi oběma oumořími.

§. 77.

Vzduch.

Úloha.

Sáhá-li vzduch nad zemí do výše 100 km, sáhá na naši mapě do výše 100 mapových km = 100,000.000 mm; tyto děleny jmenovatelem měřítka mapy = ? mm.

Evropa jediná z dílů světa jest ~~prostá~~ úpalu svislých paprsků slunečních a zasahujíc do severního pásu studeného jen částí skrovou, náleží témeř všecka pásu mírnému.

Podnebí evropské zmírněno jest nad to ještě zvláštními příčinami, kteréž jsou: 1) Moře vnikajíc do těla evropského četnými zálivy vyrovnává poněkud protivy mezi teplotou letní a zimní i teplotou denní a noční. 2) K západním břehům evropským přítéká ze zálivu neboli *golfu* ($x = ch$) *Mexického*, v horkém pásu ležícího, mocný široký *proud Golfský*, teplejší vodu přivádějící, která i vzduch nad sebou ohřívá; ohřátý ten vzduch pak právě v zimě větrem od jz. vanoucím proudí na souš a způsobuje, že žádný přístav na evropském západě až k mysu *Severnemu* nezamrzá. 3) Obě polovice *Středozemského moře* chráněny jsou nehlubokým průlivem *Gibraltarským* od spodní studené vody okeanské a tak jsou hluboké, že všecka zimní doba nestačí, aby všecku jejich vodní zásobu prochladila. 4) Do Evropy větry okeanské vláhu přinášející zalétají po nížinách snadno až do nitra a způsobují po všech zemích pršky, tak že nikde nepřipouštějí poušti.

Proto má *Europa podnebí nejmírnější* ze všech dílů světa, prosté jak tropických přílišných lijáků a vyprahlých pouští, tak i točnové zimy; nikde na zemi nešíří se prostor s průměrnou roční teplotou pravou mírnou (od 0° — 20°) 36ti stupni šířky jako v Evropě od ostrova *Kréty* k mysu *Kynu*, tak že v jejích nejsevernějších končinách na stráních lesy bují a v údolích rolník pole zorává, kde v téže zeměpisné šíři, v Asii a v Americe, jen lovci a rybáři nuzně se živí.

V Evropě rozeznávají se hlavně *tři teplotné okresy*: 1) *Jižní* Evropa, země to středomořská, jest nejteplejší, má horké, suché léto a mírnou vlhčí zimu; 2) *záp.* Evropa působením moře a zvláště Golfského proudu má mírně teplé léto a mírnou zimu, deště hlavně na podzim, kdy souš se již ochlazuje a páry na ni z moře přilétající se srázejí; 3) *vých.* Evropa s podnebím vnitrozemským má horká léta a studené zimy, deště hlavně v létě, kdy vzduch nejvíce par obsahuje, rozehřátou zemí pak se rozpíná do výše, stoupá a tam se ochlazuje.

Stromoví vždy zelené daří se v Evropě jen v zemích středomořských, lesy působením Golfského proudu (mimo stepní krajiny) na s. až do krajin polárních, ale do té délky jen stromy jehličnaté; z listnatých daří se nejdále na s. dub, to v Nor-

Okresy.

Příroda.
Rostlinstvo.

véžsku ke 63.º s. š. Z obilí daří se kukuřice na s. až k rovnoběžce Pražské (50té), pšenice skoro až k polovému kruhu, žito a ječmen v Norvéžsku až do studeného pásu. Též ovocné stromy prospívají působením Golfského proudu na západě daleko na s., hrušky, jablka a třešně v Norvéžsku jako duby do 63.º s. š. uvnitř Ruska jen k Moskvě; víno na s. za rovnoběžkou Pražskou, v záp. Evropě, kde bývají podzimy vlhké, zejména ve Veliké Britanii, nesáhá ani tak daleko.

V živočišstvu scházejí tropičtí velikáni; ze šelem jen medvěd, vlk a rys žijí ještě v lesnatých krajinách, ale jejich okresy přičiněním četného lidstva valně jsou souženy.

§. 78.

6/3 Lid.

Počet.

Lidí žije v Evropě skoro 350 mill., tedy mnohem více než v Africe (v té nad 200 mill.), ač tato jest 3krát tak rozsáhlá. Obyvatelstvo Evropy žije hlavně v menším dle jihozápadním, v němž hlavně podnebí člověku lépe svědčí než v polovici severovýchodní, mající podnebí v celku méně teplé a více vnitrozemské.

Národnost.

Lidstvo evropské náleží hlavně čeledi *arijské*, a to třem jejím národním *kmenům*, jichž sídla v nejvyšším evropském horstvu, v Alpách, se stýkají: Národové kmene *slovanského* zasahují do Alp od hranic asijských, *germanského* od moří na s. ležících, *romanškého* z krajů jižních a západních. Co do počtu jest Romanů, Germanů a Slovanů asi po 100 mill.

Náboženství.

Náboženství vyznávají tito národy vesměs křestanské, a to valnou většinou Slované *pravoslavné*, Germani *protestantské* a Romani *katolické*; ale katolíků je v Evropě téměř tolik co obojích ostatních křesťanů dohromady.

Vzdělanost.

Vzdělanost v Evropě vznikla nejdříve v Řecku, kamž se dostaly počátky její z Přední Asie a z Egypta, pak šířila se do Italie a z obou těch zemí postupně do Evropy ostatní.

Státy
Položka.

Evropské státy rozděláváme dle polohy: 1) na jižních polouostrovech a) balkánské, mezi nimiž největší jest sultanat Turecký, b) království Italské, c) pyrenejské: království Španělské a království Portugalské; 2) na z. na Veliké Britanii a Irsku království Britské; 3) na s. království Švédské s Norvéžským; 4) na v. carství Ruské; 5) uprostřed mezi nimi, na záp. polovici evropského trupu, císařství Rakouskouherské a

císařství Německé, království: Romanie, Belgie, Hollandsko a Dánsko, a republiky Francie a Švýcarsko.

Největší z evropských států jest *Rusko* zabírající přes půl Evropy (ta km^2 skoro 10 mill.), pak Švédsko s Norvěžskem, pak *Rakouskouhersko* (625 t. km^2). Veličost.

Obyvatelů nejvíce má *Rusko*, nad $\frac{1}{4}$ všech Evropanů (těch *Počet obyvatel* skoro 350 mill.), pak Německo, pak *Rakouskouhersko* (skoro 40 mill.).

Nejlidnatější stát jest *Belgie*, v níž na méně než 30 t. km^2 obývá 6 mill. lidí, průměrně na 1 km^2 nad 200 lidí (v Čechách málo nad 100). Lidnatost.

Země středomořské vůbec.

§. 79.

Ke Středozemskému moři přiléhají hlavně tři veliké jihoevropské polouostrovy, pak ještě částečné Rakouskouhersko a Francie.

Jihoeuropské ty *polouostrovy* podobají se jihoasijským nejen počtem, nýbrž i ještě jinak. Východní, *Balkánský* jako východní asijský (Východní Indie) nejvíce jest rozčleněn, na jihu též zvláštním polouostrovem (Peloponésem) a na všech mořských stranách ostrovy opatřen i nejrozmanitěji horstvem se vypíná; střední polouostrov, *Apenninský*, (jako Přední Indie) též nížinou od nejvyššího pevninského horstva (Alp) jest odloučen; západní, *Pyrenejský*, jako Arabie nejméně jest rozčleněn a vyznačuje se na své vysočině krajinami plošnými. *Půda* polouostrovů těch liší se od ostatní pevniny též tím, že jest hlavně vápencová a částečně dosud sopečně činná.

Podnebí zemí středomořských na s. až k *Pyrenejím*, záp. *Alpám*, *Apenninám*, na vých. pobřeží *Adrijského moře* a jižně od *Balkánu* naleží zemskému pásu skoro horkému neboli subtropickému. Podnebí.

Teplo jest v zemích těch mnohem větší než v Evropě ostatní, takže tam mimo pohorské krajiny zřídka kdy sněží a sníh neostává ležeti; v *Římě* v prostřed zimuí doby teplo bývá jako v Praze v měsíci dubnu. V době letní, kdy sluneční paprsky na jižní díl Sahary svisle dopadají, tam půdu a vzduch velmi zahřívají, proudí vzduch od Středozemského moře do ní na jih, čímž vanou v zemích středomořských větry severní. Ve vzduchu přicházejícím ze s. k j., z pásu chladnějšího do Teplo. Práky.

teplejšího, páry se nesrážejí. Tím bývají v zemích těch léta suchá, vzduch neobyčejně jasný, nebe temněji modré než u nás, a pršivá hlavně na podzim a v zimě, kdy vzduch proudí z krajin jižních; v zimě pak oblaka, bránice rychlému ochlazování země a vzduchu nad ní, zmírňují chlad. *Od z. k v. protivy* mezi letem a zimou přibývá, takže zvláště na polouostrově Balkánském bývají léta horčejší a zimy chladnější než na polouostrovech Apenninském a Pyrenejském.

Příroda.

Příznivé to podnebí způsobuje, že *rostlinstvo* v zemích středomořských valně se liší od rostlinstva Evropy ostatní a zejména že daří se tam stromy vždy zelené. *Oliva* jest tam stromem obyčejným, *bobek*, *myrta* a *cypřiš* jsou hojně, *lesy* jsou namnoze kaštanové, piniové a cypřišové; v nejteplejších končinách i *palmy* se daří. Ze *stromů ovocných* prospívají fíky, pomoranče, citrony a svatojanský chléb, u nás jižním ovocem zvané, pak silná vína. Z *obilí* kukuřice a pšenice, v bahnitých krajinách rýže. Hedvábný *bourec* chová se tam venku na stromech morušových. Pro velký novodobý průmysl však není v zemích těch valně uhlí a železa.

§. 80.

Balkánský polouostrov.

Úlohy.

1. Vytkněme z mapy: krajní rovnoběžky a poledníky, ostrovy a přilehlující části mořské. 2. Výška vypouklé hory Šara (3050 m) na naší mapě by byla = 3,0500.000 mm: jmenovatelem meřítka mapy = ? mm. (Viz Vorovkovou čítanku I. čl. 79 „Polouostrov Balkánský“, str. 181.) [Výkr. 16.]

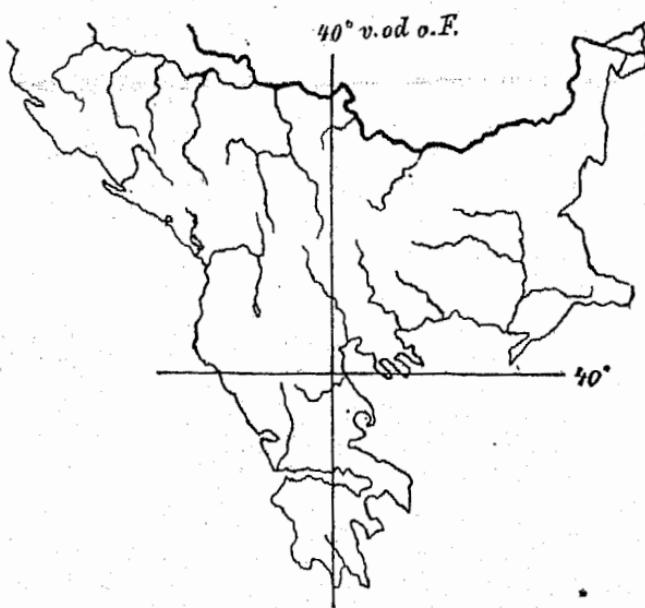
Balkánský polouostrov rozkládá se na jih od dolního toku ř. *Dunaje* a její pobočky *Sávy*, téměř od rovnoběžky 45., prostřední mezi sev. točnou a rovníkem, a zabírá $\frac{1}{22}$ Evropy (ta téměř 10 mill. km²).

Pádn.

Šar
3050 m.

Půda polouostrova Balkánského pue se téměř všecka horami, z nichž zvláště vznikají *tři pásmá* s břehy mořskými téměř rovnoběžná, která se sbíhají u prostřed polouostrova od sz. j. a v. tam, kde největší horská skupina *Šar Dag* (= Šar hora) 3 km nad hladinou mořskou vrcholí. K pohořím tém ostatní hory na díle pohořími, na díle jednotlivě se druží, že polouostrov Balkánský do výšky tak rozmanitě se pne, jako rozmanitě se rozčleňuje do šíře a délky, neboli co do rozlohy vodorovné.

Od sz. běží k Šaru *Dynarské Alpy* s několika pásmi rovnoběžnými, z nichž nejzápadnější vyčnívají jen přetržitě jako ostrovy a polouostrovy z Adriatského moře; jsou to hory složivem svým vápencové jako většinou hory polouostrova Balkánského, namnoze ostrohřbeté a roklemi rozervané neboli vápencové hory *krasové*; v Černé Hoře dostupují výše téměř velehoršské. Z nich stékají vody na z. jen malými řekami, z nichž největší jsou *Neretva* a *Drin*, vznikající na úpatí Šara

Výkres 14. Vodopisná mapka polouostrova Balkánského.

ze dvou pramených řek; na s. stékají pobočky sávské *Una*, *Vrbas*, *Bosna* a *Drina* a dunajská pobočka *Morava*. Hřbet Dynarských Alp činí rozhraní mezi podnebím jihoevropským, v němž na pobřeží mořském jižní ovoce a stromy vždy zelené se daří, a mezi podnebím vnitrozemským s lesy bukovými a jiným stromovím jen v létě zeleným.

Od Šara na j. postupuje, skoro uprostřed mezi oběma mořskými břehy, pohoří *Pindos* s četnými pobočnými horami po obou stranách. Z nich vyniká pod 40° s. š. *Olymp* (u starých

Řeků „sídlo olympských bohů“) vrcholem ve výši 3000 m v létě sněhu prostým. Od Šara na v. Balkánské horstvo skoro uprostřed mezi břehem mořským a Dunajem. Spojité pohoří Balkán, od něhož celý polouostrov jest nazván, počíná se až za údolím dunajské pobočky *Iskera*, nestrmí do výše velehoršké, ale hřbetem vysokým, přes nějž vedou přesmyky skoro 1500 m vysoké a na jih příkré, jest výtečným rozhraním mezi vodstvem dunajským a egejským, jakož bývalo i rozhraním mezi národy, kteří s těch stran proti sobě vedli válku. S Balkánem spojena jest plošnou výšinou velehora *Ryl* a pohoří na jv., odbočující, mezi nimiž vody sbírají řeky *Marica*, *Struma* a *Vardar*. Ten přítéká od Šara a ústí do zálivu *Soluňského*, který zalévá se mezi trup polouostrovný a členitý polouostrov Chalkidický, dlani s třemi prsty podobný. Balkán jest spolu rozhraním *podnebným* jako Dynarské Alpy.

Balkánský polouostrov jest vodstvem hojně opatřen, a to jak pro svou členitost vodorovnou mořem, tak pro svou členitost kolmou vodstvem suchozemským, ale řekami, vyjma pohraniční Dunaj, jen menšími. Vzduch vane v severních krajinách v zimě chladnější než v severních krajinách ostatních dvou polouostrovů jihoevropských, protože Balkánský polouostrov není na sv. chráněn horami od chladných větrů z níziny Ruské vanoucích; v jižnějších krajinách jest rozdíl mezi létem a zimou větší než na oněch dvou polouostrovech. [V. §. 79.]

Lid polouostrova Balkánského, vyjma méně četné *Turky*, *Israely*, *Armény* a cikány po zemích rozptýlené, jsou Řekové, usedlí od pradávna hlavně na j. a Albánci od Pinda a Šara na z. Od severu přistěhovali se v první době středověku Slované a bydlí od z. na v.: *Chorvati*, *Srbové* a *Bulhaři*. Všickni tito Ariové vyjma katolické Chorvaty vyznávají víru *východní křesťanskou*, jen některí přijali od Turků víru *mohamedánskou*. Dle národní nazývá se polouostrov Balkánský druhdy též Řeckým nebo *Slovanským*.

Ještě na počátku tohoto století celý Balkánský polouostrov náležel, kromě Adriatského pobřeží k Rakousku připadlého, sultanatu Tureckému; ale nyní osvobozeny jsou od tohoto panství úplně království Řecké a Srbské a knížetství Černohorské; dle jména trvají ještě v podřízenosti země *Bosna* a *Hercegovina*, Rakouskouherskem spravované, a knížetství Bulharské s *Východní Rumelií*.

Balkán.

Vodstvo.

Vzduch.

Lid.

Národotv.

Náboženstv.

Státy.

13/ *Jednotlivé státy balkánské.*

§. 81.

[O zemích rakouských jakož i o Bosně a Hercegovině v zeměpisu Rakouskouherském.]

Turecký sultánát. Turecku nálezejí hlavně země jihovýchodní, k Asii obrácené: Rumelie, Makedonie, Albanie a některé ostrovy.

Rumelie, (Ruin-ili, starověká Thrakie) jako polouostrov mezi mořem Černým, Marmarským a Egejským, a Makedonie, dale podél Egejského moře až k Olympu, mají léta tak horká, že plodí i bavlnu a tabák; od Makedonie na z. Albanie (ve starověku na jihu *Epirus*, severněji *Illyrie*), země na souši ohrazená se tří stran vysokými horami, na moři mělčinami a úskalími tak, že obyvatelé, romanští *Albanci* (Škipetari neboli *Arnauti*), rádi na ohrazenost své země spoléhajíce chovají se vzdorovitě.

Z ostrovů (mimo některé menší) největší, hornatá Kréta, (8 t. km²), tvarem i polohou asijskému ostrovu Javě podobná, ale málo úrodná.

Hl. m. Cařihrad ** (řecky *Konstantinopolis*, tur. *Istambul*, st. *Byzanc*), v překrásné krajině, kde úzký průliv Cařihradský v moře Marmarské vebíhá, a kde křížuje se cesta z Asie do Evropy s cestou dvě moře spojující, téměř s 1 mill. obyv. národností všech na polouostrově obývajících. Podlouhlý chobot z průlivu na z. do země vnikající, Zlatý roh, naleží ku přístavům na veškeré zemi nejlepším. Od něho na s. předměstí Pera a Galata, hlavně křesťany obydlená, na jih na sedmi palorčích vlastní m. I stamb u l, na trojstranném výběžku zemském mezi Zlatým rohem, mořem Marmarským a průlivem; na nejvýchodnějším cípu stojí *Serail*, rozsáhlý to palác sultánů se zahradami, proti ostatnímu městu zdi ohrazený. Serailu na blízku stojí *Vysoká Porta* a nejkrásnější mešita (chrám mohamedánský), dříve křesťanský kostel sv. Moudrosti. [Vorovkova čítanka I. čl. 80. „Cařihrad“, str. 184.] U průlivu Dardanelského Gallipoli, zámožné obchodem.

Uvnitř země, kde ř. *Marice* veliké dvě pobočky pije a kde se křížuje cesta vedoucí z Cařihradu do Sofie, Niše a Bělehradu s cestou od *Slivnu* k moři Egejskému, Adrianopol *, pro obchod výhodně položené, po Cařihradě nejprůmyslnější město v Turecku.

Kde severní břeh Egejského moře s břchem západním se sbíhá a polouo. Chalkidický s pevninou záliv Soluňský tvoří, stojí přístavné město Soluň *; od něho běží nejlepší cesta od moře Egejského na s. podél ř. *Vardaru* k ř. Moravě (průsmykem jen 600 m nad hladinou moře vyvýšeným) až ku vtoku *Sávy* do *Dunaje* a na z. nejkratší cesta ku průlivu Otrantskému, pročež jest město Soluň pro obchod po Cařihradě na Balkánském polouostrově nejlépe položeno; (Sv. Cyril a

Methoděj). — Na sv., nedaleko řeky *Strumy*, *Seres*, soustředuje obchod s *bavlnou*. — Na lesnatém *Athose* [A] (n. *Svaté Hoře*) 20 řeckých klášterů, poustevny a kapličky.

Skadar. V Albanii hl. m. *Skadar* blízko jezera *Skadarského*.

Bulharsko. *Knížetství Bulharské*, sultani poplatné, zabírá sev. svah Balkánu a přiléhající k ní plošnou výšinu až k Dunaji, pak Tureckou zemi *Východní* (vlastně severní) *Rumelii*, od Balkánu na j., kterou kníže spravuje. V obou zemích *národ Bulharský*.

Varna. Varna má z měst při moři Černém *přístav* nejlepší; na z. pevnost *Šumen* hledá průsmyky východního Balkánu. — Na břehu dunajském *Rušecu*, po hl. m. největší m. bulharské; *zeleznice* z něho do Varny běží skracuje vodní cestu od Dunaje do Cařihradu. — U dunajské pobočky *Jetra*, na sev. svahu středního *Balkánu* *Trnovo*, v krásné krajině.

Hl. m. *27.000.* U ř. *Iskera*, na krasové vysoké rovině, *Sofia* hl. m. knížetství Bulharského, v něm bulharský kníže s vládou sídlí a sněm zasedá. V Sofii se křížují schůdné *cesty*, vedoucí přes rozsáhlé hory tamější z Cařihradu do Bělehradu a z Makedonie k dolnímu Dunaji.

Plovdiv. Ve Vých. Rumelii, v širokém údolí *Marickém*, *Plovdiv* (Filippopol), u nejkratší cesty, která z Cařihradu údolími a přesmyky vede do Sofie a Bělehradu.

Srbsko. *Krdlovství Srbské* [hranice z mapy!], země skoro jako Čechy, veliká, hlavně hornatá, na horách s lesy bukovými a dubovými, v nichž se stáda vepřového dobytka vypásají bukvicemi a žaludy, v údolích úrodná, zvláště v údolích ř. Moravy (spojené, Srbské i Bulharské i pobočky *Ibar* řečené) a v rovině *Mačevě* při ústí *Driny* do Sávy.

Města. Při ústí ř. Sávy do Dunaje, naproti rakouskému *Zemlinu*, hlavní a sídelní město Bělehrad [B], největší a nejdůležitější město srbské pro obchod domácí i zahraniční; má proslavenou pevnost na vysoké skále. *Kragujevac.* Ve prostřed země Kragujevac; v údolí ř. Nišavy, kterým od Bělehradu jde nejkratší cesta (zeleznice) do Cařihradu, Niš. Od Šara na s. *Kosovo pole* nešťastnou bitvou s Turky pověstné, na něm ř. Ibar se pramení

Černá Hora. *Knížetství Černohorské* v Černých horách málo úrodných, bojovnými Srby obydlených.

U moře mezi rakouskou *Dalmacií* a tureckou *Albanii* přístavní m. Olguň; na s. v údolí horském ves Cetyň, v ní v opevněném klášteře kníže sídlí. — Na v. Podgorica největší místo.

Řecko. *Krdlovství Řecké*, větší než Srbsko s Černou Horou, má půdu prostoupenou skoro vesměs krasovými horami, namnoze lesů zbavenými, vzduch často krásně jasný, ale tím také málo vláhy skýtající. Proto jest země řecká kromě kotliny *Thessalie* na j. od *Olymпа* rozložené a krom ostrovů málo úrodná, ale hojným rozčleněním s výbornými přístavy velmi výhodná pro obchod, v němž Řeckově slynou od starého věku.

Olguň.
Cetyň.
Podgorica
4000.

23/3

Četné ostrovy Řecké liší se v *Jonské*, v moři Jonském, pak v moři Egejském *Kyklady* (= v kruh shluklé) a *Sporady* (= rozptýlené).

Země na pevnině dělí se v Řecko *severní*, hlavně *Thessalii*, Řecko *střední* neboli *Hellas*, a Řecko *jížní* neboli *Peloponnes*.

a) V *Thessalii* Larisa uprostřed úrodné kotliny u ř. *Peneia*.
 b) V *Helladě*, která na s. dvěma zálivy menšími od Thessalie a na j. dvěma většími od Peloponésu jest oddělena, na jv. cípu nebo-li na *polouostrově Attice* Athény ** [A], nedaleko moře, hl. a největší město všeho království; utrpělo velice i témař všecko zhořeno jest od *Turků* ve válce za svobodu, vznáhá se od času, co sproštěno jest tvrdého tureckého panství; dosud ozdobeno jest zříceninami starověkých krásných chrámů (Diova, Theseova a j.). [Vorovkova čítanka I. čl. 81. „Akropolis“ str. 187.] Naproti ostrovu *Salamině* přístavné Athénám město *Piraios*. U průlivu *Lepantského*, jenž záliv Korintský spojuje s Patraským Lepantem, (st. Naupaktos).

Města.
Larisa

Athény.

Piraios
20.000.
Lepanto.

c) Peloponnesos (*Morea*), nejjížnější pevninský člen polouostrova Balkánského, s ostatní pevninou spojen jest úzkou šíji *Korintskou*, ostatně oddělen podlouhlým zálivem *Korintským* a čtyrhranným *Aiginským*; rozčleňuje se ještě jinými třemi zálivy ve čtyři *polouostrovy*.

Největší město *Patras*, u zálivu Patraského, vyváží sušené hrozny neboli hrozinky; ostatní města jsou malá; od středního *Euroty* na z. Nová Sparta, u ní zříceniny starověké *Sparty*; u východního břehu, na ostrůvku, *Malvasia*, u něho výborné víno (malvas); *Korinthos* [K], má přístavy u obou moří přilehlých k šíji *Korintské*, která teď se prokopává; na j. *Nauplia* u zálivu po ní nazvaného.

Patras
40.000.

N. Sparta.
Malvasia.
Korinthos.

Nauplia.
I. Jonské.

d) *Ostrovy Jonské* jsouce lépe než pevnina zavlažované plodí zvláště víno, jížní ovoce a olivový olej; *Korfu* (st. *Kerkýra*), hl. m. *Korfu*, stojíc nedaleko průlivu *Otrantského*, brány to do moře *Adriatského*, vede čilý obchod. Na jv. o. *Leukas*, *Ithaka* (*Thiaki*), [Odyseem proslavená], *Kefallenia*, největší jonský ostrov a *Zakynthos* (*Zante*), nejúrodnější jonský ostrov, který sluje „květinou východní.“ Mezi *Peloponnesem* a *Kréou Kythéra* (*Cerigo*).

II. Egejské.

Kyklady. Od Kréty na s. (o 2") *Thera* (*Santorin*); u něho zemětřesení vyzdvihlo z moře nový ostrůvek. — Na s. *Naxos*, z Kyklad největší. — Na z. *Paros*; lomy mramorové, ve starém věku nejlepší, již jsou vyčerpány. — Na s. *Délos*, malý ostrůvek, dle báje rodiště *Apollinova*; na něm dosud zříceniny nádherného Apollinova chrámu. — Na z. o. *Syra*, na něm *Hermípolis*, největší obchodní město kykladské.

Euboia.

Na sz. *Euboia*, dlouhý a největší řecký ostrov, od pevniny jen úzkým průlivem oddělený. U mostu přes *Euripos* vystavěného m. *Chalkis*.

Chalkis.

Sev. *Sporady*.

Na s. severní *Sporady* jako *Euboia* málo zalidněné.

2/9 v. b.

§. 82.

Appenninský polouostrov.

Úlohy.

Z mapy: a) Hranice francouzské, švýcarské a rakouské. b) Krajní rovnoběžky a poledníky, pak přilehlá moře z mapy.

Appenninský polouostrov neboli Italie, střední a nejmenší ze tří velkých jihoevropských, vybíhá na jv. štíhlý, rozčleňuje se jen na j. ve dva polouostrovy; i s ostrovy *Sicilií*, *Sardinii* a *Korsikou* jen za půl Pyrenejského polouostrova veliký.

Přehr.

Půda italská jest na s. širou nízkou *rovinou*, která nazvána jest *Padská* dle ř. *Pada*, jenž ji protéká od z. na v. Nížina ta ohrazena jest na s. a z. velehorskými *Alpami*, na j. pohořím *Apenninským*. Apenniny odbočují od Záp. Alp a postupují jako souvislé pohoří středohorské podél mořského břehu, pak středem polouostrova, strmí uprostřed své délky velehorskými *Abruzzemi*, z nichž nejvyšší apenninská hora *Gran Sasso* (= veliký kámen) jen o 100 m užší než řecký Olymp (ten 3000 m) vrcholí, pak šíří a svažují se Apenniny na jv. a j. V Sicilii vystupuje pokračování Apennina a osamělá sopečná homole *Etna* 3300 m vysoká, nejvyšší ostrovní hora v Evropě.

*Gran.
Sasso
2900 m.*

Vodstvo.

Kromě Padské roviny není prostoru pro větší řeky; jezer je několik krásných říčných v Padské rovině a několik menších ples na záp. úpatí Apennin.

Podnebí.

Podnebí liší se Apenninami v *subtropické* na j. a *vnitrozemské* na s.

Italie velmi jest *zalidněna*, majíc obyvatelů (30 mill.) dvakrát kolik Balkánský, téměř o $\frac{1}{2}$ větší.

Lid.

Obyvatelé jsou vesměs *Italiani* neboli *Vlaši*, kmene *romanškého*, potomci starověkých Římanů, ke kterým Langobardi a jiní menší národnové němečtí ve středním věku se přimíšili. Obyvatelé Italie vyznávají víru *katolickou* a sjednoceni jsou v *království Italštém*.

Průmysl
a obchod.

Ve středověku Italie předčila průmyslem nad země sousední, i byla první evropskou zemí *obchodní*; od času však, co odkryta jest cesta do Ameriky, pak okolo mysu *Dobré naděje* do *Východní Indie*, evropské země, při širém Atlantském oceáně ležící, předčily nad Italii. Nyní, co *průplav Suezský* loděm evropským, zvláště pak jihoevropským, skrtil cestu do veleúrodných zemí Východoindických, italský obchod opět se vzmáhá. Novodobý *továrníký průmysl* však, nemaje v zemi valně uhlí a železa, nerozvíjí se tak jako

v zemích zaalpských. V sochařství, malířství a hudbě, vůbec v krasoumách jsou Italiani ode dívna výteční.

Italie dělí se v Itálii *severní, střední, jižní a ostrovy.*

Fzadlant.

Rozdělení.

Jednotlivé části Italie.

S. 83.

A. Severní Itálie.

A. Země.

Severní Itálie od Apennin na s. obsahuje rovinu *Padskou* a příslušné svahy okolních horstev s některými údolími.

Padská rovina byla ještě na počátku doby diluvialní pokryta mořem, z něhož zbyla jen některá jezera, i šíří se dosud znenáhla na v. k moři nánosy řek, ze kterých vznikají ostrůvky, ty pak časem se spojujíce ohrazují mělká pobřežní jezírka neboli laguny; ovlažena jest hlavně ř. *Padem* a jeho četnými pobočkami, z nichž alpské, s věčnosněžných hor stěkajíce a některá krásná jezera napájejíce jsou mocnější a mají stálejší vodu než řeky apenninské. Kromě Pada ovlažuje rovinu *Adiže* a jiné menší řeky i četné průplavy a strouhy; umělé pak *hráze* brání mocnému Padu rozlévat se a bařiny tvořiti. Tím, a že hradbou *alpskou* chráněna jest od chladnejších větrů severních, Padská rovina velmi jest úrodná. Na ní o moruších nebo jilmech vine se réva, v ní se rodí kukurice a jiného obilí, vína, ovoce i jiných rostlinných plodin tolik, že sluje *europskou zahradou*.

Proto hlavně v Severní Itálii obývá téměř polovice obyvatelů všechno Italští království; v ní jsou četná města, vy stavěná již ve věku středním, kdy země ta zvláště prospívala průmyslem a obchodem, jenž skrze ní se vedl mezi Italií ostatní a po moři mezi zeměmi východními s jedné a s Evropou zaalpskou se strany druhé. Severní Itálie dělí se v krajiny: od ř. Pada na s. *Benátsko* a *Lombardie*, oddělené (ci = či) *Minciem* z alpského jezera *Gardy* vytékajícím, horní poříčí Padské neboli *Piemont* a j.

Lid.

V Benátsku: Benátky ** hl. m. bývalé republiky Benátské, vy-
stavěny jsou na (117) písčitých ostrůvcích mořských mezi *lagunami*.
Ulice jsou jen částečně suché, většinou průplavy, kterými lodky (gondoly) projíždějí (místo povozů); největší průplav (*Canal grande*) vine se městem jako hlavní ulice podoben jsa písmenu S. Hlavní náměstí (sv. Marka) ozdobeno je překrásným chrámem sv. Marka, palácem dožovým a j. pěknými budovami. Od rušivých vln mořských chrání město i okolí zděná hradba (*murazzi*), jež na j. po břehu se táhne až k ústí

Benátsko.
Benátky.

Padua. adižskému. — Na z. Padua, s krásným kostelem a hrobkou sv. Antonína; *Mantua.* Mantua, výborná pevnost uprostřed vod a bařin řeky *Mincia*. Mezi horami a rovinou, na konci dlouhého údolí ř. Adiže pro obchod výhodně položená pevnost *Verona** (veliké starořímské divadlo).

2. Lombard-sko. V *Lombardsku*: U z. cípu blankytuňeho jezera (c = k) Comského *Como*. — Na jih, v rovině Padské, kde cesty s průsmyků alpských se sbíhají, *Milán*** (it. *Milano*, něm. *Mailand*) hl. m. bývalého království Lombardského ($\frac{1}{3}$ mill. obyv.); město od starodávna bohaté průmyslem a obchodem, krásně vystavěné; zvláště ozdobou mu. je skvostný dóm, z bílého mramoru přesně gotickým slohem vystavěný (na něm 4 $\frac{1}{2}$ tisice soch.) — U *Ticina*, jenž přítéká z dlouhého alpského jezera (madžore) *Maggiore*, *Pavia*, bývalé hl. m. králu *Langobardských*.

3. Piemont. V *Piemont*: *Turin*** (st. *Augusta Taurinorum*) nedaleko ohebu Padského, kde cesty z *Francie* se sbíhají s jedinou železnici probíhající tunelem (mořsenýským) *Mont-Ceniským* skrz Alpy. V alpském údolí řeky *Dory Balteje*, *Aosta*, kde rozchází se cesta do alpských údolí na oba přesmyky *Velikého* a *Malého Bernharda*, mezi kterými vypíná se peň velehoru *Montblanca*. — Dlouhé jezero (*Madžore*) *Maggiore* půvabno jest ostrůvky.

4. Ligurie. *Ligurie* zdvívá se od zálivu *Janovského* až ke hřebenu severního Apennina, jenž postupuje až k prameni *tiberskému*. Země je zvláště na pobřeží zálivu *Janovského*, *Riviera* řečeném, od sev. větrů Apenninami chráněna. V sev. koutě zálivu, na jih od pohodlného přesmyku apenninského, *Janov*** (st. *Genua*), na stupňovině pobřežní malebně vystavěný, že z evropských měst krásnou polohou nad něj jen *Caříhrad* a *Neapol* předčí a jen *Lissabon* mu se rovná; ve středověku bylo hl. m. republiky, obchodem do orientu velebohaté i velmocné; z času toho honosí se nádhernými paláci (pročez „la superba“ sluje). V Apennině nedaleko moře (K=C) *Carrara*, s velkými lomy nejpěknějšího bílého mramoru „karrarského“, z něhož vytěsávají sochy a jiná plastická díla umělecká.

Bologna. V ostatních krajinách největší m. u železnice, od Milána na jv. přímo běžící, (gn = ň) *Bologna*** s nejstarší univerzitou evropskou.

B. Střední Italie.

Ji po délce prostupují *Apenniny*, hlavním hřbetem blíže moře *Adriatského*, tak že na jeho záp., teplejší straně obšírnější krajiny ostávají, v nichž také větší řeky *Arno* a *Tiber* se vyvijejí. Řeka Tiber dělí zemi *Toskanu* (st. Etrurii), zvláště v poříčí Arna na olivové háje úrodnou, od bezlesé roviny (kampaňa) *Campagna* řečené. V této říčky s vrchů Volských stěkající se plouzí, rozlévají a tvoří bařiny, (italsky) *maremny* řečené, ze kterých za letního vedra nezdravé výparы vystupují.

Livorno. V *Toskaně*: Od ústí *Arna* j. *Livorno**, s dvěma přístavy. U *Arna*:

*Pisa.**Florence.*

nedaleko ústí, Pisa, město obchodem zámožné; na náměstí šikmo stavěná věž; uprostřed jeho toku Florencie ** (Firenze, něm. Florenz), vkusně a nádherně vystavěná, pročež sluje „la bella“ (= krásná); její název jest spisovným jazykem italským. Florencie ozdobena jest památkami od umomilovných knížat [ce = če] Medicejských; nejkrásnější kostel, San Lorenzo, jest chloubou i samé bohaté a krásné Florencie. K Toskaně se druží o. Elba s železnými doly.

*Elba.**Rím
300.000.*

V Campagni, u ř. Tibera, témeř uprostřed západního pobřeží italského, stojí Rím ** (lat. Roma), město království italského hlavní a sídelní, i papežské sídelní, po Neapoli a Miláně v Italii největší (300.000 ob.), vele Památnou jsouc dějinami všech tří věků, sluje „věčným“ i „jediným“. Ve starém věku hlavně na levém břehu tiberském na sedmi pahorcích (jako i Cařihrad), nyní však na obou březích vystavěné. Na pravém břehu na návrší chrám Svatopetrský, největší v Rímě (mezi 400 kostely) a na veškeré zemi. — Papežský palác Vatikán obsahuje 10.000 pokojů, náleží k největším budovám na veškeré zemi. Andělský hrad (hrobka Hadriána). Na levém břehu památky starověké: Forum romanum, nyní dobyté trh; vysoký Trajanský sloup; spustlé divadlo Koloseum pojalo jindy 100.000 diváků; ozdobné vítězné brány tří císařů starořímských a j.; tam stojí papežův farní chrám Lateran. [Vorovkova čitanka I. čl. 82. „Rím“ str. 189. a čl. 83. „Římské katakomby“ str. 192].

Na sz. (C = Č) Civita (ech = kk) Vecchia, (= město staré) přístavné město na břehu chudopřístavném.

*Civita
Vecchia.
Ancona.*

Od Apennin na v. pevnost Ancona (n. Jaký) má nejlépeši přístav na břehu chudopřístavném. San Marino, malá horalská republika, pod ochranou krále italského. Hl. m. San Marino na strmém návrší.

San Marino.

C. Jižní Italie.

C. země.

Jižní Italie, dobrá to třetina polouostrova Apenninského, slula království Neapolské, se Sicilií dohromady královstvím obou Sicilií. V ní předčí Kampanie v rovině své, popelem ze sopky Vesuva zmrvěné, neobyčejnou úrodností. Dva polouostrůvky do moře Tyrrhenského vybíhající tvorí překrásný záliv Neapolský. Proti jižnějšímu ostrůvku Kapri, proti severnějšímu (chi = ki) Ischia, z něhož rozkošná vyhlídka do zálivu a na Vesuv se otvírá. Z polouostrovů, v něž jižní Italie se rozbíhá, sluje jižní Kalabrie, jv. Apulie.

V sev. úhlu zálivu Neapolského, blíže poledníku 32. (jako Praha), Neapol ** (recky Neapolis = nové město), největší italské město ($\frac{1}{2}$ mill. obyv.) a hl. m. bývalého království Neapolského; leží v krajině tak velepišťavné, že o něm Italiani nadšeně praví: „Veder Napoli e poi morir!“ (viděti Neapol a pak zemřtí). Museum neapolské chová drahocenné starožitnosti starořímské, vykopané ze zasutých (r. 79 po Kr.) měst Pompejí a Herkulana. — Salerno u zálivu, jenž po něm sluje.

*Neapol
500.000.*

D. Ostrovy.

Z ostrovů italských největší, *Sicilia* (království), oddělená od polouostrova jen úzkým *průlivem Messinským*, podobá se *trojúhelníku* (st. Trinakria). Náležejíc k nejjižnějším a tím i k nejteplejším částem Evropy rodí i bavlnu a palmy, vůbec užitečných plodin hojně, ač ne tolik jako ve starém věku, kde slula obilní komorou italskou.

Palermo
250.000.

Messina.

Catania.

Siracusa.

Lipary.

Egady.

Na sev. břehu *Palermo* **, krásně stavěné, největší a hl. m. sicilské; *Messina* **, naproti pevnině; uprostřed východního břehu, na úpatí sopečné *Etny*, *Catania* ** v krajině veleúrodné, v níž i palmy a cukrová třtina se daří. — Jižněji *Siracusa*, vedle sřícenin řeckých *Syrakus*, které bývaly městem na Sicilii největším a nejmocnějším.

V moři Tyrrhenském, od východního cípu sicilského na s., sopečné ostrovy *Liparské*, dle největšího z nich (*Lipari*) nazvané; od záp. cípu na z. ostrovy *Egadské*.

Ostrov *Sardinie*, o málo menší, velmi hornatý, nevalně jest úrodný, řídce obydlený.

Ostrov *Korsika* náleží Francii, souostroví *Maltanské* Britské i jest mu uprostřed mezi západní a východní polovicí moře Středozemského výbornou *stanicí* pro lodi obchodní i válečné.

§. 84.

Pyrenejský polouostrov.

Úlohy.
Položka a
podoba

Krajní rovnoběžky a poledníky, pak části mořské a ostrovy z mapy. Ze všech evropských polouostrovů jest Pyrenejský nejjižnější, mys *Tarifa* nejzápadnější a mys *Roca Africe* nejbližší, ježto pak rozčleňuje se z nich nejméně a vypíná se jednotvárnými vysočinami nejvíce, jest *Africe* i *nejjpodobnější*.

Půda.

Půda pyrenejská rozkládá se hlavně rozsáhlou plošnou *vysocinou*, která na sv. oddělena jest nízkou *rovinou Eberskou* od velehorských *Pyrenejí* a na j. *nížinou Andaluskou* od velehorské *Sierry Nevady* (= horstva sněžného).

Pyreneje.

Pyreneje postupují *pohořím* od kouta zálivu *Biskajského* na v. až k moři *Středozemskému*. Hřbet, průměrně (2300 m) vyšší než hory Alpské, neprohýbá se *přesmyky*, pročež jen na obou jeho koncích železnice do trupu evropského vedou. Některé hory ční nad sněhovou čáru (3000 m), *nejvyšší* horská skupina *Maladetta* ční u prostřed o 100 m výše než *Etna* (ta 3300 m).

Eberská rovina.

Nízká rovina *Eberská* ovlažena jest *Ebrem* a jeho po-

bočkami; ostatně ohrazena jsou i na pobřeží středomořském, horami, které jí odnímají pršky, ostává částečně suchopárnou.

Střední vysočinu obrubují okrajné hory: na sev. kraji příkré, nepřístupné a částečně velehorské h. *Kantaberské*, na v. s Pyrenejemi spojené, a *Asturské*, jež se na z. rozvíhají a níží ve vrchovinu *Galickou*, z níž ř. (nh = ň) *Minho* vytéká. Na sv. málo vyvýšený okraj sluje pohoří *Iberské*, na j. *Sierra Moréna* s příkrým svahem do nížiny Andaluské. Plošné nátro vysočiny průměrně asi 700 m vysoké, svažující se znenáhla na z., rozděleno jest rozhořím *Kastilským* v severní rovinu vyšší, kterou *Duero* protéká, a jižní rovinu nižší, kterou protékají (j = ch) *Tajo* a *Quadiana*. Na v. střední vysočina svažuje se v pobřežní roviny (ci = si) *Valencijskou* a *Murcijskou*.

Střední vysočina.

Nížinu Andaluskou zavlažuje ř. *Quadalquivir*.

Andaluská nížina.

Sierra Nevada.

Na *vysočině Nevadské*, na v. spojené se střední vysočinou, strná velehory, *Sierra Nevada* zvané, hřbetem kratším, ale vyšším než samy Pyreneje, z něho vrcholí (c = s) *Mula-hacen* o 100 m výše než *Maladetta* (o 200 m výše než *Etna*) jsa nejvyšší horou polouostrova Pyrenejského.

Řeky *Quadalquivir* a *Ebro*, z velehor věčnosněžných přítoky přibírajíce, mají vodu stálou i pro obchodní lodi i pro průmyslové dílny. Ostatní řeky však, tekouce planinami namnoze suchými a bezdeštnými, sesýchají se v létě a rozvodňují jen za větších dešťů; z té příčiny a že s vysočinou stékají namnoze peřejemi, jsou pro plavbu nedůležity.

řeky.

Podnebí polouostrova pyrenejského různí se v přímořské a vnitrozemské: 1. V krajinách pobřežních způsobuje vlhký vzduch okeanský, pokud volně do nich zalétá, podnebí přímořské, mírné, v němž daří se výborně rostlinné plodiny středoevropské. 2. Na vysočiny, částečně i na rovinu *Eberskou* vzduch, v krajních horách vlhka pozbyv, dochází suchý, tak že planiny Kastilské ostávají bez lesů, stepí namnoze suchopárnou, kde roste tráva *esparto* zvaná, z níž se pletou pěkné koberce, neb pastvinou, na níž se pase několik mil. jemnorouncích ovcí, zvaných *merinos*.

Podnebí.

Na Pyrenejském polouostrově žije obyvatelů mnohem méně než v Italií, ač tato jest mnohem menší, zvláště na vysočinách mnohem méně než v krajinách přímořských. Ve středověku žilo tam obyvatelů téměř dvakrát tolik jako nyní. Ná-

Lid.

rodností jsou hlavně Španělové a Portugaleci, potomci to Iberů pořímanělých k nimž přimísili se Visigothi a Svevi; jazyky jejich od sebe málo odchylné vyvinuly se z latiny. V Pyrenejích obývají Francouzové a Baskové, tito potomci Iberů nepořímanělých; *viry* jsou skoro všickni katolické.

Na Pyrenejském polouostrově dobývají *rtuti*, olova a mědi, pak *soli*, vůbec plodin nerostných mnoho; z *rostlinných* plodin Pyrenejský polouo. vydává *ovoce jižního* i stolového, vína, oleje, tabáku a rýže nejvíce, též korku z kůry korkového dubu.

b) *Průmysl*. Průmyslu jest nejvíce v *Baskických krajích* a na břehu severovýchodním, ale celkem je mnohem slabší, než by ho země tak šťastně nadaná mohla provozovati.

c) *Obchod*. *Obchod* je málo čilý, ač má na snadě moře s výbornými *přístavy a osady*.

Vzdělání. Vzdělání jest na Pyrenejském polouostrově menší než v Evropě střední, i menší, než bývalo ve středověku; zvláště *obecné školy* jsou tam zanedbány.

Zřízení. Republika Andorra jest pod ochranou Francie.

§. 85.

Království Španělské.

Království Španělské zabírá $\frac{4}{5}$ polouostrova a rozděleno jest v země, které bývaly zvláštními královstvími, až všecky spojily se v království Španělské. Dle polohy Španělsko liší se v země na severním pobřeží, na vnitřní vysočině, jižně od ní, východně od ní a na ostrovy.

I. *Severní pobřeží*, svah to sev. okrajiných hor, jest země horská, kde místo vína těží mošt, a v níž jsou jen menší města. V drsné zemi té udrželi se ve středověku křesťané proti mohamedánským Arabům a Maurům samostatně i žije tam dosud lid pracovitý a skromný. V koutě zálivu Biskajského tři země *Basků*, z nichž *Biskaja* zálivu dala jméno, dále na z. země *Asturie* a *Galicie*.

La Coruña. La (C = K) Coruña má nejlepší španělský přístav válečný. — Na j. Santiago (= Sv. Jakub) di (I = J) Compostella uvnitř země, nejslavnější poutnické místo španělské, u hrobu apoštola sv. Jakuba mladšího.

2. *Vnitřní vysočina*. Na vnitřní vysočině španělské nejdůležitější jsou země: Stará a Nová Kastilie. V nich hlavně žijí praví Španělé, bodří, ale pyšní a námahavé práce se štitící, páruživí milov-

níci zápasů s býky, pro něž si vystavěli četná divadla. Jejich nářečí je spisovným jazykem španělským.

Hl. m. (madrid) Madrid ** u malé říčky, která za vedra letního vysýchá, skoro ve středu polouostrova Pyrenejského, v suchopárné rovině. Na úpatí Kantaberských hor Leon, hl. m. bývalého království Leonského. U řeky Taja, na severním úpatí hor Toledských: Toledo; (j = ch) Aranjuez, letní sídlo královské. Na severní patě morenské Almaden (= báň), vzácné báňe rtuťové.

Jižní země, a to *Andalusie* a *Granada*.

Andalusie (t. j. země *vandalská*) v nízké rovině své rodí *tabák*, *obilí*, jižní *ovoce* i olivu.

Granada jeví na jižním břehu podnebí téměř africké, na vrcholech horských věčný sníh, v krajinách nižších svěží úrodnost tropickou, na širých hřbetech horských suchou poušť.

U nejjižnějšího mysu město Tarifa. U moře na malém polouostrovku m. (*Kadis*) Cadix * s valeménym přístavem, založené od *Foiniků* již ve starém věku. Od Cadixa na s. (X = Ch) Xeres *, má (na bojišti z r. 711) výborné vinice. U splavného Guadalquivira (ll = l) Sevilla ** a Cordoba *, tato bývala sídlem mohamedánských chalifů věd a umění milovných.

Na břehu mořském Malaga **; vinice pokrývají návrší od moře do výšky skoro 1000 m a rodí na jižním výsluní víno, silnější ještě než Xerské. Na sev. svahu nevadském Granada *, v údolí veleúrodném, u dvou pahorků; na jednom z nich nesou se krásné trosky *Alhambry*, přeskvočného to paláce bývalých králů maurských.

Na vysoké skále, která jako mys na jih vybíhá, Gibraltar, velmi tvrdá pevnost, náleží Britsku, i pojištuje mu volnou plavbu do důležitého moře Středozemského. U něho jediné v Evropě žijí opice volně.

Východní země, to hlavně poříčí řek středomořských: (ci = si) Murcia, Valencia a Katalonie s podnebím přímořským a plodinami jižními; zvláště Valencie dobře vzdělaná má krajiny uměle zavlažované, španělsky *vegy* řečené, v jedné i datlový háj. Katalonie, těžíc z hor uhlí a železo, rozvinula největší ve Španělsku průmysl; Aragonie a Navarra, země méně úrodné.

Města Murcia ** a Valencia ** uprostřed nejúrodnějších krajin, Barcelona ** hl. m. v katalonii po Madridě největší ve Španělsku, přední příručným, výborným přístavem a námořským obchodem nade všecka města španělská. U ř. Ebra, (Z = s) Zaragoza *, hl. a největší město aragonské, u železnice vedoucí z Francie do Madriida.

Ostrovy. a) Pityusy (*Formentera* a *Iviza*) opodál pevniny a b) Baleary (*Menorca* a *Mallorca*) na s. od Pityus, jsou hornaté. Největší z nich, *Mallorca*, jest i nejúrodnější. Na ní hl. m. Palma *, na mořské cestě mezi Francií a její osadou Alžískem.

III. město
500.000.

Leon.
Toledo.

Almadén.

3. jižní země.

Tarifa.
Cadiz.
Xeres.
Sevilla.
Cordoba.

Malaga.

Granada.

Gibraltar.

4. Východní země.

Murcia.
Valencia.
Barcelona
 $\frac{1}{4}$ mill.

Zaragoza.

5. Ostrovy.

Palma.

§. 86.

Království Portugalské.

Země.

Království Portugalské drží Pyrenejského polouostrova $\frac{1}{5}$. Na břehu mořském a na svazích vysočiny Španělské hojně jsouc dešti zavlažováno rodí jižní plodiny, z nichž výtečné Portské víno a korek (z korkového dubu) se využívá. Země nejsouc hustě zaledněna (obyvatelů jest asi jako v jediném m. Londýně) není valně vzdělána, i průmysl a obchod závislý jest na Angličanech.

Jediná dvě veleměsta leží při ústí největších dvou řek: Při rozšířeném, jezeru podobném ústí *Taja Lissabon* ** (portugalsky *Lisboa*), nejzáp. město pevniny evropské, vystupuje od řeky na návrší tak malebně a krásně jako italský Janov; ob. $\frac{1}{4}$ mill. Při ústí řeky *Duera Porto* ** (neb *Oporto*), využívá Portské víno; dříve slulo *Portus Cale*, od čehož pošlo jméno *Portugaly*.

III. město
 $\frac{1}{4}$ mill.

Porto.

§. 87.

Britské ostrovy.

Úlohy.

Z mapy: Polouostrov a části mořské; jezera a řeky.
Od 50. severní rovnoběžky táhne se na s. téměř po devíti poledníkových stupních o. *Veliká Britanie* klikatými břehy, i drží km^2 220 tisíc. Od ní na z. *Irským* mořem a dvěma průlivy (kterými?) oddělený menší o. Irsko. K sev. cípu Veliké Britanie druží se drobné skalnaté ostrovy, na z. *Hebridy*, na s. *Orkneje* a (*Šetlendy*) Shetlandy.

Členy.

Oba ty velké ostrovy člení se podlouhlými zálivy neboli choboty, které zvláště vnikají do Veliké Britanie od z. a v., některé párem proti sobě, tak *Temžský* s (bristolský) *Bristolským*, na s. záliv of (fórs) *Forth* s (klajdský) *Clydeským*.

Půda.

Na Britských ostrovech vypíná se jen málo horských vrcholů nad 1000 m, ale hory jsou skalnaté, některé příkré, v Irsku vrchy vyskýtají se po různu, ve Veliké Britanii souvisle, hlavně v severní třetině, v *Skotsku*, kde pohoří (a = e) *Grampianské* ční uejvýše, pak uprostřed vrchy (pík-) *Peakské* a na jz. vrchy (Uels-) *Waleské*; ostatní půda obou těch ostrovů prostírá se rovinami, kterými řeky tekou povlovně, zvláště v Irsku, kde tak se plouží, že tvoří širé močály.

Vodstvo.

Řeky, z nichž největší jest ve Vel. Britanii *Temže*, v Irsku (šenon) *Shannon*, jsou sice krátké, ale častými prškami jsouce hojnovodé teky povlovnými a širokými, že v nich příliv mořský zdvihá vodu daleko do země. Tím a že vlévají se

v choboty, jsou plavbě lodní velmi poloholué, mnohem užitečnější než mnohem delší řeky polouostrova Pyrenejského. Jezera v horách Skotských a v Irsku jsou četná.

Vzduch na ostrovech Britských vane veskrz přímořský, Vzduch. velmi mírný. Moře, zvláště teplý proud Golfský, k záp. břehům stále přitékající, ohřívá vzduch takou měrou, že zima není tužší než v nížině Lombardské, jižnější a chráněné vysozkými Alpami od severních větrů: v létě oceán mírní horko tak, že jest toto méně horké než ve Švédsku. *Vítr* převládá západní i přináší hojně mračen, která zvláště na podzim, kdy země počíná rychleji než moře chladnouti, často v pršky se srázejí, nejvíce na vrších. I husté mlhy a hojně rosý, bránice slunci pražiti nivy, způsobují, že louky i lesy zelenají se svěže. (Irsko „ostrov smaragdový.“)

Království Britské obsahuje a) v Evropě království *Anglické* (s Walesem), *Skotské* a *Irské*, *Gibraltar*, souo. *Maltanské*, a o. *Helgoland* naproti ústí ř. Labe, b) osady ve všech dílech světa (v Africe na str. 54. v §. 72., v Asii na str. 38. v §. 50.).

V Britsku obývá lidí jako v naší říši (RUh. 38 mill.), ač Britsko územím (evropským) se rovná jen její $\frac{1}{2}$; obyvatelé soustředují se průmyslem ve města, z nichž jest 25 veleměst (nad 100.000 obyv.) Z království britských nejvíce lidí má *Anglie*; v níž, ač ani $\frac{1}{2}$ území Britského nezabírá, žijí dobré $\frac{2}{3}$ všech obyvatelů.

Irové v Irsku, hlavně uvnitř země, *Skotové* ve Skotsku a *Britové* v severní Anglii a Walesu (úhrnem asi 4 mill.) jsou Galové; *Angličané* vznikli z národů německých, kteří tam výbojně vnikli a ostrovy opanovali. *Jazykem* anglickým mluví nejen Angličané, nýbrž i přemnozí Galové a lidé v Unii Severoamerické a v osadách britských všech dílů světa, tak že jest jazykem světového obchodu.

Angličané vyznávají hlavně víru *anglikánskou*, jejíž církevní hlavou jest král britský. Irové udrželi se proti všemu reformatorskému úsilí při víře *katolické*.

Britská říše je království konstituční, má ústavu starobyliou a osvědčenou; sném, *parlament* nazvaný, zasedá v Londýně pro celou říši, i skládá se ze sněmovny *vysší* (domu *lordů*) a *nížší* (domu *obecných*, t. poslanců volených).

1. V Britsku dobývají a) v horách *Penninských*, na s. od nich a v jižním Walesu velmi mnoho *kamenného uhlí* a

Vzduch.

Obyvatelé.

Národnost.

Víra.

Zřízení.

Živnosti.
I. Plodiny.

železa, úhrnem tolík jako veškeré ostatní státy na zemí do hromady, a ty dvě kopaniny jsou základem obrovského průmyslu a tím namnoze i světového obchodu britského. Mimo ně těží se ještě výborný *cín* a *měd.* b) V Anglii jsou níziny *úrodné*, v Irsku jsou zvláště pěkné louky; *hospodáři* angličtí vzdělávají půdu výborně, skot, brav a koně chovají vzorně, v moři loví zvláště mnoho sledů a jiné *ryby*.

2. Průmysl.

2. V okresích *báňských*, kde těží suroviny (rudy železné) i paliva (kamenného uhlí) hojně, jest továren na zboží *ocelové* nejvíce; v severní Anglii, kde uhlí zvláště hojně se těží, továrny na látky *vlnné*, *bavlnné* a *hedbávné*; vůbec Angličané předčí *průmyslem* nade všecky národy veškeré země.

3. Obchod.

3. Obchod britský má *spojovalatel* mnoho: *moře* oblévá zemi na všech stranách a vniká do ní *zálivy* a *přístavy* mnohými, řeky jsou široké a pro lodi hluboké; k tomu vystavěli Britové a) v krajinách rovinatých velmi snadno mnoho *průplavů*, kterými lodi plují z *Londýna* do *Liverpoola*, *Manchesteru* i na jiné strany; b) mnoho *železnic*; c) mnoho *telegrafů*; největší telegrafov, kabely řečené, položeny jsouce na dně mořském, jdou až do severní Ameriky; d) *silnice*. *Lodí* mnoho tisíc obchodí do všech dílů světa, nade všecky státy *nejvíce*. Ač krajiny britské jsou úrodné a výborně vzdělané, neužíví velmi hustého obyvatelstva britského samy, nýbrž obchod britský dováží z jiných zemí nejen *suroviny* pro továrny, ale i obilí a jiné *potraviny* pro obyvatelstvo.

II. město.

V jihozápadní Anglii. U řeky *Temže* tam, kam za přílivu i větší lodi námořské doplují, stojí hl. m. *Londýn*, mající obyvatel $4\frac{1}{2}$ mill. neboli jako všecken Australský díl světa, největší město na veškeré zemi. Londýn nestojí ve středu zemí britských, ani ve středu samé Anglie, ale u *největší řeky* britské, blízko *pevniny* evropské, v krajině *úrodné* a četnými průplavy i železnicemi s ostatní zemí Britskou výborně spojené.

a) City.

Části: Na levém břehu temžském: a) *Staré město* (City), v něm hlavně obchodníci sídlí, v něm největší chrám londýnský, sv. *Pavla*. b) Na jz. *Westminster*, sídlo šlechty a boháčů. U ř. Temže velkolepý *dům sněmovní*. c) Na pravém břehu, od City na jih, (*Söcérk*) *Southwark*, v něm hlavně továrny. Okolo těch tří dílů města rozkládají se jiné části jeho, loděnice, sklady zboží, továrny a j. Přes Temži vede mnoho *mostů* a pod ní 2 *tunely*.

b) Westminster.

c) Southwark.

Vábec.

Od Londýna na v., na pravém břehu temžském, (*Grýnyč*) *Green-*

wich se slavnou hvězdárnou, jejíž poledník Angličané pokládají za hlavní. Od Londýna na z., též na pravém břehu temžském (uindsor) *Windsor*, skvostný královský zámek se dvěma parky.

Bliže chobotu Bristolského (Bristol) *Bristol* **.

*Na jižním pobřeží: (Sausemplyn) Southampton**, skoro uprostřed jižního břehu anglického, hlavní přístav pro plavbu do *Afriky* a *Východní Indie*. — Na jv. (Pórcmes) *Portsmouth* **, největší válečný přístav britský, chráněný blízkým o. (uajt.) *Whigtem*. — U *Kaletského* průlivu *Dover*, z něho pěvázejí na pevninu. U něho bělá se břeh křídovými skalami (proto Anglie jméno *Albion*). — Na sz. (*Kentisbury*) *Canterbury*, sídlo prvního anglikánského arcibiskupa. — U horní *Temže* (*Oxford*) *Oxford*, a mezi *Londýnem* a zálivem *Washem* uprostřed (*Kembřidž*) *Cambridge*, města universitní (z university oxfordské *Jeronym Pražský* přivezl Wiklefovy spisy).

V severozápadní Anglii. Na jižním konci *Penninských* vrchů (*Börmingem*) *Birmingham* **, jest středem jižního, a na východním svalu týchž vrchů (*Šefild*) *Sheffield* ** středem severního železnorudného okresu pennijského; v obou městech továrny na ocelová péra, jehly, stroje a jiné železářské zboží, v Evropě nejlepší.

U *kamenouhelných ložíšek* průmyslová velemešta: Od *Penninských* vrchů na z.; (*Mončestér*) *Manchester* **, středisko průmyslu bavlnického; na s. (*Líc*) *Leeds* **, středisko průmyslu soukenického. Od *Manchestra*, na j. u horního *Trenta*, (*Stók*) *Stoke-upon-Trent* ** (nad *Trentem*), v okresu hrnčířského průmyslu.

Pro průmyslové ty okresy vedou obchod *přístavná velemešta*: Od *Manchestra* na z., u moře Irského, (*Lívírpúl*) *Liverpool* (ob. nad $\frac{1}{2}$ mill.), v obchodě s *bavlnou* první v Evropě (obráti v obchodě za rok nad 2400 mill. zl.), v obchodě vábec v Britsku první po *Londýně*; při širokém ústí ř. *Humbera* (u = ð) *Hull* **; u 55. rovnoběžky (*Njukasli*) *Newcastle* **, v největším evropském okrese *kamenouhelném* (jenž jest větší než *Morava* se *Slezskem*), dobývá ročně nad 200 mill. metrických centů kamenného uhlí.

V hornatém polouostrově *Walese* bánu na uhlí a železo.

Skotsko dělí se choboty v severní, střední a jižní, jest do $\frac{3}{4}$ půdu neplodnou, pročež chová obyvatelů méně, než samoz. *Londýn*.

Hl. m. na jižním pobřeží velkého chobotu *forthského* (urgh = örg) *Edinburgh* **, v krajině krásné, na třech návrších, jež hluboké rokle dělí, na kraji nížiny *Skotské*, s domy až 10patrovými, hl. m. království Skotského, sluje též „severními Athénami.“ — V nížině *Skotské*, jež prostírá se od *Edinburgha* na z., veliká města skotská: největší blízko dlouhého chobotu (klajdského) *Clydeského* (*Glesgó*) *Glasgow* **, kteréž jsouc obklopeno velikými ložisky *uhelnými*, velmi jest průmyslné (nad $\frac{1}{2}$ mill. obyv.). Na břehu dlouhého chobotu řeky (*Döndý*) *Dundee* **, provozuje největší plátenický obchod.

Bristol
230.000.

Southampton.

Portsmouth.

Dover.

Canterbury.

Oxford.

Cambridge.

Birmingham
400.000.

Sheffield

300.000.

Manchester
 $\frac{1}{2}$ mil.

Leeds
300.000.

Stoke.

Liverpool
nad $\frac{1}{2}$ mil.

Hull.

Newcastle.

Hl. město
235.000.

Glasgow
nad $\frac{1}{2}$ mil.

Dundee.

Dublin
1/4 mill.
Cork.
Belfast
210.000.

Irsko. Skoro uprostřed vých břehu ($u = \delta$) *Dublin* **, hl. a největší m. v Irsku, v krajině krásné. — Na jižním břehu, na konci dlouhého chobetu, *Cork**; tam porážejí skot vypasený na tučných nivách irských a vyvážejí maso do lidnatých měst anglických. Naproti blízkému Skotsku m. *Belfast* ** u zálivu, jenž po něm sluje, největší průmyslné a obchodní město irské.

§. 88.

Skandinavie.

Úlohy.
Členy.

Polouostrov Skandinavský spojen jest s ostatní pevninou polouostrovem Čuchonským neboli Čudským, vybíhá severně polouostrovem *Kolou*, na jih rozbalhá se naproti Jutsku ve dva široké polouostrovy. Na s. končí se na ostrůvku *mysem Severním*. Skandinavie (s Kolou a půlouostrovem Čuchonským) drží $\frac{1}{10}$ Evropy (ta 10 mill. km^2).

Půda.

V záp. polovici postupuje od j. k s. hmotnaté rulové horstvo *Skandinavské*, v Evropě nejrozsáhlejší, s povrchem vlnitým, z něhož vynikají *porídku* skalnaté vrcholy, málokteré do patra velehorského (nad 2500 m).

Na z. spadá to horstvo k moři příkře a rozerváno hlubokými skalnatými údolími. Do údolí těch moře někde hluboko zasahuje choboty, fjordy zvanými, a před nimi četné trosky skal vynikají jako holé ostrůvky z moře zemi od nepřátelských vpádů chránice, největší na sz. *Lofoty*. Na v. svažuje se Skandinavské horstvo méně příkře v *nížinu Baltickou*.

Vodstvo.

Proto se jen na této straně vyvinuly větší řeky, tam (elv) *elfy* zvané. Řeky ty napájejí četná jezera, největší z řek, *Klar-Elf*, největší skandinavské jezero *Wenerské*, z něhož pode jménem *Göta-Elf* vytéká do *Kattegata*.

Vzduch.

Golfský proud ohřívá vzduch tak, že západní pobřeží skandinavské jest ze všech zemí do studeného pásu zasahujících *nejteplejší*. Mračna od teplejšího oceánu vanoucí srázejí se jako na skalnatých záp. pobřežích Veliké Britanie velmi hojně a způsobují ve výšinách rozsáhlá sněhová pole a ledovce, které se v severnějších krajinách smýkají až k moři a četné řeky napájejí hojně vodou.

Plodiny.

Veliké prostory, zvláště na výšinách jsou půdou neplodnou, ostatní půda pokryta jest většinou *lesy*, jižní končiny a záp. pobřeží rodí *obilí* i *ovoce*.

Lid.
Lidé směstnáni jsou na nižší půdě jižní a na březích mořských, i jest jich úhrnem jen $\frac{1}{6}$ jako obyvatelů v naší říši, ač Skandinavie jest větší.

Švédové a *Normani* kmene germanského zatlačili *Lopaře* a *Čudy* plemene žlutého do nejsevernějších a nejstudenějších končin, kde jako kočovníci nuzně se živí chovem soba a lovem ryb a zvěři.

Normani vynikali na počátku středního věku jako odvážní plavci, kteří louplili po všech končinách západoevropských, *Švédové* pak ve třicetileté válce. *Víru* vyznávají skoro všickni evangelickou.

Obyvatelé uvnitř země živí se hlavně zemědělstvím, obyvatelé pobřežní namnoze rybolovem a obchodem; vyvázejí hlavně dříví z velkých lesů, pak železo, jehož v horách mnoho se dobývá. Pro továrnický průmysl nemají uhlí, ale lodí z výborného dříví stavějí mnoho.

Ve Skandinavii vzorná péče se vede o školství obecné; v krajinách, kde obydli lidé jsou rozptýlena, vyučují učitelé putující.

Skandinavie rozdělena jest ve 2 království, *Švédské* a *Norvěžské*, která mají společného krále.

A. V království Švédském:

Země prostírající se od jižního cípu až do prostřed. velikého jezera *Venerského* sluje *Gothland*; jest to nejteplejší, nejúrodnější a nejlidnatější provincie švédská. V ní leží při ústí ř. *Göty* m. *Göteborg*** (= gothský hrad), naproti severnímu cípu *Jutska*, se *Stockholmem* spojené průplavem, jenž jde skrz jezera. — U *Sunda*, naproti Dánsku, *Helsingborg*, z něho nejkratší převoz do Dánska. — V nejjižnějším cípu švédském *Malmö*, naproti Kodani, v nejúrodnější krajině skandinavské. Naproti ostrovu *Ölandu* (C = K) *Calmar*. — Na ostrově *Gothlandě* *Visby*, přímořské město naproti švédské pevnině.

Nedaleko moře, naproti zálivu *Cuchonskému*, *Stockholm*** (holm = ostrov), u východního cípu klikatého jezera *Maelarského*, ozdobeného pěknými ostrůvky a břehy, hl. a největší město skandinavské (jest však menší než dánská Kodaň). U sev. cípu jezera *Maelarského*, *Upsala*, u 60. rovnoběžky, město neveliké, ale sídlo prvního švédského (evangelického) *arcibiskupa* a švédské *university*. V krásném arcibiskupském chrámě odpočívá slavný přírodozpytec *Linné*. — Na s. *Dannemora*, největší železorudné báňě švédské. — Na sz. *Falun*, měďné báňě. — Při ústí ř. *Torneje* *Haparanda*, nejsevernější přístav a nejsevernější telegrafická stanice na veškeré zemi.

Národnost.

Víra.

Životnosti.

Školství.

A. Švédsko.

Göteborg.*Helsingborg*.*Malmö*.*Calmar*.*Visby*.III. město
235.000.*Upsala*.*Dannemora*.*Falun*.*Haparanda*.

B. Norvěžsko.*Christiania.**Bergen.**Trondhjem.**Hammerfest.***B. V království Norvěžském:**

Pod 60. rovnoběžkou hlavní město *Christania***, u severního cípu dlouhého chobotu neboji fjordu *Christianského*, jediné veleměsto norvěžské, má na blízku veliké železné hutě. — Na západním břehu *Bergen**, na skalnatých vrších, střediště obchodu s rybami; jižně od něho loví se sledi. — Od Christianie na s., u klikatého chobotu, *Trondhjem* (*Drontheim*); v něm norvěžští králové byli korunováni. Mezi pevninou a Lofoty sjíždějí se ročně tisíce lodí na lov tresek. Od mysu Severního na jz., na ostrově, *Hammerfest*, nejsevernější město norvěžské i evropské i všechno *Starého světa*, žíví se hlavně lovem severomořských ploutvonožců; nejdélší den trvá tam 2 měsíce (rovněž tak i nejdélší noc).

Na s. neobydlená souostroví *Špicbergy* a *Země císaře Františka Josefa*.

§. 90.**Rusko.***Úlohy.*

Z mapy: krajní rovnoběžky a polednicky, pohraničné státy a části mořské.

Přída.

Rusko drží východní *Evropy* větší díl. Půda pne se na východní hranici k Asii středohorským *Uralem* (20° pole-dníkových dlouhým), na jižním pobřeží polouostrova Krima pohořím *Jajským*, ostatně šíří se skoro samou nízkou rovinou, z níž vysocina *Valdajská* a pravé pobřeží dolní Volhy mírně se vypíná.

Vedatvo.

1. *Severní Ledové moře*: řeka Pečora; *Bílé moře*: Severní Dvina, Oněga.

2. *Baltické moře*: záliv Čuchonský: ř. Něva (jezera: *Ladožské*, *Oněžské* a *Ilmeneské*), záliv Rižský: ř. Západní Dvina.

3. *Černé moře*: ř. Dunaj (Prut), Dněstr, Bug, Dněpr (Pripet): *Azovské moře*: ř. Don (Donec), Kubaň.

4. *Kaspické jezero*: ř. Volha, pramení se na *Valdajské výšině* (Oka, Kama), Ural.

Moře.

Moře přiléhají k Rusku s *Kaspickým* jezerem sice čtyři, ale Kaspické jest pouze jezero, vnitřních moří *Černého* a *Baltického* východy jsou mimo říši ruskou, severní moře *Ledové* bývá dlouho zamrzlé; a tak všecka ta moře pro obchod nevalně jsou důležita.

Řeky.

Řeky protékají Rusko mnohé, pro plavbu tím výhodné, že vinoucí se nížinami tekou povlovně a jsou mnohými průplavy spojené; ale mají chybou, že vlevají se skoro jen do

moří vnitřních a že mnohé v zimě na dlouho zamrzají, Severní Dvina na dobu až 6 měsíců.

Podnebí jest v Rusku *vnitrozemské*: v zimě již ve středním Rusku panuje taková zima, že rtuť v lednu tuhne, v létě jest v Moskvě v červenci průměrná teplota skoro 20°. Vzduch od oceánu Atlantského vanoucí, prškami v Evropě západní nebo ve Skandinavii mnoho vlnka pozbyv, v Rusku pak samém kromě středohorského Urala a pohoří Jajlského žádnými horami ku srážení par neboli ku prškám nejsa nucen, vydává čím dle na jv., tím méně vláhy. Proto v končinách *jihovýchodních* (mezi ústím dunajským a ř. Samarou) pršívá již tak zřídka kdy, že lesy tam se nedají a krajiny ty *stepí* ostávají, ale stepí po řeku Volhou na obilí veleúrodnou („černou zemi“), za Volhou však na slané půdě bývalého mořského dna jen suchopárnou, na níž kočovníci stáda svá prohánějí.

V Rusku *středním* lesy listnaté i jehličnaté střídají se s úrodnými rolemi obilnými; v Rusku *severním* šíří se jen lesy a dále k moři bezlesé močály (*tundry*), v nichž Samojedi se živí jen chovem sobů a lovem zvěři hustými kožešinami opatřené.

I. *Estonci* (v Estonsku a Livonsku), *Čudové* (neboli *Finové*), *Lopaři* v Kole vedle Lopařů norvěžských, *Samojedi* v nejsevernější Rusi, *Permjaci* na jih od Samojedů, *Kalmyci* a *Tataři* u dolní Volhy jsou plemene žlutého. II. 1. *Rusové* (70 mill.) a *Poláci* (7 mill.) jsou Slované; 2. mimo Slovany obývají v Rusku *Litvané* (okolo Vilna), *Němci* hlavně v Baltických zemích, *Řekové* (na j.) a *Israelité* (v záp. krajinách) plemene bílého.

V Rusku vůbec obývá velmi mnoho rozličných *národů*, kteří však mimo Slovany všickni dohromady málo objímají lidí.

Poláci jsou *katolíci*, Němci *evangelíci*, Tataři *mohamedáni*, ostatní hlavně pravoslavní. Církev pravoslavná jest ruskou *církví státní*, jejíž hlavou jest „svatý synod“ a 4 metropoliti.

a) O plodinách: Zlato, stříbro a platinu, železo, měď a kamenné uhlí, i malachity a jiné pěkoué nerosty těží v Urále rudném, uhlí i v horách polských a jinde. *Nejúrodnější* jest Rus střední na „černé zemi“, vyváží hojně *obilí* na z. za hrapice; na jižním břehu Krimském daří se jižní ovoce a rostlinstvo jako v Italií; u řeky *Pripetí* bují ještě veliký *prales*, též v nejsevernějších krajinách Veliké Rusi. — Rusko jest nyní hlavní obilní komorou evropskou, zemědělství jest v Rusku živností hlavní.

Vzduch.
Teplá.
Práky.

Příroda.

I. Žlutá.
II. Bílá.

Náboženství.

Živnosti.
a) Plodiny.

b) Průmysl. b) Průmysl ruský jest skrovnejší než v Evropě záp., ale maje ložisek uhlenných hojně, snadno se zveličí až obyvatelstva přibude.

c) Spojovadla. c) Četné splavné řeky i jezera a moře, průplavy je spojující, v zimě pak, když vodní ty dráhy zamrzají, sanice na širé rovině velmi pohodlné jsou dávnými spojovadly pro obchod; k nim druží se nyní železnice, jež vybíhají na s. až do Čuchonska, na v. až do Jekatěrinburka a Orenburka, na j. až k Černému moři, na z. připojují se ku drahám středoevropským.

Obchod. Přece však, že Rusko jest od širého okeanu vzdáleno, nevyniká obchodem zahraničným. Zahraničný obchod z ostatní Evropy dováží průmyslové výrobky a vyváží do ní plodiny, k Asii však naopak se činí: z Asie dovážejí (čaj, kožešiny a jiné) plodiny a do ní vyvážejí průmyslové výrobky.

Rusko dělí se v Čudské velkokněžství, jež má zřízení konstituční, pak Rus Velikou a země ostatní, jež třídíme v severozápadní, jihoz. a jihov.

§. 90.

Jednotlivé části Ruska.

1. Čudsko.

1. Čudské velkokněžství jest větší než evropské Britsko a pne se planinou Čuchonskou (Finskou), velmi jezernatou a namnoze skalnatou, která městy vystupuje nad 200 m. Ku původním žlutým Čudům přistěhovali se běli Švédové za doby, kdy Čudsko patřilo ke Švédsku.

Hl. město.

Na jižním břehu vane vzduch ještě tak teplý, že obilí se daří a průmysl čile se provozuje; hl. m. Helsingfors*. — Naproti němu pevnost Sveaborg na skalnatých výspách, ostříšá vjezd do zálivu Čuchonského. — Při ústí řeky Torneje, naproti švédské Haparandě, jako Tornéa.

2. Veliká Rus.

2 Veliká Rus. Veliká Rus zabírá nejsevernější krajiny neúrodné a krajiny vnitřní na jih až do jihorských stepí (jest 4krát tak veliká Francie).

Hl. město $\frac{3}{4}$ mill.

a) U řeky Moskvy, skoro uprostřed evropské Rusi, hl. m. Moskva**, druhé hl. m. církví Ruského, v něm církové bývají korunování (obyv. $\frac{3}{4}$ mill.), Rusové jí říkají matička Moskva. Moskva byla dříve hl. mestem církví Ruského než Petrohrad; vnitřní čtvrt města, Kreml, ohrazena jest pro sebe jako město ve městě; v Kremlu nejkrásnější chrámy, paláce a kláštery, ve věži Ivana Velikého největší na zemi zvon (vážící $\frac{1}{4}$ mill. kg). V Moskvě soustředuje se obchod vnitrozemský.

Orel.

b) U řeky Oky, na jihorské vypnulině se pramení: Orel* (od Moskvy na jih), průmyslné město; u pravé jedné pobočky Tula*, na jv., má největší továrnu na zbraně.

Tula.

c) V porůčí řeky Volhy: Při ústí řeky Tverce, jež se pramení na Valdajské vysocině, Tver, a níže Kostroma, města průmyslná; až

do Tvera plují po Volze parolodi. — U stoku ř. *Oky* s *Volhou* Nižní *Niz. Novgorod.* *Novgorod**; tam na trhy, v Rusku největší, scházejí se obchodníci z veškeré Rusi, i někteří cizozemští, a kupčí tam přímo s velkoobchodníky a továrníky (z Asie přivážejí hlavně kožešiny a čaj).

d) V Povolží na s.: U jezera *Ilmeňského*, při výtoku *Volchova*, *Novgorod Veliký*. V něm usídlil se Rurik (r. 862.), zakladatel *Vel. Novgorod*. říše ruské; později bylo město to svobodnou obcí, i mělo téměř 20krát tolik obyvatelů jako nyní. — Za předělem mezi oumrším Severním a Kaspickým počínají široké kraje severoruské, kde *Samojedi* a jiní nevzdělaní národkové řídce obývají, lovem se živíce. — Nedaleko moře *Bílého Archangelsk*, v pomoří Severního Ledového moře, největší město, blíže deltového ústí Severní *Dviny*. Obyvatelstvo žíví se hlavně obchodem, lovem ryb a ploutvonožců, což jen v létě provozuje, v zimě odpočívajíc.

e) K Velké Rusi patří v Ledovém moři: souostroví *Novaja Zemlja*, o. *Vajgač*, *Kalguev*, všecky velmi studené a neohydlené; jen v létě tam rybolovci pobývají.

3. *Země severozápadní*. Podél moře *Baltického* země *Baltické* od *Ladogy* na jz. a na jih až ke hranici *pruské*. V nich obývají *Čudové* a *Estonci* čeledi čudské, a jižněji *Livonci*; ve městech usadili se *Němci* a pak *Rusové*.

*Petrohrad*** (rusky *Petěrburg*, *Pitěr*, něm. *Petersburg*, založeno r. 1703), z nejmladších měst evropských, je hlavní město říše, má skoro 1 mill. obyv.; mnoho velkolepých budov, nejkrásnější chrám je sv. *Izák*, nejkrásnější palác *cářský zimní palác*; obchod petrohradský dováží hlavně zboží ze západní Evropy. — Na blízku leží cářské *letohrádky*, nejpěknější *Carskoje selo* (= císařská ves); blízko něho na návrší ves *Pulkova*, v ní nejlepší ruská hvězdárna pod 48tým (určitěji 48° 30") poledníkem, který ruští zeměpisci pokládají za *hlavní poledník*. — *Kronstadt*, velká pevnost na ostrůvku, chrání Petrohrad od nepřátelského loďstva. Blíže ústí Západní *Dviny* *Riga***; uvnitř země *Dérpt* (něm. *Dorpat*). — Ostrov *Oesel* uvíra záliv *Rižský*.

V Polsku: u řeky *Visly*, hl. m. *Varšava***, jest opevněno, zvláště pevností *Pragou*. — Na jv. *Lodž***, největší město po Varšavě.

V Západní Rusi, na obilí velmi úrodné: U jedné pohořky dněperské *Žitoměř**, v krajině na žito a jiné obilí úrodné. — U horního *Dněpra* *Mohylev*, žíví se hlavně obchodem mezi mořem Černým a Baltem. — U řeky *Vilny Vilno***, největší město národa litevského, bývalo sídlem velkoknžat litevských.

4. *Země jihozápadní*: Severně od 50. rovnoběžky (jako Praha a Krakov) při ústí řeky *Desny* do *Dněpra* *Kyjev***, starožitné město, bylo dříve hlavním městem Rusi než Moskva; nejstarší ruský klášter a nejstarší ruská universita. Na sv., blíže řeky *Donec*, *Charkov***; hlučné trhy, zvláště na obilí, jež výborně se daří v okolí, na úrodné „černé zemi“.

Na Krimu *Sebastopol*, přimorská pevnost, *Jalta* u moře na jižním úpatí *Jajlskéin*, obklopená krásnými zahradami s jižním ovocem a vždy zeleným stromovím. *Kerč*, obchodní město u průlivu

Archangelsk
20 000.

Ostrovy.

Hl. město
980.000.

Okoli.

Kronstadt.

Riga.

Dorpal.

Varšava

480.000.

Lodž.

Žitoměř.

Mohylev.

Vilno.

4. *Země jz.*
Kyjev
130.000.

Charkov.

Sebastopol.
Jalta.

Kerč.

Kišeněv. Kerčského. Mezi řekou *Dněstrem* a *Prutem* až k ústí Dunaje Kišeň**. Od ústí řeky Dněstra na s. Oděsa**, největší město u Černého moře, 1111 km od Moskvy vzdálené, hl. město jižní Rusi. — Nedaleko ústí veletoku *Dněpra* Cherson*. — Při ústí řeky *Dona* Azov. — *Jekatěrinoslav*. U *Dněpra*, na blízku porogu (prahu = vodopádu) dněperských, Jekatěrinoslav; od prahu těch kozáci *Záporožci* (za porog) vzali jméno.

S. Země jv. 5. *Země jižníchodní* jsou Kavkazsko, které však patří většinou k Asii, a dva bývalé mongolské chanaty *Astrachaňsko* a *Kazaňsko*. V nich mezi Rusi Kalmyci a Tataři plemene žlutého, výry mohamedánské, zbytkové to bývalých tatarských výbojníků.

Astrachaň. a) V *Povolží*: V obširné delte volžské, nejnižší proláklině evropské (25 m pod hladinou okeanskou), Astrachaň*, město hlavní a největší u Kaspského jezera, hlavní stanice pro námořský obchod kaspický do *Turanská* a *Persie*, v něm různé národnosti a výry se stýkají (chrámy křesťanské, mohamedánské a budhovské). — U záp. ohebu volžského Carycin, železnici spojený s blízkým východním ohebem donským. — Na s. Saratov**, dále při ústí ř. *Samary* do okliky volžské Volžská Samara*, u železnice do Orenburka vedoucí. — b) U středního toku ř. Urala, na hranici evropské, Orenburk*, pevnost proti kočovníkům (Kirgizům), stanice asijských karavan.

Jekatěrinburg. V samém Rudném Urále, na východním svahu, u řeky do asijské řeky *Tobola* tekoucí, Jekatěrinburg; v něm vrchní báňský úřad, hutí, brusfrny na drahokamy, mincovna. — U středního toku *Kamy*, na úpatí uralském, Perm, báňské město (železo a měď), v okolí obývají čudští *Permjaci*. U východního ohebu řeky *Voly* Kazan**.

§. 91.

Střední Evropa.

Poloha. Střední Evropa obklopena jsouc krajními státy evropskými, na j. a na s. polouostrovními, na z. ostrovným Britskem a na v. Ruskem, většinu Evropy zabírajícím, obsahuje státy: Rakouskouhersko, Romanii, Německo, Švýcarsko, Francii, Belgii, Holland a Dánsko. Rakouskouhersko zasahujíc na polou. Balkánský a Francie přiléhajíc k moři Středozemskému nálezejí částečně k zemím Středomořským; ostatně činí všechny dohromady západní, menší díl trupu evropského s polouostrovou Bretonským, Normanským a Jutským.

Páda. Nižina Německá prostírá se v Německu a Hollandsku, Francouzská v Belgii a Francii; středohorské vysočiny dělí se: Francouzská vypíná se ve Francii a sev. její výběžky v Belgii a Německu, vysocina Českonoemecká (od Rýna na v. a od Dunaje na s.) v Německu a v Rakouskouhersku (až k ř. Moravě a Odře), vysocina Karpatská se rozkládá hlavně v Rakouskouhersku, jen svah vých. a jižní zabírá Rumánii. Alpské horstvo dělí se: a) Alpy západní, jež od moře Středozemského

Vysociny.

na s. postupují až k přesmyku Malého Bernarda, svažující se na z. do Francie, na v. do Italie, b) Alpy střední, počínající se velehorou Mont-Blancem a končící se v Tyrolsku přesmykem Brennerským a příčným údolím ř. Adiže nálezejí jižním svahem Italii, ostatně rozkládají se ve Švýcarsku, Německu a Rakouskouhersku, c) Alpy východní nálezejí hlavně naší říši.

Níziny mezi těmi vysočinami se prostírají nálezejí: *Dolnorhonská Francie, Hornorýnská Německo, Uherská naší říši.*

Kterými státy protékají řeky sbírající vody: a) z vysočiny Pyrenejské a Francouzské *Garonna*, b) jen z Francouzské (Loara) *Loire*, (Séna) *Seine* a *Maasa*, c) z Francouzské, z Alp a z Českoněmecké *Rýn*, d) jen z Českoněmecké *Vesera* a *Labe*, e) z této a z Karpat *Odra*, f) z Karpat *Visla* a *Dněstr*, g) z Karpat a Alp *Dunaj*?

Přímořské podnebí panuje hlavně v nížině Francouzské, pak Německé a zasahuje částečně do vysočiny Francouzské tedy ve Francii, Belgii, Hollandě a menší části Německa; ostatně panuje podnebí *vnitrozemské* ve Francii a to kromě přímoří Středomořského a v Rakouskouhersku.

Lidstvo obývá v střední Evropě hustě, zvláště v krajích, kde těží se uhlí a železo a kde rozhostil se průmysl továrnický těmito přírodninami podmínený. Proto střední Evropa, ač jest prostorem jen $\frac{1}{5}$ Evropy, obsahuje $\frac{2}{5}$ Evropanů.

V střední Evropě stýkají se hranice národních kmenů a) románského a to: Francouzů, obývajících hlavně ve Francii a Belgii a částečně ve Švýcarsku, b) německého v Hollandsku a Německu hlavně, v Rakouskouhersku a Švýcarsku, c) slovanského v Rakouskouhersku; mimo to obývají v Rakouskouhersku *Maďaři*, nálezející plámeni žlutému.

V střední Evropě, a to hlavně ve Švýcarsku a Rakouskouhersku, stýkají se též hranice náboženských vyznání: a) katolického, jemuž náleží Francie a Belgie též vesnič, b) evangelického, jež vyznávají hlavně Hollandané a Němci, c) pravoslavného v Rakouskouhersku.

Mocnářství Rakouskouherské.

§. 92.

Mocnářství Rakouskouherské zabírá obdélný díl *trupu* evropského, polouostrov *Istrii*, polouostrova *Balkánského* se-

Níziny.

Vodstvo.

Podnebí.

Lid.

Lidnatost.

Národnost.

Viry.

Přída. verozápadní pobřeží až k Černé Hoře a přilehlé ostrovy; jest státem částečně přímořským, většinou vnitrozemským.

V říši Rakouskouherské pne se vysočina Karpatská skoro všecka, vysočiny Českoněmecké a Alpské půle východní, vysočiny Krasové většina, a šíří se rozlehlé nižiny Uherské.

Země. Celá říše Rakouskouherská drží km^2 625 tisíc, obyvatelů v ní nad 38 mill. Slezsko drží km^2 5 tisíc, D. Rakousy 20 t., Morava 22 t., Čechy 52 t.

Města. Hlavní říšská města jsou: Vídeň (ob. 1 mill.) a Budapešť (obyv. 440 t.), po nich největší jest Praha (obyv. $\frac{1}{4}$ mill.); největší přímořské město jest Terst (obyv. 75.000).

A. Země v říšské radě zastoupené.

- 1. Dalmacie.** 1. Ostrovy Dalmatské a polouostrova Balkánského severozáp., podlouhlou část zabírá království Dalmatské. — V severní konci, při moři, hl. m. Zader.
- 2. Přímoří.** 2. Nejsevernější tři ostrovy, polouostrov Istrii a část trupu pevninského zabírá Přímoří. — U zálivu Teretského hl. m. Terst*.
- 3. Kraňsko.** 3. Od Přímoří na sv. vévodství Kraňské (Krajina), v něm Lublaň. hlavně obývá národ slovinský. — Uprostřed země hl. m. Lublaň a Lublaňky, do Sávy tekoucí.
- 4. Korutany.** 4. Od Kraňska i Přímoří na sv. vévodství Korutanské, Celovec. ř. Dráva protéká je po délce. — Hl. m. Celovec.
- 5. Tyroly.** 5. Na z. knížecí hrabství Tyrolské, země velehornatá. Na hranici korutanské strni Veličký Glockner (3800 m); na záp. hranici špičatý Ortles (3900 m). Od středuho pásma Alp na j. obývají Italiani, na s. Němci. — Od Brennera na s., u ř. Inna hl. m. Innsbruck.
- 6. Salcburško.** 6. Na sv. vévodství Salcburské, velehornaté. — U ř. Salice, Salcburk. tékoucí do Inny, hl. m. Salcburk.
- 7. Štýrsko.** 7. Od Salcburska a Korutan na v. vévodství Štýrské. — Št. Hradec. ř. Mury, tekoucí do Drávy, hl. m. Štýrský Hradec **.
- 8. H. Rakousy.** 8. Na sz. arcivévodství Hornorakouské, na hranici štýrské a salcburské ledovcovitý Dachstein (3000 m). — U ř. Dunaje Linec. hl. m. Linec.
- 9. D. Rakousy.** 9. Na v. arcivévodství Dolnorakouské, drží km^2 skoro 20 t., od H. Rakous ř. Enže ohrazeno. — U Dunaje hl. m. Vídeň**, nad 1 mill. obyv., sídlo císaře.
- 10. Čechy.** 10. Na s. království České, zabírá velkou část vysočiny Českoněmecké; v něm obývají uprostřed Česi, po hranicích

Němci. — U ř. *Vltavy* v krásné krajině hl. m. *Praha* ** nad $\frac{1}{4}$ mill. Praha 250.000.
obyv. — Na jz. u ř. Mže *Plzeň*, po Praze největší.

11. Na v. markrabství *Moravské* zabírá vysočiny *Česko-německé* část nejvýchodnější, vysočiny *Karpatské* část skoro nejzápadnější, drží km^2 nad 22 t. Obyvatelé jsou hlavně *Czechoslovaké*, částečně *Němci*. — Hl. m. *Brno**. Brno.

12. Na sv. vévodství *Slezské*: a) *Opavsko*, hl. m. *Opava*, 12. Slezsko. b) *Těšínsko*, m. *Těšín*. — Země drží km^2 5 t. Opava.

13. Na v. království *Haličské*. V něm obývají na z. *Poldci*, na v. *Malorusové* n. *Rusini*. — U ř. *Visly* m. *Krakov**. — Ve Lvov.

14. Na jv. vévodství *Bukovinské*. — U ř. *Pruta* hl. m. 14. Bukovina. Černovice. Lvov.

B. Země uherské.

15. Království *Uherské* se Sedmihradskem zabírá *Karpaty*, mnohé předhory východních *Alp* a obě *Uherské roviny*. 15. Uhry. V Uhrách obývají ve východních Karpatech *Rumuni*, po hranici haličské *Malorusové*, v západních Karpatech *Čechoslovaké*, (Slováci), na jihu *Chorvati* a *Srbové*, uprostřed všech *Maďari*, plati zažloutlé. — U ř. *Dunaje*, na úpatí *Bakoňského Lesa*, hl. m. Budapešť **, obyv. 440 t. — U *Dunaje*, nedaleko hranic dolnorakouských *Prešpurk* (Břeclav). — U ř. *Tisy*, naproti ústí ř. *Maruše*, (Sz = S) *Szegedin**, po Pešti největší. Budapest 440.000.

16. Od Uher na jih království *Chorvatské a Slavonské*, 16. Chorvat-sko a Slavonie. ohrazené hlavně řekami *Dunajem*, *Sávou* a *Drávou* a mořem. V něm obývají *Chorvaté* a *Srbové*. — Nedaleko ř. *Sávy* hl. m. Záhřeb, ve Slavonii u ř. *Drávy* *Osék*. Záhřeb.

Císařství Německé.

§. 93.

S kterými státy hraničí?

Úloha.

Císařství Německé složeno jest ze 26 států; nejmenší z nich jest *Bremen* (km^2 $\frac{1}{4}$ t.), největší *Prusko*, 2krát tak veliké jako všechny ostatní státy německé dohromady. *Král Pruský*, jenž sídlí v *Berlíně*, jest spolu císařem Německým.

Země.

Německo drží hlavně *Německou* nížinu a vysočiny *Česko-německé* díl západní, větší, Alpské vysočiny jen skrovou severní část. Německo jest územím *menší* než naše říše, ale obyvatelů má *více*, a ti jsou hlavně *Němci*.

Města.

Z měst mají obyvatelů: *Berlín* skoro $1\frac{1}{2}$ mill.; nad $\frac{1}{4}$ mill.: *Hamburk*, *Vratislav* a *Mnichov*.

A. Prusko

A. Království Pruské zabírá hlavně Německou nížinu a sahá od *Baltického* a *Severního moře* na j. k rakouskému *Slezsku* a *Čechám*, od Ruské hranice na z. až k Holandsku a Belgii. *Jednotlivé země*, ze kterých Pruské království se složilo, jsou:

Jednotlivé země pruské.

Od Čech na sv. pruské *Slezsko* (Schlesien), náleželo jindy s *Opavskem* a *Těšínskem* k zemím českým. — U ř. *Odry* *Vratislav* ** (Breslau).

Na s. *Poznaňsko* (Posen), část bývalého království *Polského*. — U pravé pobočky oderské *Varty* *Poznaň* *.

U moře *Baltického*; *Prusko*; u ř. *Pregoly* *Kralovec* ** (Königsberg); — *Pomořany* (Pommern); blíže ústí *oderského* *Štětín* ** (Stettin).

V *Jutsku* *Schleswig-Holstein*, m. *Kiel*.*

U moře *Severního* *Hannover*, m. *Hannover***

V *Porejní Westfalsko*, *Porýnsko*, m. *Kolín*** a *Hesensko*, m. *Frankfurt nad Mohanem***.

V *Polabí* *Pruské Sasko*, m. *Magdeburg***; a *Brandenburg* (Brandenburg), hl. m. *Berlín*.*

U horního *Dunaje* *Hohenzollern-Sigmaringen*.

B. Německé státy mimo Prusko.**B. Německé státy kromě Pruska jsou:****I.****I. Severoněmecké státy přímořské.****1. Oldenburg.**

1. U *Severního* moře velkovévodství *Oldenburkské*:
hl. m. *Oldenburg*.

2. Bremen.

2. Na v. u. ř. *Vesery* svobodné město *Bremen*,** km^2
 $\frac{1}{4}$ tisíce, nejmenší stát německý.

3. Hamburk.

3. Blíže ústí ř. *Labe* svobodné město *Hamburk***.

4. Lübeck.

4. Blíže moře *Baltického* svobodné město *Lübeck**
(Bukovec).

5. Meklenburksko Světelské.

5. Velkovévodství *Meklenburksko-Světinské*. III. m.
Světín (něm. Schwerin.)

II.**II. Státy severoněmecké vnitrozemské severnější.****1. Meklenburksko Střelicke.**

1. Velkovévodství *Meklenburksko-Střelicke*, od *Světinského* na v., mnohem menší; hl. m. *Nové Střelice* (Neu-Strelitz).

2. a 3. U ř. *Vesery* *Lippe-Schaumburg* a *Lippe-Detmold*; a jižně od nich 4. *Waldeck*; na pohoří *Harzi*
5. *Braunschweig* a u *Labe* 6. *Anhalt*.

III. Severoněmecké státy vnitrozemské jižnější.

III.

1. Od Čech na s. království Saské. V něm *Krušné hory* **1. Saské království.**
savažují se k s. povlovně.

U ř. *Labe* hl. m. *Drážďany*** (n. Dresden), na sz. *Lipsko*** (Leipzig).

Od království Saského na z. okolo *Durynského Lesa*
a) 4 knížetství, to 2 Reuss, dle hl. m. Schleiz a Greiz,
a 2 *Schwarzburg*, dle hl. m. Rudolstadt a Sondershausen;
b) 1 velkovévodství *saské* a 3 vévodství *saská*, nazvaná dle
hl. měst, kteráž jsou: Weimar, Meiningen, Coburg-
Gotha Altenburg.

IV. Státy jihoněmecké.

IV.

1. Od ř. *Mohana* (n. Main), která teče od *Smrčin* do **1. Hessen.**
Rýna, na j. i na s. velkovévodství Hessenské. V jižní
části hl. m. Darmstadt.*

2. Od středního *Rýna* na z. říšská země Elzas a Loth- **2. Elzas a**
ringen. Blíže *Rýna* hl. město Strassburg**.

3. Na pravém břehu středního *Rýna* velkovévodství **3. Baden.**
Badenské, hl. m. Karlsruhe.*

4. Na v. království Würtemberské; hlavní město **4. Württem-**
berg. Stuttgart**.

5. Na v. až k Rakouskouherské říši království Bavorské, **5. Bavor-**
sko. mnohem větší než Würtembersko.

U pravé pobočky dunajské, *Isary*, hl. m. *Mnichov*** (n. München). — Na sz. *Augsburg**. — U nejsev. ohebu dunajského Řezno
(Regensburg). Na s. Norimburk** (Nürnberg).

Francie.

§. 94.

Francie drží trupu evropského části nejzápadnější, polou-
ostrovy *Bretonský* a *Normanský*, ostrov *Korsiku*. V ní šíří
se nižina a vysočina Francouzská, sev. svah Pyrenejí a záp.
svah západních Alp. Ve Francii obývá v Bretonsku národ
bretonský kmene *galského*, v ostatní národ *francouzský* kmene
romanského.

U ř. *Seiny* hlavní m. *Paříž***, obyv. nad $2\frac{1}{2}$ mill. — U zálivu
Lionského m. (Marsej) *Marseille***. — U ř. *Girondy* m. (Bordó) *Bordeaux***.

U moře, na italské hranici, knížetství Monacké pod
ochranou republiky Francouzské. Hl. a jediné m. (c = k) *Monaco*.

Země.

Obyvatelé.

Města.

Monaco
km² 22.

§. 95. Ostatní státy střední Evropy.

Hollandsko.

V nížině *Dolnorýnské* království Hollandské. V něm národ *hollandský* kmene germánského. Král hollandský jest též velkovévodou *Lucemburským*.

Haag.

Blíže moře *Severního*, od ústí *rýnského* na s., hlavní m. *Haag***. — Na sv. u moře *Amsterdam*** jest větší než *Haag*.

Belgie.

Od *Hollandska* na jih království Belgické, menší ale lidnatější.

Brusel.

Skoro uprostřed něho hlavní m. *Brusel***.

Dánsko.

Království Dánské drží severní polovici polouostrova *Jutského*, ostrovy *Dánské* v *Baltě* a *Island*. V Dánsku obývá národ *dánský* kmene germánského.

Kodaň.

Na o. *Seelandě*, naproti *Skandinavii*, hlavní m. *Kodaň***.

Svýcarsko.

Svýcarská republika ve středních *Alpách* od jezera *Ženévského* až k *Bodmanskému*. Hl. m. *Bern*. U jezera *Ženévského* m. *Ženéva**.

Bern.

Království Romanské. 1. Od Srbska na vsv. Rumunsko (Valašsko), zabírá hlavně nízkou rovinu *Rumunskou*; uprostřed ní hlavní m. *Bukurešt***, sídlo královo. 2. Do trupu pevninského zabíha Multanskó, hlavní m. *Jasy**. V obou zemích obývá národ *rumunský*.

§. 96. Přehled evropských států.

Nejmenší.

Knížetství *Monacké*, držící km^2 jen 22, jest ze všech evropských států nejmenší (celé Evropy skoro jen 2 milioniny), *Sv. Marino*, *Andorra* a některé německé státy jsou o málo větší.

$km^2 9$ t.

Ze států samostatných nejmenší jest *Černá Hora*.

Rakouskouh.

Rakouskouhersko drží km^2 625 tisíc.

Menší.

Asi za $\frac{1}{2}$ něho drží *Italie* a *Britsko*;

větší.

skoro jako R.-U. drží *Španělsko*, *Německo* a *Francie*; více než R.-U. drží *Švédsko* s *Norvěžskem* a *Rusko*. *Rusko* $km^2 5\frac{1}{2}$ mill. drží více než půl Evropy.

Velmoci.

Obyvatelů nejvíce mají; millionů *Italie* 80, *Britsko* 38, *Francie* 38, *Rakouskouhersko* 38, *Německo* 47, *Rusko* 91.

Těchto šest nejmocnějších států slují *velmoci*.

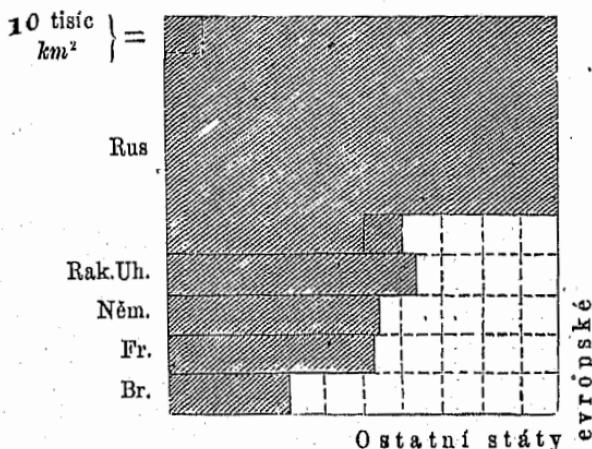
Lidnatost.

Odnásobíme-li pro říši *Rakouskouherskou* počet *obyvatelů* (38 mill.) počtem km^2 (625 tisíc), vypočteme průměrně na 1 km^2 61 lidí, a počet tento naznačuje průměrnou *hustotu obyvatelstva*, neboli *lidnatost* říše *Rakouskouherské*.

Lidnatost v celé Evropě určíme:
 (skoro) $350,000,000 : \text{(skoro) } 10,000,000 = 35$ lidí průměrně na 1 km^2 .

Státy Sv. Marino, Andorra, Švýcarsko a Francie jsou republiky, jež si vrchního vladaře volí na určitou dobu.

Výkres 18.

Evropa drží skoro $10,000,000 \text{ km}^2$.

V Rusku panuje dědičný císař jako jediný vladař bez sněmu, jest tedy Rusko stát jedinovládný neboli *monarchie neobmezená* (absolutná).

V ostatních státech evropských panují *panovníci dědiční jako* v Rusku, ale se sněmy, které si občanstvo volí, i jsou tedy monarchiemi obmezenými neboli ústavními (*konstitučními*).

Početní tabulka.

(Dle posledních sčítání lidu.)

Evropské státy.

S t á t	<i>km²</i>	obyv. na 1 km ²	Obyvatelů
Andorra	452	13	6.000
Belgie	29.457	205	6,030.043
Bosna s Her. a N. Paz. . . .	61.065	25	1,528.091
Britsko	314.956	122	38,446.670
{ Bulharsko a	64.498	31	8,154.375
{ Vých. Rumelie	34.783		
Černá Hora	9.080	26	236.000
Dánsko	144.420	14	2,052.704
Francie	528.855	72	38,218.908
Hollandsko	33.000	137	4,505.932
Italie	296.823	108	30,565.258
Lichtenstein	157	58	9.124
Lucemburk	2.587	82	218.288
Marino	62	126	7.817
Monaco	22	570	12.548
Německo	540.906	87	46,855.704
Portugalsko	92.075	51	4,708.178
Rakouskouhersko	625.557	61	37,882.712
Romanie	129.947	41	5,376.000
Rusko	5,614.433	17	94,547.812
Řecko	64.689	30	1,979.561
Srbsko	48.589	41	2,010.612
Španělsko	497.244	34	17,258.432
Švédsko a Norvéžsko	775.997	8	6,554.168
Švýcarsko	41.846	71	2,934.057
Turecko (Bezprostřední država)	165.438	84	5,575.025

OBSAH.

	Strana		Strana
§§. 1—12. Zeměkoule a její sít'	2	§. 29. Příroda	16
§. 2. Obzor	—	§. 30. Lid	17
§. 3. Světové strany	2	§. 31. Kavkazsko	18
§. 4. Osa a točny	—	§§. 32—37. Turecké země	19
§. 5. Poledníky	3	§. 38. Arabie	23
§. 6. Rovník	—	§. 39. Iran	25
§. 7. Rovnoběžné kruhy	4	§. 40. Přední Indie	26
§. 8. Zeměpisná poloha	—	§. 41. Zadní	28
§. 9. Polokoule	—	§. 42. Indické souostroví	29
§. 10. Obratníky a točnové kruhy	5	§§. 43—45. Čína	30
§. 11. Zemské pásy	—	§. 46. Japonsko	35
§. 12. Míry	—	§§. 47—49. Ruské země	36
§§. 13—16. Rozdělení souše a vody na povrchu zemském	7	§. 50. Asie úhrnem	38
§. 14. Souš	—	§§. 51—72. Afrika	—
§. 15. Voda	8	§. 52. Členy	—
§. 16. Vzduch	—	§. 53. Půda	40
§§. 17—23. Díly světa a moře světové dle hranic a velikosti	—	§. 54. Vodstvo	—
§. 18. Austrálie	—	§. 55. Vzduch	41
§. 19. Amerika	9	§. 56. Příroda	43
§. 20. Afrika	—	§. 57. Lid	—
§. 21. Evropa	—	§§. 58—61. Země středomořské	—
§. 22. Asie	—	§. 62. Sahara	46
§. 23. Míry	10	§§. 63—65. Sudan	47
§§. 24—50. Asie	—	§. 66. Afrika od Sudana na v.	49
§. 25. Členy	—	§. 67. Jižní Afrika	—
§. 26. Půda	12	§§. 68—70. Ostrovy	51
§. 27. Vodstvo	13	§§. 71. a 72. Afrika úhrnem	53
§. 28. Vzduch	15	§§. 73—96. Evropa přehledně a středomořské země podrobněji	54
		§. 74. Členy	—

	Strana		Strana
§. 75. Půda	56	§. 87. Britské ostrovy	—
§. 76. Vodstvo	57	§. 88. Skandinavie	80
§. 77. Vzduch	58	§. 89. Rusko	81
§. 78. Lid	60	§. 90. Jednotlivé části Ruska	84
§. 79. Země středomořské	61	§. 91. Střední Evropa	86
§. 80. Balkánský polouostrov	62	§. 92. Močnářství Rakousko-uherské	87
§. 81. Jednotlivé státy balkánské	65	§. 93. Císařství Německé	89
§. 82. Apenninský polouostrov	68	§. 94. Francie	91
§. 83. Jednotlivé části Italie	69	§. 95. Ostatní státy střední Evropy	92
§. 84. Pyrenejský polouostrov	72	§. 96. Přehled evropských států	—
§. 85. Království Španělské	74	Tabulka	94
§. 86. " Portugalské	76		

